

HENRICI ALTING

S. Theol. Doct. & Profess.

METHODUS
THEOLOGICÆ DI-
DACTICÆ,

Perpetuis S. Scripturæ testi-
monijs explicata & con-
firmata.

*In Vsum Collegiorum Pri-
uatorum.*



GRONINGÆ,

Typis JOHANNIS NICOLAI
Typographi,

CICIDCXLV.

Joh. Conrad Cauffenig D.

NEW YORK

1850

METRO

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

Nobilissimis Viris & Amplissimis
DOMINIS,

Inclytę Academię Groningo-Om-
landicę.

CURATORIBUS,

Mœcenatibus suis obser-
vandis.

DEcreverat paulò ante obitum Rev.
Parens meus in usum Collegiorum
privatorum descriptam typis relinquere
Methodum Theologiæ Didacticæ, cuius
formam sanorum sermonum, quos
studiosi ab ejus vivâ interpretatione,
publicè aut privatim docentes, acce-
pissent. Eo consilio ac voto, ut quæ
illi fusius explicata, & subtiliter di-
scutata passim lectitarent, ad certæ
Theologiæ capita referre, & immotis
S. Scripturæ testimonijs confirmare nos-
sent: tum ut normam simplicis & sin-
ceræ Theologiæ, quam à primis Re-
formatoribus restitutam, ipsemet per

totos septendecim annos in inclytâ ve-
stra Academiâ constanter professus erat,
eidem conservandam impostero com-
mendaret. Hujus quasi supremæ vo-
luntatis implendæ cum me reum consti-
tui, tum Vos, Nob. & Ampl. Viri,
custodes & Patronos delegi; confisus,
hoc genus doctrinæ Vobis maximè ap-
probari, cujus autorem summo favore
ac liberalitate semper estis complexi; &
cujus testimonio tantum etiam post
mortem tribuistis, ut ejus genuinum
olim discipulum, post in omni vitâ &
doctrinâ conjunctissimum amicum, in
ipsius locum surrogare volueritis, meque
insinuandæ vocationis, ac procurandæ
dimissionis esse pararium. Scio equi-
dem majora nomini Vestro ac meritis
deberi, inprimis quæ post Heidelber-
gensẽ Theologiam sub Vestris auspi-
ciis, & ex hoc loco in Didacticis, Pro-
blematicis, Elencticis, ac Historicis,
alijsque

aliisque Miscellaneis publicè tradidit;
sed cum illis recensendis, tum his ex
collatis cum autographo exemplaribus
supplendis, & ad editionem ritè ac or-
dine preparandis majus ocium & labor
requiratur, volui hunc quasi præcur-
sorem, imo propositi & diligentia
meæ sponsores præmittere: sperans,
non solum primitias istas Vobis gratas
fore, sed aliorum etiam doctissimorum
& amicissimorum Virorum, idem
certatim à me petentium, expectatio-
nem placatum iri, ubi comperient, me
ad divulganda posthac Parentis mei
scripta vade publicè dato obstrictum
esse. Valete Viri Nob. & Ampl.
meisq; conatibus favere pergite. Gro-
ningæ IV. Cal. Septemb. 1645.

N. N. & A. A. V. V.

Devotissimus

IACOBVS ALTING.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

TH

R

S
e
M
&
G

HENRICI ALTING
Methodi
THEOLOGICÆ DIDACTICÆ

Locus Primus

De
NATURA THEO-
LOGIÆ.

THEOLOGIA DIDACTICÆ
est systema locorum com-
munium Religionis Chri-
stianæ, instinctu Spiritus
S. ab Ecclesiæ Doctoribus collectum
ex verbo Dei, & iuxta veritatis ac
Methodi leges dispositum: ut do-
ctrina Christiana in Ecclesia pura
sinceraq; retineatur & propagetur.

2. Tim. I: v. 13. Teneto ὑποῦπωσιν, h.
e. expressam formam sanorum sermonum,
quos à me accepisti cum fide & charitate,
quæ est in Iesu Christo. Heb. 5. v. 14.
Adultorum est solidus cibus, qui propter
habitum sensus habent exercitatos addis-
cretio-

cretionem boni & mali. Cap. 6. v. 1. Quapropter omisso qui in Christo rudes inchoat sermone, ad perfectionem feramur.

C A U S A *Efficiens* Theologiæ Didacticæ Principalis est (*a*) Spiritus S. summus ille veritatis magister: Administra sunt (*b*) Doctores Ecclesiæ, qui (*c*) Theologi usitatè appellantur.

(*a*) *Ioh.* 16. v. 13. Spiritus ille veritatis ducet vos in omnem veritatem. *1 Cor.* 12. v. 8. Alij datur sermo cognitionis per eundem Spiritum.

(*b*) *1 Cor.* 12: v. 28. Alios constituit Deus in Ecclesia Doctores; *sive ut est Eph.* 4: v. 11. Alios dedit Doctores.

(*c*) Apocalypsis Iohannis Theologi.

Materia duplex est, proxima vel remota. (*a*) Proxima sunt communes quidam Loci Religionis Christianæ, quibus ea summatim & per partes comprehenditur. (*b*) Remota est verbum Dei, sive S. Scriptura

ptura. (c) Unde veluti ex The-
sauro divino loci Theologici depromuntur.

(a) *Luc. 24. v. 47.* Oportet prædicari in ejus nomine resipiscentiam ac remissionem peccatorum. *Heb. 6. v. 1. 2.* Resipiscentia ab operibus mortuis, Fides in Deum, Baptismatum doctrina, Manuum impositio, Resurrectio mortuorum, & judicium æternum.

(b) 2 *Tim. 3. v. 16.* Tota Scriptura divinitus inspirata utilis est ad doctrinam, ad redargutionem, ad correctionem, ad disciplinam in justitia.

(c) *Mat. 13. v. 52.* Omnis scribe edoctus in regno cœlorum, similis est cuiuspiam patrifamilias, qui profert è thesauro suo nova & vetera.

Forma alia est interna, alia externa. (a) Illa est analogia sive conformitas locorum cum veritate divinâ, Dei verbo nobis patefactâ.

(b) Ista est eorundem dispositio juxta leges Methodi Logicæ, tum universalis in toto systemate, tum

particularis in singulis ejus locis : (c) utrobique tamen eorum naturæ, si-
ve ipsis rebus accommodata.

(a) Rom. 12. v. 6. Prophetemus juxta analogiam fidei. 1 Cor. 3. v. 10. Alius superædificat, scil. fundamento. Porro quisque videat, quomodo superædificet.

(b) Rom. 6. v. 17. Τύπος διδασχῆς h. e. forma Doctrinæ, 2 Tim. 1. v. 13. ὑποτύπωσις h. e. expressa forma sanorum sermonum.

(c) 1 Cor. 2. v. 13. Spiritualibus spiritualia adaptamus. 1 Pet. 4. v. 11. Qui loquitur, loquatur ut eloquia Dei.

Finis est sanæ doctrinæ de Religione in Ecclesia (a) conservatio ac (b) propagatio, ad (c) Dei gloriam & (d) Ecclesiæ ipsius salutem.

(a) Eph. 4. v. 12. Dedit alios doctores, ad compactionem Sanctorum, ad opus ministerij, ad ædificationem corporis Christi. v. 14. Ut ne simus amplius pueri, qui fluctuemus & circumferamur quovis vento doctrinæ.

(b) 2. Tim.

(b) 2 Tim. 2. v. 2. Quæ audisti à me inter multos testes, hæc committe fidis hominibus; qui sint idonei ad alios quoque docendos.

(c) 1 Pet. 4. v. 11. qui loquitur loquatur ut eloquia Dei: ut in omnibus glorificetur Deus per Iesum Christum.

(d) 1 Tim. 4. v. 16. Intentus esto tibi ipsi & doctrinæ, & permane in istis; id enim si feceris, & te ipsum servabis, & eos qui te audierint.

Effectum est (a) habitus scientiæ Theologicæ (b) gradibus variè distinctus: qui ex systemate acquiritur, vel etiam augetur ac confirmatur.

[a] 1 Cor. 12. v. 8. Alij datur sermo cognitionis. Heb. 5. v. 14. propter habitum sensus habent exercitados ad discretionē boni & mali.

(b) Rom. 12. v. 3. prout cuique Deus partitus est mensuram fidei.

Subiectum recipiens (a) immediatum est juvenus, studijs sacris dicata: (b) Mediatum autem Ec-

clesia Dei; cuius usibus omnis institutio Theologica subservit.

(a) 2 Tim. 3. v. 14. 15. Tu maneto in ijs, quæ didicisti, sciens à quo didiceris, reque à puero sacras literas novisse. Ps. 119. v. 9. Quomodo purificabit adolescens semitam suam? observando eam secundum verbum tuum.

(b) 1. Cor. 14. v. 5. Linguis loquantur, interpretentur linguas, prophetent, ut Ecclesia ædificationem accipiat: & v. 26. Omnia ad ædificationem [scil. Ecclesiæ. v. 12.] fiant.

Adjuncta Theologiæ Didacticæ sunt tria: Est (a) sacra ratione materiæ: (b) varia item ac multiplex, quod formam externam attinet: Denique ob erroris periculum (c) examini perpetuo subiecta, pro causæ efficientis conditione & natura.

(a) Rom. 7. v. 12. Lex ipsa sancta, & præceptum illud sanctum ac justum & bonum. 1 Cor. 2. v. 6. 7. Loquimur sapientiam non seculi hujus, neq; principum seculi

THEOLOGIE DIDACTICÆ. 7

seculi hujus, sed Sapientiam Dei, latentem in mysterio.

(b) *Heb.* 1. v. 1. Multis vicibus multisque modis Deus olim locutus est. *Act.* 2. v. 11. & 4. Locuti sunt magnalia Dei, prout Spiritus dabat eis effari.

(c) 1 *Thess.* 5. v. 21. Omnia explore, quod bonum fuerit retinete. 1. *Ioh.* 4. v. 1. probate Spiritus, an ex Deo sint.

SEDES Loci huius *Generalis* in V. T. dici potest Psalterium Davidis: in N. T. Epistola Pauli ad Romanos: *Specialis* illic est *Jer.* 31. v. 31. 32. 33. 34. *coll. cum Eccles.* 12. v. 12. 13. 15. hic vero est 2. *Tim.* 1. v. 13. 14. *Heb.* 5. v. 12. 13. 14. & 6. v. 1. 2.

PRINCIPIO THEOLOGICÆ

S. SCRIPTURÆ.

P*incipium* sive *fundamentum*
Theologiæ unicum statuimus,
 SACRAM SCRIPTURAM V. & N. T.

Eph. 2. v. 20. Superstructi super fundamentum Apostolorum ac Prophetarum.
Act. 20. v. 27. coll. cum *cap.* 26. v. 22. Annunciavi vobis omne Dei consilium: nec quicquam dixi extra Mosen & Prophetas.
Gal. 1. v. 8. Si nos, aut angelus è coelo evangelizet vobis, præter id quod vobis evangelizavimus, anathema esto.

Est autem SACRA SCRIPTURA verbum Dei, autore Spiritu S. in V. T. per Mosen & Prophetas, in N. vero per Evangelistas & Apostolos descriptum, atque in libros Canonicos relatum; ut de Deo rebusq; divinis

divinis Ecclesiam plenè & perspicuè erudiat: sitque fidei & vitæ norma unica ad salutem.

2. *Tim.* 3. v. 15. 16. 17. Sacræ literæ te possunt sapientem reddere ad salutem, per fidem quæ est in Christo Iesu. Totæ Scriptura divinitus est inspirata, & utilis ad doctrinam, ad redargutionem, ad correctionem, ad disciplinam in justitia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum perfecte instructus. 2. *Pet.* 1. v. 19. 20. 21. Habemus firmissimum sermonem Propheticum; quem bene facitis quod attenditis, velut lucernam splendentem in obscuro loco, usque dum dies illuxerit, & lucifer exoriatur in cordibus vestris. Si illud primum noveritis, nullam Prophetiâ Scripturæ esse propriæ explanationis. Non n. voluntate hominis allata est olim Prophetia, sed acti à Sp. S. locuti sunt sancti Dei homines.

Efficiens Sacræ Scripturæ principalis (a) est verus ac æternus Deus, qui se certo verbo patefecit, Pater, Filius & Sp. S. Administra (b) sunt

sancti Dei homines, ceu amanuenses ipsius, (c) Moses & Prophetæ in V. & (d) Evangelistæ ac Apostoli in N. T.

(a) 2. Tim. 3. v. 16. Tota Scriptura divinitus est inspirata. 2. Pet. 1. v. 21. Non voluntate hominis allata est olim Prophetia, sed acti à Sp. S. locuti sunt Sancti Dei homines.

(b) 2. Pet. 1. v. 21. Sancti Dei homines.

(c) Luc. 16. v. 29. Habent Moſen & Prophetas, h, e. scripta eorum. Ioh. 5. 47.

(d) Eph. 2. v. 20. Superſtructi ſuper fundamentum Apoſtolorum, ac Prophetarum. 2. Pet. 3. v. 2. Memores ſitis verborum, quæ prædicta ſunt à Sanctis Prophetis; & præcepti illius noſtri, qui ſumus Apoſtoli Domini & ſervatoris.

Materia ſunt partim (a) doctrinæ genus divinum, lege & Evangelio expoſitum; partim (b) verba divina Hebræa vel Græca; ab ipſo Sp. S. (c) dictata, & in libros ſacros relata: qui Canonici uſitate appellantur.

[a] 2. Tim.

(a) 2. *Tim.* 1. v. 13. Teneto hypotyposin sanorum sermonū, cum fide & charitate.

(b) 1. *Cor.* 2. v. 13. Loquimur non sermonibus quos docet humana sapientia; sed sermonibus, quos docet Sp. S.

(c) *Esa.* 8. v. 1. Edixit mihi Iehova, fume tibi volumen & scribe. *Apoc.* 1. v. 11. Quod cernis scribe in libro, & mitte septem Ecclesijs.

Libri illi sunt alij V. alij N. T.

2. *Cor.* 3. v. 14. In lectione V. T. manet non reiectum velamen, cui v. 6. novum opponitur.

Libri V. T. sunt quos Deus per Moſen & Prophetas populo Judai- co Hebraicè ſcriptos tradidit.

Luc. 16. v. 29. Habent Moſen & Prophetas. *Rom.* 3. v. 2. Primarium illud eſt, quod eis (Judæis) concredita ſunt eloquia Dei.

Distinguunturque in claſſes tres: In Moſen, Prophetas priores & poſteriores, & Pſalmos ſive Hagiographa.

Luc. 24. v. 44. Oportuit impleri omnia quæ ſcripta ſunt in lege Moſis, & Prophetis, & Pſalmis de me. Ab

Ab his merito excluduntur libri Apocryphi sive Ecclesiastici; utpote nec scripti à Prophetis, nec titulo Scripturæ Propheticæ olim Ecclesiæ Judaicæ divinitus commendati.

2. *Pet.* 1. v. 16. Non arte compositas fabulas secuti sumus. & v. 19. Habemus firmissimum sermonem Propheticum.

Libri N. T. sunt, qui ab Evangelistis & Apostolis Græcè scripti sunt, erudiendo populo Christiano N. T.

Matt. 28. v. 19. 20. Docete omnes gentes, & ego vobiscū sum omnibus diebus, usque ad consummationem seculi. *Iud.* v. 3. Neceffe habui vobis scribere.

Et denominatione facta à potiore, in Historicos, Dogmaticos & Propheticum unū distingui solent.

Inductione & argumento ipsorum librorum.

Forma est verus ac genuinus sensus Sacræ Scripturæ; ex mente authoris sui Sp. S. *Neb.*

Neh. 8. v. 9. Legebant librum illum legem Dei explanatè, & exponendo sensũ dabant intelligentiam per Scripturã ipsã.

2. Pet. 1. v. 20. 21. si illud primum noviseritis nullam prophetiam Scripturæ esse propriæ explicationis. Non n. voluntate hominis allata est olim Prophetia, sed acti à Sp.S. locuti sunt sancti Dei homines.

Isque unicus est, nempe literalis seu Grammaticus, ex verbis proprijs aut figuratis dependens; & scopo cujusque loci, nec non subjæctæ materiæ circumstantijs ubique consentaneus.

Neh. 8. v. 9. Legebant librum illũ &c. *Act.* 9. v. 22. Saulus collatis testimonijs ostendebat, eum esse Christum illum.

Illustratur vero, (a) recta interpretatione tum (b) verborum in Versionibus; tum (c) rerum in Exegetibus & Commentarijs, humana opera adornatis.

(a) *Luc.* 24. v. 27. Exorsus à Mose & omnibus Prophetis interpretabatur illis
in

in omnibus Scripturis, quæ de se scriptæ erant.

(b) *Matt. 1. v. 23.* Vocabis nomen ejus Emmanuel, quod est si interpreteris, Nobiscum Deus. *cap. 27. v. 46.* Eli Eli lama sabachthani h. e. Deus mi, Deus mi quare deseruisti me?

(c) *Rom. 12. v. 6.* Prophetemus juxta analogiam fidei.

Finis respectu nostri est [a] intermedius vel ultimus. Intermedius dicitur quod est [b] fidei vitæq; nostræ Canon sive Regula. Ultimus [c] est salus animarum, seu vita æterna.

(a) *Ioh. 20. v. 31.* Hæc scripta sunt ut credatis, & ut credentes vitam habeatis.

(b) *2. Tim. 3. v. 16. 17.* Tota Scriptura &c. *Rom. 15. v. 4.* Quæ ante scripta sunt, ad nostram doctrinam ante scripta sunt, ut per patientiam & consolationem Scripturarum spem habeamus. *Gal. 6. v. 16.* Quicumque juxta hanc regulam incedunt, pax esto super eos.

(c) *2. Tim. 3. v. 16.* Sacræ literæ te possunt

sunt sapientem reddere ad salutem. *Iob.* 5. v. 39. Scrutamini Scripturas, in quibus videmini vobis vitam æternam habere.

Effecta sunt [a] partim [b] beneficia Dei in Electos, partim [c] iudicia in reprobos; quatenus per verbum [d] ceu instrumentum ordinarium ea dispensat aut exercet.

(a) 2. *Cor.* 2. v. 15. 16. Christi bona fragrantia sumus Deo, in ijs qui servantur, & in ijs qui pereunt. His quidem odor mortis ad mortem: illis vero odor vitæ ad vitam.

(b) *Psal.* 19. v. 8. 9. Doctrina Iehovæ integra est, restituens animam: testimonium Iehovæ verax, sapientiam adferens imperito: Mandata Iehovæ sunt recta, lætificantia animum; præceptum Iehovæ purum, illustrans oculos.

(c) 1 *Pet.* 2. v. 7. 8. Petra offendiculi ijs qui impingunt ad sermonem, ad quod etiam constituti fuerunt.

(d) 2 *Cor.* 3. v. 8. 9. Ministerium mortis & ministerium Spiritus & iustitiæ.

Subiectum est [a] Ecclesia sive populus Dei, olim [b] Judaicus in V.

nunc [c] Christianus in N. T. cui lectio ac meditatio Scripturæ [d] promiscuè, citra ætatis, sexus, aut ordinis discrimen, imperatur.

(a) *1. Tim. 3. v. 15.* Ecclesia est columna ac stabilimentum veritatis.

(b) *Psal. 147. v. 19.* Indicat verba sua Iacobo, statuta sua & jura sua Israeli. *Rom. 3. v. 2.* *Bis* [nempè Iudæis] concredita sunt eloquia Dei.

(c) *Rom. 16. v. 26.* per Scripturas propheticas notificatum est omnibus gentibus. *Eph. 2. v. 20.* Superstructi super fundamentum Apostolorum ac Prophetarum.

[d] *Deut. 31. v. 11. 12. 13.* Legito legem hanc coram toto Israele, ipsis audientibus; Congregando populum, viros faminasque & parvulos, & peregrinum tuum qui erit in portis tuis; ut audiant & ut discant, timeantque Iehovam Deum vestrum: & observantes faciant omnia verba legis hujus. Filij quoque ipsorum, qui experti non fuerint, audientes discant timere Iehovam Deum vestrum, quibuscunque diebus vivetis in terra. *Psal. 1. v. 1. 2.* Beatus, cujus oblectatio est in lege Iehovæ, & qui de lege illius media-

ratur interdiu ac noctu. Col. 3. v. 16. Sermo Christi inhabitet in vobis copiosè.

Adjuncta tria sunt;

Auctoritas S. Scripturæ ab efficiente & fine, [a] qua omnia scripta humana antecellit: eaque tum [b] divina, quâ est & habetur verbum Dei; tum [c] Canonica, quâ est & agnoscitur regula fidei ac vitæ eoque etiam [d] Judex Controversiarum Religionis.

(a) 2. Pet. 1. v. 16. 19. Non arte compositas fabulas secuti sumus. Habemus firmissimum sermonem Propheticum. 1. Joh. 5. v. 9. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est. Nam hoc est testimonium Dei, quod testificatus est de Filio suo, scil. in verbo.

[b] 1. Thess. 2. v. 13. Acceptum de Deo sermonem, quem audistis ex nobis, accepistis, non ut sermonem hominum, sed [sicut vere est] ut Dei sermonem; qui etiam agit in vobis, qui creditis.

[c] Gal. 6. v. 16. Quicumque in cedunt juxta hanc regulam, esto super eos pax & miseri-

miser cordia. 2. Tim. 3. v. 16. 17. Tota Scriptura &c.

(d) Esa. 8. v. 20. Ad legem & testimonium. Luc. 16. v. 29. Habent Mosen & Prophetas, audiant eos. Iob. 12. v. 48. Sermo meus damnabit eum.

Perfectio ejus ex conditione materiae, [a] quod omnia dogmata ad fidem, vitam, ac salutem necessaria plenè complectitur, ut verbo [b] ἀρράφῃ nullo jam sit opus.

(a) Deut. 4. v. 2. Non addetis ad verbum hoc quod vobis loquor, nec auferetis ex eo. Psal. 19. v. 8. Doctrina Ichovè integra est, sive perfecta.

(b) Gal. 1. v. 8. Si nos, aut angelus è coelo etc.

Perspicuitas denique ex formæ notione emergens, qua eadem dogmata [a] planè dilucideque proponit & exponit, [b] sui interpres.

[a] Psal. 119. v. 105. Lucerna pedis meo verbum tuum, & lux itineri meo. 2. Cor. 4. v. 3. 4. Si opertum est Evangelium.

THEOLOGIÆ DIDACTICÆ. 19

lium nostrum, ijs qui pereunt opertum est; in quibus Deus hujus seculi excœcavit mentes.

[b] *Neh.* 8. v. 9. Exponendo sensum dabant intelligentiam per Scripturâ ipsam *2. Pet.* 1. v. 20. Nulla Prophetia Scripturę est proprię explanationis.

SEDES hujus loci propria est, in V. T. Psalmus 119. totus, nec non pars *Psal.* 19. v. 8. 9. 10. 11. 12. In N. T. *2. Tim.* 3. v. 14. 15. 16. 17. & *2. Pet.* 1. v. 16. & seqq. usque ad finem.

Locus Tertius

De

D E O

P *Artes* Theologiæ duæ sunt: Una est doctrina de Deo Altera doctrina de ejus Actionibus & Operibus.

Ier. 10. v. 10. 12. Ichova Deus verus est

est, Deus vivus, & Rex sempiternus. Qui fecit terram virtute sua, stabilit orbem habitabilem sapientia sua, & prudentia sua extendit coelos. *Ioh. 17. v. 3.* Hæc est vita æterna, ut te cognoscant solum illum verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.

DEVS est [a] Spiritus, [b] simplicissimus, immutabilis, immensus, æternus, summe vivens, sapiens, bonus, justus, liber, potens, ac beatus, [c] estque Pater, Filius & Sp. S.

[a] *Ioh. 4. v. 24.* Deus est Spiritus. *Pf. 139. v. 7.* Quo item à Spiritu tuo? aut quo à facie tua fugerem?

(b) *1. Tim. 1. v. 17.* Regi æterno, incorruptibili, invisibili, soli Sapienti Deo sit honos. *Exod. 34. v. 6. 7.* Iehova, Iehova, Deus fortis, misericors & gratus, longanimis & multus benignitate ac fide, custodiens benignitatem millibus, condonans iniquitatem, & qui ullo pacto non absolvit fontem.

[c] *Eph. 4. v. 5. 6.* Vnum baptisma & unus Deus. *Matt. 28. v. 19.* Baptizate in

nomen

nomen Patris, Filii, & Sp. Sancti.

Dei consideranda tum Essentia absoluta, tum Personæ Relativæ.

1. *Ioh. 5. v. 7.* Tres sunt qui testificantur in coelo, Pater, Sermo, & Sp. S. & hi tres unum sunt. *Ioh. 10. v. 30.* Ego & Pater unum sumus,

ESSENTIA Dei est ipsa Deitas (a) five natura Divina (b) una numero, sed (c) tribus in eâ personis communis; quæ (d) per distinctas proprietates à nobis cognoscitur.

[a] *Col. 2. v. 9.* In eo, [Christo] inhabitat tota plenitudo Deitatis corporaliter.

[b] *Deut. 6. v. 4. & Marc. 12. v. 29.* Audi Israel, Dominus Deus noster Dominus unus est. *1. Cor. 8. v. 4.* Scimus idolum nihil esse in mundo, & nullum esse Deum nisi unum. *1. Tim. 2. v. 5.* Unus est Deus, & mediator.

[c] *1. Ioh. 5. v. 7.* Hi tres unum sunt.

[d] *Exod. 34. v. 6, 7.* Iehova, Iehova Deus fortis, &c.

Pro-

Proprietates illæ sunt duorum generum.

Primi generis sunt, quæ negant de Deo omnem imperfectionem; ut simplicitas, immutabilitas, immensitas & æternitas.

I. *Tim.* I. v. 17. Regi æterno, incorruptibili, invisibili gloria. *Tit.* I. v. 2. Deus ille mentiri nescius.

Simplicitas est, per quam Essentia Divina omnis compositionis realis expers est.

Exod. 3. v. 14. Eheie, h.e.ero qui ero. *Ioh.* 5. v. 26. sicut Pater habet vitam in seipso, sic & dedit filio habere vitam in seipso; *coll. cum cap.* 14. v. 6. Ego sum vita.

Immutabilitas est, qua nulli mutationi, alterationi aut potentia passivæ obnoxia est.

Mal. 3. v. 6. Ego Dominus, & non mutor. *Iac.* I. v. 17. Apud Deum non est transmutatio, aut conversionis obumbratio.

Immensitas est, quod ubique præsens

præfens, libera est ab omni dimensione ac circumscriptione locali.

Ier. 23. v. 24. An Deus è propinquo sum ego? dictum Iehovæ, ac non Deus è longinquo? Annon cœlum & terram ego impleo? dicit Dominus. *I. Reg.* 8. v. 27. Cœli cœlorum non capiunt te; quantominus domus ista quam ædificavi.

Æternitas est, qua eadem essentia omnis principij, successionis & finis immunis censetur.

Psal. 90. v. 2. Quum nondum montes editi essent, aut formasses terram orbemque habitabilem; denique ab æterno & usque in æternum tu es Deus. *Apoc.* I. v. 8. Ego sum alpha & omega, principium & finis, dicit Dominus, qui est, qui erat, & qui venturus est.

Secundi generis sunt, quæ adfirmant de Deo summam perfectionem; ut vita Dei, Sapientia, voluntas, huiusque attributa, bonitas, iustitia & libertas; denique etiam potentia, & beatitudo.

Ier.

Ier. 32. v. 18. 19. Deus fortis, maximus, potentissimus, cujus nomen est Iehova exercituum, magnus consilio & amplius actione, cujus oculi aperti spectant in omnes vias hominum. *1. Tim.* 6. v. 15. Ille beatus & solus princeps, Rex ille Regum & Dominus Dominorum, qui lucem habitat inaccessam.

Vita Dei est, quâ & (a) ipse vivit naturâ perpetuò actuosus in se ipso, & alijs est fons (b) vitæ, extra se variè eam communicans.

(a) *Ier.* 10. v. 10. Iehova Deus verus est & Deus vivens.

(b) *Psal.* 36. v. 10. Penes te est fons vitæ, in luce tua fruemur luce. *Iob.* 1. v. 4. In ipso erat vita, & vita erat lux illa hominum.

Sapientia Dei est, qua Deus (a) & seipsum & omnia (b) extra se perfectissimè novit, ac (c) disponit.

(a) *Rom.* 16. v. 27. Soli Sapienti Deo gloria. *Matt.* 11. v. 27. Nemo novit Filium nisi Pater, nec Patrem quisquam novit, nisi Filius, & cuicumque voluerit Filius revelare.

(b) *Heb.*

(b) *Heb. 4. v. 13.* Non est ulla res creata, quæ non manifesta sit in conspectu ejus: Imò omnia sunt nuda & intimè patentia oculis ejus.

(c) *Psal. 104. v. 24.* Quam ampla sunt opera tua, ô Iehova! quam ea omnia sapienter fecisti!

Voluntas Dei est, qua Deus (a) omnia à seipso, uno constantique actu vult. Estque (b) *Bona* voluntas quâ ea quæ bona sunt, vult, facit, & approbat: (c) *Iusta* item, quâ justitiam dictis & factis constanter exercet. (d) *Libera* quoque, imò liberrima, pro beneplacito suo omnia agens.

(a) *Pf. 115. v. 3.* Deus noster in coelis est, quicquid voluit, fecit. *Eph. 1. v. 11.* Agit omnia ex consilio voluntatis suæ.

(b) *Matt. 19. v. 17.* Nullus est bonus, nisi unus Deus. *Gen. 1. v. 31.* Inspexit Deus quicquid fecerat: Ecce a. bonum erat valde.

(c) *Pf. 11. v. 17.* Iustus Iehova, quæ justa sunt diligit; rectum adspicit vultus

B

ipsum.

ipsius. Ps. 145. v. 17. Iustus est Iehova in omnibus vijs suis.

(d) Dan. 4. v. 35. Pro voluntate sua facit in exercitu coeli & habitatoribus terræ, neque est qui prohibeat manum eius, aut dicat ei, quid facis? Matt. 20. v. 14. Annon licet mihi quod volo facere de rebus meis?

Potentia est, qua Deus omnium naturæ suæ convenientia efficere potest.

Gen. 17. v. 1. Ego sum Deus fortis, omnipotens. Matt. 19. v. 26. Apud Deum omniaabilia sunt.

Beatitudo est, qua ipse tanquam perfectissimus, sibi ad omnem felicitatem in seipso sufficit.

I. Tim. 6. v. 15. Ille beatus & solus princeps. Col. 2. v. 9. In eo, nempe Christo, habitat omnis plenitudo Deitatis corporaliter.

Ita habet *Essentia Divina*.

PERSONAE sunt, quæ in (a) una Deitate subsistentes, (b) incom-

municabi-

municabili proprietate à se invicem distinguuntur.

(a) *Ioh. 1. v. 1.* In principio erat Sermo ille, & Sermo ille erat apud Deum, eratque ille Sermo Deus. *Phil. 2. v. 6.* Cum esset in forma Dei, non duxit rapinam æqualem esse Deo.

(b) *Ioh. 5. v. 32.* Alius est, qui testatur de me. *Cap. 14. v. 16.* Ego rogabo Patrem, & dabit vobis alium advocatum.

Personæ divinæ sunt tres ; Pater, Filius, & Spiritus Sanctus.

Gen. 1. v. 1. In principio creavit Deus cœlum & terram. *v. 2.* Spiritus Dei incubabat superficiei aquarum. *v. 26. 27.* Dixit Deus, faciamus hominem ad imaginem nostram, secundum similitudinem nostram : Et creavit Deus hominem ad imaginem suam. *Psal. 33. v. 6.* Verbo Iehovæ cœli facti sunt, & Sp. oris ejus omnis exercitus eorum. *Esa. 63. v. 9. 10.* Iehova (*ex v. 7.*) in omni angustia eorum non adfecit eos angustia ; Sed Angelus faciei ejus servavit eos. Ipsi vero dolore affecerunt Sp. Sanctum ejus. *Matt. 3. v. 16. 17.* Baptizatus Iesus adscendit statim ex aqua, & ecce aperti sunt ei cœli, & vidit Spiritum Dei

tum Dei descendentem q. columbam, & venientem super ipsum. Et ecce, vox adfuit è coelis, dicens: Hic est Filius ille meus, dilectus ille, in quo acquiesco. *Cap. 28. v. 19.* Baptizate eos in nomine Patris, Filij, & Sp. S. *1. Ioh. 5. v. 7.* Tres sunt qui testificantur in coelo: Pater, Spiritus, & Sp. S. & hi tres unum sunt.

Pater est (a) prima persona Dei tatis, (b) à nullo existens; quæ (c) Filium, essentialem sui imaginem, (d) genuit ab æterno.

(a) *Matt. 28. v. 18.* Baptizate in nomine Patris.

(b) *1. Cor. 8. v. 6.* Nobis unus est Deus, Pater ille, à quo omnia, & nos in ipso.

(c) *Col. 1. v. 15.* Est imago Dei invisibilis. *Ioh. 14. v. 9. 10.* Qui vidit me, vidit Patrem. Non credis me in Patre, & Patrem in me esse?

(d) *Pf. 2. v. 7.* & *Heb. 1. v. 5.* Filius meus es tu, ego hodie genui te. *Prov. 8. v. 23.* Cum nullæ essent abyssi, genitricem.

Filius est secunda (a) persona Dei.

Deitatis, (b) ex essentia Patris æterni genita.

(a) *Matt. 28. v. 19.* Baptizate in nomen Patris, Filij.

(b) *Ioh. 1. v. 14.* Spectavimus gloriam ejus, gloriam ut unigeniti à patre. *Cap. 5. v. 26.* Sicut pater habet vitam in seipso, sic dedit & filio habere vitam in seipso. *Heb. 1. v. 3.* Est effulgentia gloriæ, & character personæ illius, scil. Patris.

Spiritus S. est [a] tertia persona Deitatis, [b] à Patre & Filio per [c] æternam & æqualem spirationem procedens.

(a) *Matt. 28. v. 19.* Baptizate in nomen Patris, Filij, & Sp. S.

(b) *1. Cor. 2. v. 12.* Non spiritum mundi accepimus, sed Spiritum qui est ex Deo. scil. Patre & Filio. *Ioh. 15. v. 26.* Quum a. venerit Advocatus ille, quem ego mitto tam vobis à Patre, Spiritus ille veritatis, qui à Patre procedit, ille testabitur de me.

(c) *Ioh. 16. v. 13. 14. 15.* Quum autem venerit Spiritus ille veritatis, deducet vos in omnem veritatem. Non enim lo-

quetur à semetipso, sed quæcunque au-
dierit, loquetur; & quæ futura sunt, re-
nunciabit vobis. Ille me glorificabit, quia
de meo accipiet, & renunciabit vobis.
Omnia quæ habet Pater, mea sunt: pro-
pterea dixi, illum de meo accepturum, &
renunciaturum vobis.

SEDES hujus loci propria est in
V. T. *quoad Essentiam Dei* Exod.
34. v. 6. 7. *Psal.* 145. toto, *Jere.*
32. v. 17. 18. 19. *Quoad personas*
divinas Gen. 1. v. 1. 2. 26. 27. cap.
3. v. 22. *Psal.* 33. v. 6. & 110. v.
1. 2. 4. 5. *Esa.* 63. v. 7. 8. 9. 10.

In N. T. *de illa* 1. Tim. 1. v. 17.
cap. 6. v. 15. 16. *De his* Matt. 3. v.
16. 17. & 28. v. 19. 1. *Ioh.* 5. v.
7. imprimis autem *Johannis* 5. 10.
14. 15. 16. *capp.*

LOCVS QVARTVS

De

DECRETIS DEI IN GE-
NERE, DEQVE PRAEDE-
STINATIONE IN
SPECIE.

Altera pars Theologiæ est doctrina de Actionibus & Operibus Dei.

ACTIONES Dei sunt, quæ [a] à Deo liberè fiunt ad [b] gloriam ipsius.

(a) *Psal.* 115. v. 3. Deus noster in cœlis est, quicquid voluit, fecit.

(b) *Prov.* 16. v. 4. Deus omnia fecit propter seipsum.

Et sunt *Decretum*, vel *Executio decreti*.

Esa. 46. v. 10. Consilium meum stabit, & omnis voluntas mea fiet. *Eph.* 1. v. 11. Omnia agit ex consilio voluntatis suæ.

DECRETVM est [a] actio Dei in-

B 4

terna

terna, sive [b] æternum ejus consilium de rebus extra ipsum futuris quas sicut immutabiliter [c] apud se præfinivit, ita infallibiliter [d] præscit.

(a) *Eph. I. v. 9.* Secundum beneplacitum, quod præstituerat in se. se.

(b) *Act. 2. v. 23.* Hunc Iesum, definito consilio & præcognitione Dei dictum, cum accepissetis, manibus scelertis cruci affixum interemistis. *Cap. 4. v. 27. 28.* Congregati sunt ut facerent, quacunque manus tua, & consilium tuum prius prædestinavit, ut fierent.

(c) *Heb. 6. v. 17.* Deus volens ostendere immutabilitatem consilii sui, fideiussit jurejurando.

(d) *Act. 15. v. 18.* Nota sunt Deo ab omni ævo omnia opera sua.

Decretum Dei est generale vel speciale.

GENERALE est consilium Dei de rebus omnibus creandis, conservandis, & gubernandis.

Eph. I. v. 11. Omnia agit &c. *Psf. 115. v. 3.* Deus noster &c.

SPE-

SPECIALE est Consilium ipsius, de [a] creaturis intelligentibus salvandis aut damnandis, quæ divina [b] PRAEDESTINATIO dici solet.

(a) Matt. 25. v. 34. Venite benedicti Patris, possidete regnum, paratum vobis à jacto mundi fundamento. & v. 41. Abite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est Diabolo & angelis ejus.

(b) Eph. 1. v. 11. Prædestinati sumus secundum propositum ejus, qui agit omnia ex consilio voluntatis suæ. Act. 4. v. 28. Consilium tuum prius prædestinavit, ut fierent.

Prædestinatio alia Angelorum est, alia Hominum.

Prædestinatio ANGELORVM est, quâ Deus eorum quosdam (a) ex gratia præservare à lapsu, & in primæva integritate confirmare ad salutem: (b) cæteros vero lapsui permisos, & in eo relictos, (c) citra spem veniæ, damnare decrevit.

B 5

(a) 1. Tim.

(a) 1. Tim. 5. v. 21. Obtestor in conspectu Electorum Angelorum.

[b] Matt. 25. v. 41. Ignis æternus dicitur paratus Diabolo & angelis ejus, scilicet à jacto mundi fundamento. ex v. 34.

[c] 2. Pet. 2. v. 4. Angelis, qui peccarunt non pepercit, sed in Tartarum detrusos, catenis caliginis tradidit, damnationi servatos.

Prædestinatio HOMINVM est, quæ ex universo genere humano, con-
dendo & lapsuro, alios ad vitam
æternam, alios ad mortem æter-
nam præordinavit.

Rom. 9. v. 22. 23. Annon habet pote-
statem figulus in lutum, ut ex eâdem mas-
sâ faciat aliud quidem vas ad decus, aliud
ad dedecus? Quid si verò volens osten-
dere iram suam, & notam facere poten-
tiam suam, pertulit, multa cum iræ co-
hibitione, vasa iræ, compacta ad interi-
tum: & ut notas faceret divitias gloriæ
suæ, erga vasa misericordiæ, quæ præpa-
ravit ad gloriam? 1. Thess. 5. v. 9. Non
constituit nos Deus ad iram, sed ad salu-
tem obtinendam per Iesum Christum.

Hujus

Hujus *Efficiens* est (a) Deus prædestinans; *ωρονησµένον*, sive impulsiva interna, (b) ipsius, ut liberimi Domini, *ευδοκία* & beneplacitum; pro quo illos (c) ad vitam, ex gratia in Christo; istos (d) ad mortem, secundum justitiam suam destinavit.

[a] Eph. I. v. 5. Prædestinavit nos Deus, quos adoptaret in filios, per Iesum Christum.

[b] Matt. II: v. 26. Etiam Pater, ita placuit tibi, *vel* ita fuit beneplacitum coram te. Luc. 12. v. 32. Placuit Patri dare vobis regnum illud.

[c] Eph. I. v. 4. Elegit nos in Christo, ut simus sancti. I. Thess. 5. v. 9. Constituit nos ad salutem obtinendam per Iesum Christum.

[d] Iud. v. 4. Iam olim præscripti ad damnationem.

Materia circa Quam sive Objectum est Genus Humanum, condendum & lapsurum in Adamo; si-
ve consi-

ve consideratum in mente Dei prædestinantis, ut conditum, lapsum, & corruptum peccato originali.

Eph. I. v. 4. Elegit nos in ipso (*Christo*) ut simus sancti & inculpati. *Rom. 9. v. 22.* Pertulit multa cum iræ cohibitione vasa iræ, compacta ad interitum. *Ioh. 15. v. 19.* Si ex mundo essetis, mundus quod suum est diligeret; quia vero ex mundo non estis, sed ego elegi vos ex mundo, propterea odit vos mundus.

Forma est (a) discretio salvandorum à damnandis in communi massa corruptionis, [*b*] & quorundam ad vitam, aliorum vero ad mortem ordinatio: Unde duæ species seu partes Prædestinationis emergunt, [*c*] Electio & Reprobatio.

(*a*) *I. Cor. 4. v. 7.* Quis te discrevit? *Ioh. 13. v. 18.* Non de omnibus vobis loquor, ego scio quos elegerim.

(*b*) *Rom. 9. v. 21.* Annon habet potestatem figulus &c. *2. Tim. 2. v. 20.* In magna domo sunt vasa alia ad decus, alia ad dedecus.

[*c*] *Rom.*

(c) *Rom.* 9. v. 13. Iacobum dilexi; Esau
vum odio habui. v. 18. miseretur cuius
vult, quem vult indurat. 1. *Thess.* 5. v. 9.
Non constituit nos Deus ad iram, sed ad
salutem obtinendam per Iesum Christum.

Electio est, quâ Deus ex massâ
illâ corruptâ (a) certos homines,
quos (b) præ alijs voluit, in Iesu Chri-
sto elegit, & ut ad [c] finem, vi-
tam æternam; sic [d] ad media ejus
adipiscenda præordinavit.

(a) *Eph.* 1. v. 4. Elegit nos in ipso &c.
Rom. 8. v. 29. Quos præcognovit, hos
prædestinavit.

[b] *Ioh.* 13. v. 18. Ego scio quos ele-
gerim.

[c] *Act.* 13. v. 48. Crediderunt,
quotquot ordinati erant ad vitam æter-
nam.

[d] *Rom.* 8. v. 29. 30. Quos præco-
gnovit, eos etiam prædestinavit, confor-
mandos imagini Filij sui, ut is sit primo-
genitus inter multos fratres. Quos vero
prædestinavit, eos etiam vocavit; & quos
vocavit, eos etiam justificavit; quos autem
justificavit, eos etiam glorificavit. 2. *Thess.*

2. v. 13. 14. Elegit nos Deus ab initio ad salutem, per sanctificationem Spiritus, & fidem habitam veritati: Quo vocavit nos per Evangelium Filij ipsius.

Reprobatio est, qua statuit Deus [a] certos homines, quos non elegit, [b] in massa corruptionis relinquere, & [c] propter peccatum æternum damnare.

[a] *Ioh.* 13. v. 18. Non de omnibus vobis loquor, ego scio quos elegerim. *Rom.* 11. v. 7. Electi assecuti sunt, reliqui occalluerunt.

[b] *Matt.* 7. v. 23. Nunquam novi vos. *Matt.* 13. v. 11. Illis non est datum.

[c] *Iud.* v. 4. Iam olim præscripti ad damnationem. *Matt.* 25. v. 41. Ite in ignem æternum.

Finis Prædestinationis respectu Dei est (a) gloria tum liberrimæ potestatis, tum gratuitæ misericordiæ, tum etiam iusti ac potentis iudicii ipsius. Respectu hominum verò est eorundem [b] vel gratuita salus,

vel

vel iusta condemnatio.

[a] *Rom.* 11. v. 33. 34. 35. 36. ô profundas divitias tum sapientiæ, tum cognitionis Dei! quam inscrutabilia sunt ejus judicia, & ejus viæ impervestigabiles! Quis n. cognovit mentem Domini? aut quis ei fuit à consilio? Aut quis prior dedit ei? & reddetur ei. Nam ex eo, & per eum, & in ipsum sunt omnia. Ipsi sit gloria in secula! Amen. *Eph.* 1. v. 4. 5. 6. Elegit, prædestinavit nos ad laudem gloriosæ gratiæ suæ. *Prov.* 16. v. 4. Omnia fecit propter seipsum, etiam impium ad diem mali.

[b] 1. *Thess.* 5. v. 9. Non constituit nos Deus ad iram, sed ad salutem obtinendam. *Act.* 13. v. 48. Ordinati ad vitam æternam. *Jud.* v. 4. Præscripti ad damnationem.

Effecta sunt Media, exequendo prædestinationis decreto subordinata: Sed alia Electionis, alia Reprobationis.

Electionis Media sunt: [a] Redemptio sive reconciliatio per Christum: (b) vocatio efficax: (c) Justificatio:

Justificatio : (d) Sanctificatio; conjuncta cum (e) Perseverantia.

[a] *Rom.* 8. v. 29. Quos præcognovit hos prædestinavit, conformandos imaginem filij sui. *I. Thess.* 5. v. 9. 10. Constituit nos ad salutem obtinendam per Iesum Christum : qui mortuus est pro peccatis nostris.

[b] *Rom.* 8. v. 29. 30. Quos prædestinavit, hos vocavit. *Cap.* 9. v. 23. 24. Vasa misericordiæ, quæ præparavit ad gloriam : Quos etiam vocavit.

[c] *Rom.* 8. v. 31. Quos vocavit, hos etiam justificavit, & v. 33. Quis intentabit crimina adversus electos Dei? Deus est qui justificat.

[d] *Eph.* 1. v. 4. Elegit nos in ipso ante jacta mundi fundamenta, ut simus sancti & inculpati coram eo in charitate.

(e) *Phil.* 1. v. 6. Qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque ad diem Iesu Christi.

Reprobationis Media sunt : (a)
 Separatio à Christo, & à gratia Redemptionis sive reconciliationis; (b)
 Omissio vocationis, vel saltem
 Voca-

Vocatio (*c*) inefficax: (*d*) Retentio peccatorum; (*e*) Excæcatio & induratio; quam sequitur (*f*) finalis Impoenitentia.

(*a*) *Ioh.* 10. v. 26. Vos non estis ex ovibus illis meis. *Matt.* 7. v. 23. Nunquam novi vos: discedite à me.

(*b*) *Act.* 14. v. 16. Præteritis ætatibus fuit Deus omnes gentes suis ipsarum vijs ingredi.

(*c*) *Matt.* 20. v. 16. & 22. v. 14. Multi sunt vocati, pauci electi.

(*d*) *Matt.* 16. v. 19. Quicquid ligaveris in terra, ligatum erit in cœlo. *Ioh.* 20. v. 23. Quorum retinueritis peccata, retenta sunt.

[*e*] & [*f*] *Ioh.* 12. v. 39. 40. Non poterant credere, quia excæcavit oculos eorum, & obduravit corda eorum. *Rom.* 11. v. 7. Electi affecuti sunt, reliqui occaluerunt: dedit enim eis Deus spiritum soporis.

Subjectum Prædestinationis ipsâ materiâ continetur.

Adjuncta utrique ejus speciei, sive parti communia sunt

sunt : quod est (a) æterna ab æterno facta, (b) sapientissima, (c) liberrima, non pendens ab ulla causa extra Deum, (d) iustissima, (e) immutabilis, & denique à priori (f) nobis incomprehensibilis.

(a) *Eph. 1. v. 4.* Elegit nos in ipso antequam jacta mundi fundamenta. *Iud. v. 4.* Iam olim præscripti ad damnationem.

(b) *Rom. 11. v. 33.* ô profundas divitiarum sapientiæ, tum cognitionis Dei.

(c) *Rom. 9. v. 18.* Miseretur cujus vult, indurat quem vult. *v. 21.* Annon habet potestatem figulus in lutum ?

[d] *Rom. 3. v. 25.* Quem scilicet Christum Deus præstituit placamentum per fidem in sanguine ipsius, ad demonstrationem iustitiæ suæ. *Cap. 9. v. 22.* Volens ostendere iram suam, pertulit multa lenitate vasa iræ, coagmentata ad interitum.

[e] *Rom. 9. v. 11.* Ut propositum Dei firmum maneret, dictum est ei: Major serviet minori.

[f] *Rom. 11. v. 33. 34.* ô profundas divitias &c.

SEDES huius loci propria est,

In V. T. Gen. 25. v. 22. 23.

Exod. 33. v. 16. & seqq. Deut.

7. v. 6. 7. 8. & seqq. Esa. 6.

cap. In N. T. Rom. 8. v. 28. &

seqq. item 9. 10. 11. capp. Eph. 1.

cap.

LOCUS

METHODVS
LOCVS QVINTVS
De
CREATIONE.

HActenus de Decreto, sequitur
Ejus Executio.

EXSECVTIO est (a) actio Dei ex
terna, quâ decretū æternum in tem
pore exsequitur [b] ad gloriam suam
[c] ideoque respondet decreto ipsius

[a] Eph. I. v. 11. Omnia agit ex consilio voluntatis suæ. Psal. 115. v. 3. Quicquid voluit, fecit.

[b] Prov. 16. v. 4. Deus omnia fecit propter seipsum.

[c] Act. 4. v. 28. Congregati sunt, ut facerent quæcunque manus tua & consilium tuum prius prædestinavit, ut fierent.

Executio [a] alia est Decretum Generalis, alia Specialis: [b] unde pendet distinctio Operum Dei in Naturæ & Gratiæ: sive in operibus Creationis & Redemptionis.

[a] Eph

[a] Eph. 1. v. 11. Sumus prædestinati secundum præstitutū ejus, qui agit omnia ex consilio voluntatis suæ.

[b] Ps. 19. v. 2. Cœlum enarrat gloriam Dei, & opus manuum ejus indicat expansum eorum. v. 8. Doctrina Iehovæ integra est, restituens animam; testimonium Iehovæ verax, sapientiam adferens imperito: &c. Col. 1. v. 15. 16. Est primogenitus omnis rei conditæ. Nam per eum condita sunt omnia. v. 18. 20. Estque caput corporis, id est Ecclesiæ; per quem Pater sibi reconciliavit omnia.

Exsecutio DECRETI GENERALIS est vel Creatio vel Providentia.

Neh. 9. v. 6. Iehova tu fecisti cœlos, terram, maria; & quicquid est in eis; & tu conservas hæc omnia. Col. 1. v. 16. 17. Per eum condita sunt omnia: & omnia per eum consistunt.

CREATIO est (a) prima externa Dei actio, qua (b) in prin-

cipio

cipio temporis, (c) cœlum & terram cum omnibus, quæ in ijs sunt creaturis, (d) nulla præexistente materiâ, (e) solo verbo produxit

(a) *Prov.* 8. v. 22. Possidebat me Iehova principio viæ suæ.

(b) *Gen.* 1. v. 1. In principio creavit Deus cœlum & terram.

(c) *Neh.* 9. v. 6. Tu ille Iehova solus es, tu fecisti cœlos, cœlos cœlorum & omnem exercitum eorum: terram & quicquid est in ea; maria, & quicquid est in eis.

[d] *Pf.* 33. v. 9. Dixit & factum est, mandavit & exstitit.

Efficiens creationis est [a] Deus, unus essentia, trinus personis; [b] Pater, (c) Filius & [d] Spiritus Sanctus.

[a] *Neh.* 9. v. 6. Tu ille Iehova solus es, tu fecisti cœlos, cœlos cœlorum &c. *Ier.* 10. v. 10. 11. 12. Dij isti, qui non fecerunt cœlos & terram, perituri sunt de terra. Iehova v. Deus verus est, Deus vivus, & Rex sempiternus: Qui fecit terram virtute sua, stabilit orbem habitabi-

lem sa-

lem sapientia sua, & prudentia sua extendit coelos.

[b] *Act.* 4. v. 24. Domine [*scil.* Pater ex v. 25. 26. 27.] tu es Deus ille, qui fecisti coelum & terram. *I. Cor.* 8. v. 5. Nobis unus est Deus, Pater ille, à quo omnia, & nos in ipso.

[c] *Iob.* 1. v. 1. 3. In principio erat Sermo ille: omnia per hunc Sermonem facta sunt, & absque eo factum est nihil, quod factum sit. *Col.* 1. v. 16. Per eum condita sunt omnia, visibilia & invisibilia.

(d) *Gen.* 1. v. 3. Spiritus Dei incubabat superficiei aquarum. *Psf.* 33. v. 6. Verbo Iehovæ coeli facti sunt, & Spiritu oris ejus omnis exercitus eorum.

Materia præexistens (a) nulla fuit. Hinc (b) mundus dicitur ex nihilo conditus. At quæ efformandis alijs corporibus ipsa creatione producta fuit, (c) coeli, terræ, lucisque nominibus designatur.

(a) *Gen.* 1. v. 1. In principio creavit Deus coelum & terram.

(b) *Heb.* 11. v. 3. Quæ cernimus non sunt

funt ex apparentibus facta. 2. Cor. 4. v. 6. Deus dixit, ut ex tenebris lux splenderet.

(c) Gen. I. v. II. Herbascat terra. v. 14. Sunt luminaria in expanso coeli. v. 20. Abunde progignunto aquæ. v. 24. producat terra animantia.

Forma Creationis consistit [a] partim in potentissima rerum omnium productione, [b] partim in sapientissima earundem dispositione, atque etiam exornatione.

[a] Ps. 33. v. 9. Dixit, & factum est; &c. Ier. 10. v. 12. Fecit terram virtute suâ.

[b] Ps. 104. v. 24. Quam omnia sapienter fecisti. Ier. 10. v. 12. Stabilis orbem habitabilem sapientia sua, & prudentia sua extendit coelos.

Finis creationis summus est [a] gloria Dei; (b) per declarationem cum sapientiæ, tum potentiæ, tum denique bonitatis ejus; subalternus est (c) ipsiusmet hominis utilitas ac felicitas.

[a] Prov. 16. v. 4. Deus omnia fecit propter

propter seipsum. *Pf.* 19. v. 1. Coelum enarrat gloriam Dei.

(b) *Rom.* 1. v. 20. Ex rebus creatis pervidentur invisibilia Dei, æterna videlicet ejus tum potentia, tum divinitas.

(c) *Gen.* 1. v. 27. 28. 29. Creavit Deus hominem ad imaginem suam; & dixit eis: Implete terram, eamque subjicite, & dominamini in pisces maris, & volucres cœli: Ecce dedi vobis omnes herbas sementantes semen &c. *Psal.* 8. v. 5. Quid est mortalis, quod memor sis ejus? aut filius hominis, quod visites eum.

Effecta sunt (a) ipsæ Creaturæ, sive opera creationis, (b) distinctè, intra primos sex dies, producta.

[a] *Gen.* 2. v. 1. Ita perfecti sunt cœli & terra, & omnis exercitus illorum.

[b] *Exod.* 20. v. 11. Sex diebus perfecit Iehova cœlum ipsum, & terram, & mare, & quicquid est in eis.

Primi diei opera fuerunt: (a) cœlum, unà cum [b] cœlitibus Angelis: (c) terra, abyssus aquarum circumdata; & (d) primæva Lux.

C

(a) *Gen.*

(a) *Gen. I. v. I.* In principio creavit Deus cœlum.

(b) *Pſ. I48. v. 4. I. 2. 5.* Laudate Jehovah cœli cœlorum. Laudate eum cœlites. Laudate eum omnes angeli ejus. Quia ipso præcipiente, illicò creata sunt.

(c) *Gen. I. v. I. 2.* In principio creavit Deus cœlum & terram. Terra autem erat res inanis & informis, tenebræque erant in superficie abyſſi.

[d] *Ibid. v. 3.* Dixit Deus, esto lux, & fuit lux. 2. *Cor. 4. v. 6.* Deus dixit, ut tenebris lux splenderet.

Secundi diei opera sunt : (a) Expansum, & per illud (b) aquarum superiorum sive nubium, ab inferioribus divisio.

[a] *Gen. I. v. 7.* Fecit Deus expansum.

(b) *Ibid.* Quod distinguat inter aquas, quæ sunt infra expansum, & supra expansum; & fuit ita.

Tertij diei opera sunt [a] collectio aquarum inferiorum in alveos, sive maria: (b) exsiccatio terræ: (c) Germinum productio, & cum eâ
(d) Pa-

(d) Paradisi plantatio.

(a) *Gen. 1. v. 9.* Dixit Deus, confluant aquæ istæ; quæ sub hoc cœlo sunt in locum unum.

(b) *Ibid.* Et conspicua sit arida, & fuit ita.

[c] *v. 11.* Herbascat terra herbulas, herbas sementantes semen, & arbores fructiferas, edentes fructum, & fuit ita.

(d) *Gen. 2. v. 8.* Plantaverat Iehovæ Deus hortum in Heden.

Quarti diei opera sunt Luminaria cœlestia; Sol, Luna, & Stellæ.

Gen. 1. v. 14. 15. 16. Dixit Deus: fiant luminaria in expanso cœli, &c. & fuit ita. Fecit n. Deus duo illa luminaria magna, majus ad præfecturam diei, & luminare minus ad præfecturam noctis, atque stellas.

Quinti diei opera sunt: Pisces & Aves.

Gen. 1. v. 20. 21. Dixit Deus: abundè progignunto aquæ reptilia animantia, & volucres volanto super terram. Et creavit Deus cetos maximos, & animantia omnia repentina, quæ abundè proge-

nuerunt aquæ in specie ipsorum: omnes volucres alas in species suas.

Sexti diei opera sunt: (a) Animalia terrestria, & (b) Homo, ad Dei imaginem conditus, [b] distincto sexu.

[a] *Gen. I. v. 24.* Producat terra animalia in species ipsorum, pecudes & reptilia, bestiasque terrenas in species suas; & fuit ita.

(b) *v. 26. 27.* Postea dixit Deus: faciamus hominem ad imaginem nostram, secundum similitudinem nostram; qui dominetur in pisces maris &c. Itaque creavit Deus hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei creavit eum.

[c] *Ibid.* Marem & foeminā creavit eos. *Cap. 2. v. 7.* Finxit Iehova Deus hominem de pulvere terræ, sufflavitque in nares ejus halitum vitæ: sic factus est homo anima vivens. *v. 22.* Extruxit Iehova Deus ex costa illa, quam sumserat de Adamo, mulierem, eamque adduxit ad eum.

Subjectum creationis Occupans, & quasi terminus ejus est (a) Mundus,

nes
ni-
no,
[b]
ani-
es &
es su-
faci-
a, se-
do-
cre-
nam,
eos.
omi-
a na-
t ho-
cho-
t de
it ad
ans,
un-
lus,

duſ, partibus tribus, (b) cœlo,
terra, & aquis conſtans. Reci-
piens Creaturarum eſt idem mun-
duſ, (c) pro vario partium ſitu,
diverſas eis ſedes præbens: [d] à
quibus etiam ipſæ creaturæ deno-
minationem fortiuntur.

[a] Heb. 11. v. 3. Per fidem intelligi-
gimus compactum fuiſſe mundum verbo
Dei.

[b] Exod. 20. v. 11. Sex diebus perfe-
cit Iehova &c.

(c) Gen. 1. v. 28. Dominamini in piſces
maris, in volucres cœli, & in omnes
beſtias reptantes ſuper terram.

[d] Phil. 2. v. 10. Cœleſtia, terreſtria
& ſubterranea.

Adjuncta creationis à Creatoris
Dei (a) proprietatibus, præcipuè
tamen ab ejus ſapientia, potentia,
ac bonitate dependent & relucent.

Adjuncta creaturarum ſunt [b] bo-
nitas, [c] finitudo in loco & tem-

pore, & [d] mutabilitas.

[a] *Rom. I. v. 20.* Ex rebus creati pervidentur &c. *I. Cor. I. v. 21.* In Dei sapientia mundus non cognovit Deum, per istam sapientiam.

[b] *Gen. I. v. 31.* Inspexit Deus quicquid fecerat: Ecce a. bonum erat valde.

[c] *Gen. I. v. 1.* In principio creavit Deus Coelum & terram: *videl. intra primis sex dies.* *Neh. 9. v. 6.* Tu fecisti coelos, coelos coelorum & omnē exercitum eorum; terram & quicquid est in ea; maria & quicquid est in eis.

[d] *Psal. 102. v. 27.* Ista peritura sunt, tu autem permanes: ista, *inquam,* omnia ut vestimentum veterascent, ut indumentum mutabis ea, & mutabuntur.

SEDES huius Loci propria est in *V. T. Gen. I. & 2. capp. Psal. 104. & 148. Prov. 8. cap. In N. T. Ioh. I. v. 1. 2. 3. 4. 5. Act. 17. v. 24. & seqq. Col. I. v. 15. 16. 17.*

LOCVS

LOCVS SEXTVS

De

PROVIDENTIA.

Fuit Creatio. PROVIDENTIA
est [a] altera externa Dei actio,
[b] qua res à se creatas moderatur.

[a] *Ioh. 5. v. 17.* Pater meus operatur
usque adhuc, & ego operor.

(b) *Dan. 4. v. 35.* Pro voluntate suâ facit
in exercitu coeli, & habitatoribus terræ:
neque est qui prohibeat manum ejus,
aut dicat ei, quid facis?

Estque Communis vel Propria.

Psal. 8. v. 2. 3. 5. Iehova, Domine noster,
magnificum est nomen tuum in universa terra!
Ab ore infantium & lactentium fundasti robur.
Quid est mortalis, quod memoris ejus?
Psal. 36. v. 7. Homines & jumenta conservas Iehova.

Communis dicitur, (a) qua mundum
universum, & quæ in eo sunt aut fiunt,
conservat & gubernat,

(b) ad

(b) ad suam gloriam & electorum suorum salutem.

[a] *Nehem.* 9. v. 6. Iehova, tu consecras hæc omnia. *Heb.* 1. v. 3. Sustinet omnia verbo suo potente. *Pj.* 135. v. 6. Quicquid placet sibi, Iehova facit, in coelis ac in terra, per maria & omnes abyssos.

[b] *Prov.* 16. v. 4. Deus omnia fecit propter seipsum. *Rom.* 8. v. 28. Iis, qui diligunt Deum, omnia simul cooperantur in bonum.

Ejus *Efficiens* est Deus (a) Pater, (b) Filius, & (c) Spiritus Sanctus, a principio rerum usque ad finem continuè operans. Impulsiva est (d) placitum ipsius in creaturis, tanquam operibus suis. Instrumenta sunt ipsæ creaturæ (e) supremi moderatoris administræ, pro voluntate ipsius.

(a) *Ioh.* 5. v. 17. Pater meus operatur usque adhuc.

[b] *Heb.* 1. v. 3. Filius sustinet omnia verbo suo potente.

(c) *Iob.*

[c] *Iob.* 33. v. 4. Spiritus Dei fecit me, & adflatus omnipotentis vitam indidit mihi.

[d] *Gen.* 1. v. 31. Inspexit Deus quicquid fecerat, ecce a. bonum erat valdè. *Dan.* 4. v. 35. Pro voluntate sua facit &c.

[e] *Hos.* 2. v. 21. 22. Ego exaudiam coelos, & ipsi exaudient terram, & terra exaudiet frumentum & mustum & oleum, & ista exaudient Iisrehelem. *Heb.* 1. v. 14. Angeli sunt ministratorij Spiritus. *Rom.* 13. v. 4. Magistratus Dei minister est. *Ioel.* 2. v. 11. Insecta copiarum Iehovæ, perdendis frugibus.

Materia circa quam seu objectum Providentiæ Communis sunt (a) omnes omninò res, (b) maximæ, (c) mediocræ, (d) minimæ; five (e) necessariae, (f) five contingentes, (g) five liberae; harum (h) actiones, (i) passiones, & (k) eventus.

(a) *Pf.* 24. v. 1. Iehovæ est terra, & quod implet eam; orbis terrarum, & qui habitant in eo.

C 5

(b) *Iob.*

[b] *Iob. 28. v. 24. 25. 26.* Deus intuetur in extremitates terræ, sub omnibus cœlis videt: aptando pondus aeri, & apponendo aquas ex mensura; faciendo pluviam statutum, & viam fulgetro tonitruum.

[c] *Psal. 113. v. 6. 7.* Iehova dimittit oculos videndo in cœlis & in terra. Erigit è pulvere tenuem, è sterquilinijs elevat egentem. v. 9. Facit quæ sterilis erat in familia, sedeat mater liberorum læta.

[d] *Matt. 10. v. 29. 30.* Nonne duo passeruli assario veneunt? Et tamen nè unus quidem ex ijs cadit in terram sine Patre vestro. Vestri vero etiam pili capiti omnes numerati sunt.

[e] *Psal. 104. v. 13. 14.* Irrigat montes è coenaculis suis, ut à fructu operum suorum satietur terra. Faciens ut germinet fœnum ad jumentum, & herba ad hominis usum: educendo cibum è terra.

[f] *Exod. 21. v. 13.* Si tamen non querit (*scil. cadem proximi*) sed Deus ipse objecerit manui ejus; constituam tibi locum, quo ille confugiat. *Prov. 16. v. 33.* In gremium conjicitur fors; à Iehova est tota ratio ejus.

(g) *Prov. 16. v. 1. 9.* Penes hominem sunt dispositiones cordis: Sed à Iehova est

est se
cogit
sum e

[b]
move

effici
(i)

tur e
diti

gend

[k]
Que

tes,
factu

nostr
ratio

F
tur,
ber

[c]
[d]
&c.

C

res

pet

cess

est sermo linguæ. Animus hominis excogitat viam suam, sed Iehova statuit gressum ejus.

[b] *Act.* 17. v. 28. In Deo vivimus, movemur & sumus. *Phil.* 2. v. 13. Deus efficit & velle, & agere.

(i) *1. Pet.* 4. v. 19. Qui malis afficiuntur ex voluntate Dei, tanquam fidei conditori commendent animas suas benè agendo.

[k] *Psal.* 118. v. 22. & *Matt.* 21. v. 42. Quem lapidem reprobaverunt ædificantes, is factus est caput anguli. A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. *Prov.* 16. v. 33. A Iehova est tota ratio sortis.

Forma duobus actibus describitur, (a) Conservatione & (b) Gubernatione.

[a] *Neh.* 9. v. 6. Tu conservas &c.

[b] *Dan.* 4. v. 35. Pro voluntate sua &c.

Conservatio est, qua Deus [a] res à se conditas sustentat & perpetuat: [b] alias in specie per successionem individuorum: (c) alijs

alias verò in ipsis Individuis.

(a) Col. I. v. 16. 17. Omnia per eum condita sunt, & omnia per eum consistunt.

(b) Gen. I. v. 28. Dixit Deus, foetificate, augete, implete terram. *Mat.* 17. v. 26. Fecit ex uno sanguine totam gentem hominum.

(c) Ier. 31. v. 35. 36. Sic ait Iehova, qui disponit solem ad lucem interdiu; statuta lunæ & stellarum ad lucem noctu: Si amovebuntur statuta ista à conspectu meo; etiam semen Israelis cessabunt esse gens in conspectu meo.

Gubernatio est, qua [a] Deus res omnes & singulas cujuscunque generis, ad fines à se præstitutos, medios ultimumque, ordinat, dirigit, ac deducit: sed rursum (b) alia mediata, alia immediata.

(a) Dan. 4. v. 35. Pro voluntate sua &c. Eph. I. v. 11. Omnia agit ex consilio voluntatis suæ. Rom. 11. v. 36. Ex eo, per eum, & in ipsum sunt omnia.

(b) *Dent.* 8. v. 3. *Matt.* 4. v. 4. Non solo

solo pane vivet homo, sed ex quovis verbo prodeunte per os Dei.

Mediata est, quâ Deus in mundi gubernatione utitur (a) ministerio causarum secundarum : idque [b] pro singularum conditione ac natura.

(a) Hos. 2. v. 21. 22. Ego exaudiam coelos, &c. Ps. 104. v. 13. 14. Facit ut germinet foenum ad jumentum ; & herba ad usum hominis, educendo cibum è terra. Et vinum, quod lætificat cor mortalis ; item panem, qui cor mortalis fulcit. Psal. 91. v. 11. Angelis suis præcipiet de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis.

[b] Ps. 107. v. 7. Errantes deducit in rectam viam. v. 9. famelicos explet bono. v. 14. captivos educit è carcere. v. 20. ægrotos sanat. v. 29. navigantibus tranquillat mare. v. 33. redigit flumina in desertum, & processus aquarum in siticulosum solum. v. 34. terram fertilem in falsuginem. v. 40. effundit contemptum super principes. v. 41. collo-

collocat in edito egentem.

Immediata est, qua Deus per se solum immediatè operatur: sive (a) absque medijs, sive [b] præter media, sive etiam [c] contra ea agat.

(a) *Rom.* 4. v. 17. Vocat ea quæ non sunt, tanquam sint. *Exod.* 34. v. 28. Moyses 40. dies & 40. noctes cibum non comedit, & aquam non bibit.

[b] *Num.* 22. v. 30. Asina loquitur. *Ioh.* 2. v. 9. Aqua mutatur in vinum.

[c] *Ios.* 3. v. 16. Aquæ Iordanis muri instar adsurgunt. *2. Reg.* 6. v. 6. Ferrum natat. *Dan.* 3. v. 29. Ignis non urit.

Finis Providentiæ respectu Dei est (a) Gloria ipsius. Respectu nostri [b] Consolatio & salus Electorum.

[a] *Prov.* 16. v. 4. Omnia fecit Deus propter seipsum. *Rom.* 11. v. 36. Ex eo, per eum, & in ipsum sunt omnia.

[b] *Rom.* 8. v. 28. Diligentibus Deum omnia simul cooperantur in bonum. *Esa.* 54. v. 17. Nullum instrumentum formatum contra te prosperabitur.

Effecta sunt (a) Res omnes conservatæ; (b) varijsque modis, pro multiformi Dei sapientia, gubernatæ. In quibus excellunt [c] Miracula, tum etiam alia extraordinaria Dei opera, sive (d) beneficia, sive (e) judicia ipsius.

[a] *Col.* 1. v. 17. Omnia per ipsum consistunt. *Act.* 17. v. 28. In Deo vivimus &c.

[b] *Psal.* 104. v. 34. Quam ampla sunt opera tua ô Iehova! omnia sapienter fecisti.

[c] *Psf.* 72. v. 18. Benedictus Iehova Deus, qui facit mirabilia solus. *Ioh.* 3. v. 2. Nemo potest signa edere, quæ tu edis, nisi sit Deus cum eo.

[d] *Psf.* 136. v. 1. Celebrate Iehovam quia bonus est: quia in seculum durat benignitas ejus. *Sic deinceps.*

[e] *Psf.* 119. v. 137. Iustus es, Iehova, & iusta sunt judicia tua. *Apoc.* 16. v. 7. Etiam Domine Deus omnipotens, vera sunt & iusta judicia tua.

Subiectum Materiâ providentiæ continetur.

Adjunctum

Adjuncta ex Dei Providentia attributis dependent & cognoscuntur. Est (a) ubique præsens, (b) sapientissima, (c) liberrima, [d] iustissima, & [e] optima; [f] efficacissima, [g] immutabilis, [h] nobis denique multis partibus incomprehensibilis.

(a) Ps. 139. v. 7. 8. Quo irem à Spiritu tuo? aut quo à facie tuâ fugerem? Si scanderem coelos, illic es; aut stratum ponerem in inferno, ecce ades.

[b] Job. 12. v. 13. Penes illum est sapientia & fortitudo: illius est consilium & intelligentia.

[c] Dan. 4. v. 35. Pro voluntate suâ, &c. Jer. 18. v. 6. Ut argilla in manu figuli, ita vos estis in manu mea.

(d) Ps. 119. v. 137. Iehova, iusta sunt iudicia tua.

[e] Deut. 33. v. 4. Rupis illius opus est perfectum; Deus fortis, fidelis, & expers iniquitatis, iustus & rectus est.

[f] Ps. 115. v. 3. Quicquid voluit, fecit.

[g] Esa.

[g] *Esa.* 46. v. 10. Consilium meum stabit, & omnis voluntas mea fiet.

(b) *Rom.* 11. v. 33. Quam imperscrutabilia sunt ejus iudicia, & ejus viæ impervestigabiles.

Talis est Communis Providentia. *Propria* vocatur, qua Deus creaturas intelligentes, [a] Angelos & [b] Homines, speciatim regit.

(a) *Heb.* 1. v. 14. Angeli sunt ministratorij Spiritus, qui ministerij causa emittuntur, propter futuros salutis hæredes.

(b) *1. Tim.* 4. v. 10. Deus est servator [vel potius Conservator] omnium hominum, maximè verò fidelium. *Act.* 17. v. 27. 28. Non longe abest ab unoquoque nostrum. In ipso enim vivimus, movemur, & sumus.

Hæc ex objectis sic distinguitur, ut (a) alia sit bonorum, (b) alia malorum: Illa Providentia κατ' εὐδοκίαν seu beneplacitum: Ista κατὰ συγχώρησιν seu permissionem dici solet.

(a) *Iac.*

(a) *Iac. 1. v. 17.* omnis donatio bona
omneque donum perfectum est supernu
à Patre luminum.

[b] *Iob. 1. v. 21.* Iehova dedit, Iehova
abstulit. *Ast. 2. v. 23.* Hunc Iesum de
finito consilio ac præcognitione Dei de
ditum cum accepissetis, manibus sceler
ratis cruci adfixum interemistis.

Prior est, quâ Deus bonum per
se (a) vult, (b) efficit, (c) appro
bat, & (d) ad bonum finem diri
git, ac deducit.

(a) *Psf. 11. v. 7.* Iustus est Iehova, &
quæ iusta sunt diligit. Rectum adspici
vultus ipsius.

(b) *Iac. 1. v. 17.* Omnis donatio bona
& *c. 1. Cor. 4. v. 7.* Quid habes, quod
non acceperis?

(c) *Lev. 18. v. 5.* Homo qui fecerit ea
vivat per ea. *Luc. 10. v. 28.* Hoc fac, &
vives.

(d) *Prov. 16. v. 4.* Omnia fecit propter
seipsum.

Posterior est, quâ Deus malum
sive peccatum (a) nec vult, nec
[b] efficit aut adjuvat, neque [c]
appro

T
appro
[e] ef
stè p
(a)
niquit
us, qu
v. 17.
odi, di
(b)
dicat
malis
(c)
qui ne
pta su
(d)
re ex
cum p
(e)
us effi
cio: u
dider
stitia.
(f)
qui ta
A
circa

approbat; sed [*d*] volens permittit, [*e*] efficaciter ordinat, ac [*f*] iuste punit.

(a) *Pf.* 5. v. 5. Non es Deus volens iniquitatem; *vel ut alij*, Certe non es Deus, qui delectetur improbitate. *Zach.* 8. v. 17. Omnia ista, *scil. peccata*, sunt, quæ odi dictum Iehovæ.

(b) *Iac.* I. v. 13. Nemo cum tentatur dicat à Deo tentor. Nam Deus tentari malis non potest; nec tentat quemquam.

(c) *Deut.* 27. v. 26. Maledictus omnis, qui non manserit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut faciat ea.

(d) *Pf.* 81. v. 13. Permissi eos ambulare ex sententia animi sui, dicens; abeant cum pravis consilijs suis.

(e) 2. *Thess.* 2. v. 11. 12. Mittet eis Deus efficaciam erroris, ut credant mendacio: ut damnentur omnes, qui non crediderint veritati, sed acquieverint in iniquitate.

(f) *Rom.* 1. v. 31. Hoc est jus Dei, ut qui talia faciant, digni sint morte.

Actus igitur Providentiæ divinæ circa malum sive peccatum sunt triplices;

triplices ; Permissio peccati, ejus
 Ordinatio siue Regimen, ac Vin-
 dicatio.

Permissio est, quâ [a] Deus pec-
 cata creaturarum intelligentium
 non impedit, sed ab ipsis committi
 & (b) cum sanctis operibus suis
 concurrere finit.

[a] Ps. 81. v. 73. Permissi eos &c. Heb.
 14. v. 16. Præteritis ætatibus fivit Deus
 omnes gentes suis ipsarum vijs ingredi.

[b] Esa. 10. v. 5. Assyrius virga in-
 meæ, & baculus indignationis meæ. In
 gentem hypocritam immittam ipsum
 ipse verò non ita sibi proponit, & animus
 ejus non ita cogitat ; sed perdere est in
 animo ejus. Act. 2. v. 23. Hunc Iesus
 definito consilio &c.

Ordinatio est, qua Deus pecca-
 tis (a) certum modum statuit ; ne
 (b) latius vagentur, [c] plus no-
 ceant, aut [d] diutius durent, quàm
 ipsi visum: tum ea [e] quoque dirigat
 ac deducit ad bonum.

T
 [a] -
 faceren
 tuum p
 [b]
 sunt ei
 do in ip
 [c]
 verunt
 [d]
 Christu
 pulcro.

[e]
 ratis a
 gitavi
 3. v. 1
 ista fec
 imple

Vi
 cata p
 justifi

De
 Ezech.
 mori
 pecca

[a] *Act.* 4. v. 28. Congregati sunt ut facerent, quæ manus tua & consilium tuum prius prædestinavit, ut fierent.

[b] *Iob.* 1. v. 12. Ecce quæcunque sunt ei, in manu tua sunt: tantummodo in ipsum ne immittito manum tuam.

[c] *Cap.* 2. v. 6. Ecce eum in manu tua, veruntamen vitam ejus serva.

[d] *Act.* 2. v. 24. Fieri non poterat, ut Christus à morte retineretur, scil: in sepulcro.

[e] *Gen.* 50. v. 20. Vos quidem cogitaveratis adversus me malum, sed Deus cogitavit illud in bonum convertere. *Act.* 3. v. 17. 18. Scio vos per ignorantiam ista fecisse: Deus autem quæ prænuñciaverat implevit.

Vindicatio denique est, qua peccata poenis temporalibus & æternis justissimè punit.

Dent. 27. 26. Maledictus omnis &c. *Ezech.* 18. v. 4. Anima quæ peccat, ipsa morietur. *Rom.* 6. v. 23. Stipendium peccati mors est.

SEDES Loci hujus propria
 est, in V. T. *Jobi cap. 38. 39.*
40. 41. Ps. 91. 104. 105. 107.
*136. In N. T. autem *Matth.**
*6. & 10. capp. *Act. 14. v.**
15. & seqq. cap. 17. v.
24. & seqq. &
passim.

LOCUS

T
I
C
On
du
pecca
Rom
talia fa
1. v. 6
redder
nem.
PE
sidera
Pec
avopla
Dei,
action
tibus,
[c] e
nam,

LOCVS SEPTIMVS

De

P E C C A T O

in genere & in specie.

Consequentia Providentiæ Dei
duo sunt: Peccatum & Pœna
peccati.

Rom. 1. v. 31. Hoc est jus Dei, ut qui
talita faciunt, digni sint morte. 2. *Theff.*
1. v. 6. Iustum est apud Deum, vicissim
reddere ijs, qui adfligunt vos, afflictio-
nem.

PECCATVM porrò bifariam con-
sideratur, absolutè & relatè.

Peccatum ABSOLVTE est [a]
avopia sive discrepantia à Lege
Dei, hoc est defectus naturæ &
actionum in creaturis intelligen-
tibus, [b] pugnans cum Lege Dei,
[c] easdemque obligans ad pœ-
nam, ex ordine justitiæ divinæ.

(a) 1. *Iob.*

[a] I Ioh. 3. v. 4. Peccatum est Legis transgressio. Rom. 2. v. 23. Per legis transgressionem Deum adfcis contumeliâ.

[b] Rom. 7. v. 23. Cerno aliam legem in membris meis, belligerantem adversus legem mentis meæ. Rom. 8. v. 7. Sensus carnis inimicitia est adversus Deum. legi enim Dei non subicitur: nam nè potest quidem.

[c] Rom. 1. v. 31. Hoc est jus Dei, & *Efficiens* Peccati sunt creatura intelligentes, (a) Angeli & (b) Homines, [c] deficientes à Deo & lege ipsius.

[a] 2. Pet. 2. v. 4. Angelis, qui peccaverunt, non pepercit.

[b] Rom. 3. v. 23. Omnes (*scil: homines*) peccaverunt, & deficiuntur gloriæ Dei.

[c] Rom. 3. v. 12. Omnes defecerunt, simul inutiles facti sunt.

Materia circa quam, sive objectum est [a] Lex Dei; sive [b] mentibus inscripta, sive [c] voce prolata, sive (d) tabulis conscripta

gnata

Legis
trans-
liâ.
legem
adver-
7. Sen-
Deum
nè po-
ei, &c
atura
& [b]
Deo

gnata: eaque tum (e) generalis, tum
(f) specialis.

[a] 1. Ioh. 3. v. 4. Peccatum est Legis
transgressio.

7. Sen-
Deum
nè po-
ei, &c
atura
& [b]
Deo

(b) Rom. 2. v. 14. 15. Quum gentes,
quæ legem non habent, natura quæ legis
sunt faciant; isti, legem non habentes, si-
bi ipsis sunt lex. Ut qui ostendant opus
legis scriptum in cordibus suis, unâ te-
stimonium reddente ipsorum conscien-
tia, & cogitationibus se mutuò accusanti-
bus, aut etiam defendentibus.

(c) Exod. 20. v. 1. Elocutus est Deus
omnia verba hæc, dicendo.

ui pec-
: homi-
glori-
erunt
re ob-
e [b]
voci-
confi-
gnata

(d) Cap. 32. v. 16. Tabulæ, scil. legis, e-
rant opus Dei; & scriptura scriptura De-
erat, insculpta tabulis.

[e] Eph. 5. v. 2. Ambulate in charitate.
v. 3. Scortatio, & omnis impuritas, & avaritia,
nè nominetur quidem inter vos.

[f] Eph. 5. v. 22. Vxores proprijs vi-
ris subijcite vos. v. 25. Viri diligite u-
xores vestras. Cap. 6. v. 1. Liberi auscul-
tate in Domino Parentibus vestris. v. 5.
Servi auscultate Dominis cum timore.

Forma est ipsa *ἀνομία* sive discre-
pantia naturæ & actionum à Lege

Dei, & pugnancia cum eâ.

1 Ioh. 3. v. 4. Peccatum est &c: Rom
8. v. 7. Sensus carnis &c:

Finis respectu [a] Creaturarum
peccantiū est apparens aliquod bo
num: respectu (b) Dei, gubernan
tis peccatum, est bonum verum &
solidum, (c) ad gloriam ipsius &
(d) salutem electorum pertinens.
Ille finis per se, hic per accidens.

(a) Ioh. 16. v. 2. Veniet tempus, &
quisquis occiderit vos, putabit se cultum
præstare Deo.

(b) & (c). Prov. 16. v. 4. Deus omnia
fecit propter seipsum, etiam impium
diem mali.

[d] Gen. 50. v. 20. Vos cogitaverat
adversus me malum; Deus autem cogitavit
illud in bonum convertere.

Effectum peccati est (a) reatus
iræ Dei, & ex eo (b) pœnæ, tam
temporales, quam æternæ.

(a) Rom. 1. v. 31. Hoc est jus Dei &
Gen. 5. v. 16. Reatus est ex unâ offensâ:

col

condemnationem, v. 18. per unam offensam reatus venit in omnes homines ad condemnationem.

[b] Psal. 5. v. 6. 7. Odisti omnes, qui operam dant iniquitati. Perditurus es loquentes mendacium. Rom. 6. v. 23. Stipendium peccati mors est.

Subjectum Recipiens indefinitum sunt Creaturæ intelligentes, (a) Angeli & Homines: definitum vero (b) natura & (c) actiones utrorumque.

[a] I Ioh. 3. v. 9. Qui dat operam peccato, ex Diabolo est; quoniam à principio Diabolus peccat.

[b] Ioh. 8. v. 44. Non est veritas in eo, scil. Diabolo. Rom. 7. v. 18. Novi non habitare in me, id est in carne meâ, bonum.

[c] I Ioh. 3. v. 9. A principio Diabolus peccat. Rom. 7. v. 8. Peccatum effecit in me totam cupiditatem.

Adjunctum Peccati dicimus, quod [a] mortale est natura, sed [b] gradu inæquale: (c) Veniale autem per accidens, quando propter

Christum credentibus remittitur.

[a] Rom. 6. v. 23. Stipendium peccati mors est.

[b] Ioh. 19. v. 8. Qui me tibi tradidit, majus peccatum habet.

[c] Rom. 8. v. 1. Nulla est condemnatio ijs, qui sunt in Christo Iesu.

Ita habet Peccatum in genere. In specie ex subjectis distinguitur in peccatum Angelorum & Humanum.

2. Cor. 11. v. 3. Serpens Evam seduxit calliditate sua. 1. Ioh. 3. v. 8. Qui dat operam peccato &c:

Peccatum Angelorum est [a] quorundam rebellio contra Deum: peccatum à nativâ sua integritate & dignitate liberè prolapsi, [b] ex Angelis bonis mali; ex filiis Dei, hostes ejus perpetui facti sunt.

(a) 2. Pet. 2. v. 4. Angelis, qui peccaverunt, non pepercit. Iud. v. 6. Angeli qui non conservaverunt originem suam, se reliquerunt domicilium suum, judicio magi

magni illius diei vinculis æternis sub caligine reservavit.

(b) *Ioh. 8. v. 44.* Ille *Diabolus* fuit homicida à principio, & in veritate non perstitit: non est enim veritas in eo. Quotiescunque loquitur mendacium, de suo loquitur; quia mendax est, & pater ille mendacij. *I. Ioh. 4. v. 8.* A principio *Diabolus* peccat.

Peccatum Hominum aliud *Primum* est, aliud *Ortum* à primo.

Rom. 5. v. 12. Per unum hominem peccatum in mundum introijt: & *v. 19.* Per unius inobedientiam peccatores constituti sunt multi.

Primum est (a) inobedientia (b) Primorum hominum, *Adami* & *Evæ*, in *Paradiso*: qua (c) legem Dei, de fructu arboris scientiæ boni & mali non comedendo, [d] impulsu *Diaboli*, [e] transgressi sunt.

(a) *Rom. 5. v. 19.* Per inobedientiam unius hominis &c.

[b] *Gen. 3. v. 6.* Mulier accepit de fru-

Et tu & comedit, etiamque dedit comedendum viro suo secum, qui comedit.

[c] *Cap. 2. v. 17.* De fructu arboris scientiæ boni & mali nè comedas: nam quo die comederis de eo, utique moriturus es.

[d] *Cap. 3. v. 4. 5.* Dixit serpens mulieri: Non utique moriemini. Novit enim Deus quo die comederitis aperteros se oculos vestros; & vos fore sicut Deos, scientes boni & mali.

[e] *1. Tim. 2. v. 14.* Mulier seducta causa fuit transgressionis.

Ortum peccatum est aut Originale aut Actuale.

Rom. 5. v. 19. Per inobedientiam unius &c: *Cap. 7. v. 8.* Peccatum effecit in me totam cupiditatem.

Originale est (a) defectio omnium naturalium hæredum Adami (b) in lumbis ejus; & [c] inde secuta humanæ naturæ corruptio, (d) quæ impurâ generatione in [e] singulos propagatur.

[a] *Rom. 5. v. 12.* Per unum hominem pecca-

peccatum in mundum introijt. v. 18. Per unam offensam reatus venit in omnes homines ad condemnationem. v. 19. Per unius inobedientiam peccatores constituti sunt multi.

(b) Rom. 5. v. 12. In quo, scil. Adamo, omnes peccarunt, & 1. Cor. 15. v. 22. Omnes moriuntur, h. e. in lumbis ejus: ex Heb. 7. v. 9. 10.

(c) Gen. 5. v. 3. Adamus genuit filium ad similitudinem suam, ad imaginem suam. Rom. 7. v. 18. Novi non habitare in me, id est in carne meâ, bonum. v. 23. Cerno aliam legem in membris meis, beligerantem adversus legem mentis meæ.

(d) Ioh. 3. v. 6. Quod genitum est ex carne, caro est. Psal. 51. v. 7. In iniquitate genitus sum: & in peccato concepit me mater mea.

(e) Rom. 3. v. 10. Non est justus, ne unus quidem. Eph. 2. v. 3. Eramus naturâ filii iræ, sicut & cæteri.

Actuale est vitiositas actionis si-
ve internæ siue externæ, è peccato
Originali manans.

Matt. 15. v. 19. Ex corde egrediuntur cogitationes improbæ; Cædes, adulteria,

D4. scortatio-

scortationes, furta, falsa testimonia, maledicta. *Iac. 1. v. 14. 15.* Vnusquisque tentatur, dum à propria cupiditate astrahitur, & inescatur. Deinde cupiditas postquam concepit, parit peccatum: peccatum verò peractum gignit mortem.

Hujus [a] variæ species referuntur in Scriptura, quas inter (b) gravissimum est peccatum in Spiritu Sanctum; resipiscentiæ, eoque etiam remissionis expers.

[a] *Rom. 6. v. 12.* Nè regnet peccatum in mortali vestro corpore. *1. Ioh. 5. v. 16.* Omnis injustitia peccatum est: Sed est peccatum quod non est ad mortem, & quod est ad mortem. *Psf. 19. v. 13.* Erra quis intelligit? ab occultis meis munda me. *2. Cor. 7. v. 1.* Purificemus nos ab omni inquinamento carnis ac spiritus

[b] *Matt. 12. v. 31. 32.* Blasphemia in Spiritu Sancto non remittetur hominibus. Et quis quis locutus fuerit adversus Spiritum Sanctum, non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in futuro. *Heb. 6. v. 4. 5. 6.* Fieri non potest, ut qui semel fuerint illuminati, gustaverintque donum illud cœleste, &

THEOLOGIE DIDACTICÆ. 81

icipes facti fuerint Sp. S., gustaverint-
que bonum Dei verbum, ac virtutes fu-
turi seculi: Si prolabantur, denuò re-
noventur ad resipiscentiam, ut qui rur-
sum crucifigant sibi Filium Dei, & igno-
minia exponant.

SEDES hujus loci propria est
in V. T. Gen. 3. & 6. capp. Lev. 26.
Deut. 5. & 27. Ps. 10. 14. & 51.
In N. T. Joh. 8. v. 44. 2. Pet.

2. v. 4. Iud. v. 6. Rom. 1.

2. 3. 5. & 7. capp. Eph.

2. & 4. capp.

D 5.

LOCVS

De

LIBERO ARBITRIO
IN STATU PECCATI.

RELATE spectatur peccatum in Libero Arbitrio, vires ejus in statu peccati amplius declarans.

Rom. 3. v. 10. & seqq. ad v. 19. Non est justus, ne unus quidem. Non est qui intelligat, non est qui exquirat Deum. Omnes deflexerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat quod bonum est, non est usque ad unum. Sepulchrum apertum guttur eorum, linguis suis ad dolum usi sunt, venenum aspidum sub labijs eorum. Quorum os diris & amarulentum plenum est. Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio & miseria in vijs eorum. Et viam pacis non cognoverunt. Non est timor Dei coram oculis eorum.

LIBERVM ARBITRIVM est facultas naturalis creaturarum intelligenti.

fige
cato
[a]
liqu
hil p
mal
vio
sine
(a)
leger
facia
funt
scrip
nium
cogi
etian
(b)
men
tantu
inde
(c)
peccat
conf
I
Deu

ligentium, maximè hominis peccato corrupti; qua circa bonum [a] naturale & morale externum aliquid, circa (b) Spirituale verò nihil potest, sed tantum fertur ad malum: (c) utrumque tamen prævio mentis cæcæ judicio, liberè & sine coactione vult & agit.

(a) Rom. 2, v. 14. 15. Cum gentes, quæ legem non habent, naturâ quæ legis sunt faciant, isti legem non habentes sibi ipsis sunt lex. Ut qui ostendant opus legis scriptum in cordibus suis, unâ testimonium reddente ipsorum conscientia, & cogitationibus se mutuo accusantibus, vel etiam defendentibus.

(b) Gen. 6. v. 5. & 8. v. 21. Omne figmentum & cogitatio cordis humani tantummodo malum est omni tempore, inde à pueritia ipsius.

(c) Rom. 1. v. 31. Non solum ea, scilicet peccata, faciunt, sed etiam facientibus consentiunt ultrò.

Hujus *Efficiens* Remota est (a) Deus, autor omnium facultatum, actuum.

actuumque naturalium, inprimis
autem reliquiarum imaginis suæ in
homine post lapsum: Proxima sunt
ipsæ creaturæ intelligentes, præcipue
homines, [b] cœci mente, ac pravi
voluntate.

[a] *Act. 17. v. 28.* In Deo vivimus,
movemur, & sumus. *Iob. 1. v. 9.* Illumina
omnem hominem venientem in mun-
dum. *Iac. 3. v. 9.* Per ipsam, *scil. lu-*
guam, execramur homines, ad Dei simi-
litudinem factos.

[b] *Eph. 5. v. 8.* Eratis olim tenebræ
Cap. 4. v. 17. 18. 19. Gentes ambulantes
in vanitate mentis suæ, tenebris obscu-
ratam mentem habentes, & alienati
vitâ Dei propter ignorantiam, quæ est
in ipsis per obdurationem cordis ipsorum.
Qui posteaquam dedoluerunt, sese de-
diderunt lasciviæ, ad certatim patrân-
dam omnem impuritatem.

Materia circa quam five ob-
jectum est (a) tum bonum natu-
rale ac morale externum, quo
[b] iusti

(*b*) justitiam externæ disciplinæ dicimus : tum (*c*) malum, specie boni oblatum.

[*a*] *Rom.* 2. v. 14. 15. Quum gentes quæ &c.

(*b*) *Phil.* 3. v. 6. Quoad justitiam, quæ est in lege, irreprehensus.

[*c*] *Ioh.* 16. v. 2. Veniet tempus, cum quisquis vos interemerit, se putet cultum præstare Deo.

Forma ex actibus diversis circa diversa objecta cognoscitur. Etenim (*a*) bonum naturale ac morale externum liberè vult & eligit: sed ita, ut vel [*b*] vitio suo, vel (*c*) impulsu alieno, subinde impingat aut deficiat. Bonum verò (*d*) Spirituale, aut prorsus ignorat, aut patefactum sibi improbat & averfatur: præ quo (*e*) malum, sub specie boni, approbat, eligit, & persequitur.

[*a*] *Rom.*

(a) Rom. 2. v. 14. 15. Quum gentes
&c:

(b) Iac. 3. v. 3. In multis impingimus
omnes.

(c) 2 Tim. 2. v. 26. A Diabolo captivi
facti ad ipsius libitum. I Cor. 16. v. 33.
Mores bonos commercia corrumpunt
mala.

(d) I Cor. 2. v. 14. Animalis homo
non est capax eorum quæ sunt Spiritus
Dei; sunt enim ei stultitia, nec potest ea
cognoscere. Matt. 23. v. 37. Quoties vo-
lui te congregare, sed tu noluiti. Rom. 8.
v. 7. Sensus carnis inimicitia est adversus
Deum. Legi enim Dei non subicitur: nam
nè potest quidem.

(e) Gen. 9. v. 5. & 8. v. 21. Omne
figmentum &c: Ioh. 16. v. 2. Veniet tem-
pus &c:

Finis est partim (a) gloria Dei
per demonstrationem bonitatis, ju-
stitiæ, & judicii ipsius, partim (b)
societatis humanæ conservatio:
partim denique (c) creaturarum
peccantium ἀναπολόγησις, & justa
damnatio.

(a) Prov.

(a) Prov. 16. v. 4. Deus omnia fecit propter seipsum, etiam impium ad diem mali.

(b) Rom. 2. v. 14. 15. Quum gentes &c:

(c) Rom. 1. v. 20. Ad hoc, ut sint inexcusabiles: propterea quod, quum Deum cognoverint, tamen ut Deum non glorificaverunt.

Effecta sunt, alia (a) bona, videl. opera justitiæ civilis seu disciplinæ externæ in non renatis; alia (b) mala, nempe peccata per se, vel per accidens, libera peccantium voluntate patrata.

(a) Rom. 2. v. 14. 15. Quum gentes &c: Phil. 3. v. 6. Quoad justitiam &c.

(b) Rom. 1. v. 31. Non solum ea faciunt &c: cap. 14. v. 23. Quicquid ex fide non est, peccatum est.

Subiectum Recipiens sunt creaturæ intelligentes, (a) Diaboli & (b) homines peccatores in statu peccati, maxime (c) adulti, sana mente prædicti.

(a) 1oh.

(a) *Ioh. 8. v. 44.* Vos ex Patre Diabolo estis, & cupiditates Patris vestri vultis explere. Ille fuit homicida à principio.

(b) *Rom. 3. v. 10. & seqq.* Non est iustus, &c: *Eph. 2. v. 1.* Eramus mortui in lapsibus & peccatis.

(c) *Rom. 5. v. 14.* Regnavit mors ab Adamo usque ad Moysen, in eos etiam, qui non peccaverunt ad similitudinem transgressionis Adami. *Cap. 1. v. 28. 18.* Non visum est eis Deum in notitiâ retinere: Dei veritatem in injustitia detinent.

Adjuncta tria sunt: I. quod est (a) dependens, subjectum Providentiæ Dei. II. [b] servum peccati. III. etiam [c] pravitate sua inemendabile, naturâ.

(a) *Prov. 21. v. 1.* Vtrivi aquarum, sic cor Regis est in manu Iehovæ; quocunque vult inclinat eum.

(b) *Ioh. 8. v. 34.* Qui dat operam peccato, servus est peccati.

[c] *Ier. 13. v. 23.* Si potest Aethiops mutare pellem suam, aut pardus liventem.

res maculas suas; etiam vos potestis benefacere, edocti malefacere. *Matt. 7. 7. 18.* Non potest arbor mala bonos fructus ferre.

SEDES huius loci propria est
in *V. T. Gen. 6. cap. Ps. 10.*

14. & 53. *Esa. 1. In N.*

T. Rom. 1. 2. 3. & 7.

itemq; *Eph. 2. &*

4. capp.

LOCVS

De
POENA PECCATI

Restat POENA peccati, quæ est passio, à Deo, ex ordine justitiæ, inflicta peccatori, propter peccatum ipsius.

Rom. I. 7, 31. Hoc est jus Dei, ut qui talia faciunt digni sint morte. *2 Theff. 1. 6.* Iustum est apud Deum vicissim reddere ijs, qui vos affligunt, afflictionem.

Efficiens Poenæ (a) communiter est Deus, mundi Judex, (b) singulariter Filius Dei Jesus Christus Θεὸς ἀνθρώπων, cui datum est omne iudicium. Impulsiva externa [c] est ipsum peccatum, interna (d) justitia Dei vindicatrix. Ministri & instrumenta sunt [e] omnes creature subservientes justitiæ Divinæ.

(a) Gen

(a) *Gen.* 18. v. 25. An iudex totius terræ non exerceret jus?

(b) *Ioh.* 5. v. 22. Pater omne iudicium dedit filio.

[c] *Rom.* 1. v. 18. Retegitur ira Dei è cœlo adversus omnem impietatem & injustitiam hominum.

(d) 2 *Theff.* 1. v. 6. Iustum est apud Deum, &c:

[e] Angeli *Exod.* 12. *Esa.* 38. Homines *Esa.* 10. *Rom.* 13. Animata *Exod.* 8. *Num.* 11. & 21. & inanimata, Ignis *Gen.* 19. Aqua *Cap.* 7. Terra *Num.* 16.

Materia circa quam sive obiectum, nec non subjectum Recipiens [a] primarium, sunt Creaturæ intelligentes, reæ peccati, nempe angeli & homines peccatores: [b] secundarium censentur reliquæ creaturæ, animatæ & inanimatæ, vanitati & corruptioni, hominis ob culpam, obnoxia.

(a) *Gen.* 2. v. 17. Quocunque die comederis, morte morieris. *Ezech.* 18. v. 4. Anima quæ peccavit, ipsa morietur.

(b) *Gen.*

(b) *Gen.* 3. v. 17. 18. Maledicta esto terra propter te, eaque spinam & carduum proferto tibi. *Rom.* 8. v. 20. Vanitati mundus hic conditus subiectus est, non sua sponte, sed propter eum, qui subiectum eum isti vanitati.

Forma est (a) privatio boni, & (b) inflictio passioque mali, [c] peccato analogia : idque (d) secundum ordinem iustitiæ diuinæ, verbo nobis patefactum.

[a] *Hof.* 2. v. 9. 11. Recipiam frumentum meum tempore suo, & mustum meum tempestate sua, eripiamque lanam meam, & linum tecturum nuditatem ipsius; & abolebo omne gaudium ejus. *1. Sam.* 16. v. 15. Spiritus Iehovæ recesserat à Saule.

[b] *Deut.* 28. v. 22. Percutiet te Iehova tabe, calidaque & æstuante febre. v. 28. Percutiet te Iehova amentia & cecitate ac stupore cordis.

[c] *Luc.* 12. v. 47. 48. Servus sciens voluntatem Domini, & non faciens, & datur multis plagis: nesciens paucis.

[d] *Rom.* 1. v. 31. Hoc est jus Dei &c
Finis

Finis quoad Deum est (a) declaratio justitiæ, potentiæ, nec non veritatis ipsius; quoad causas ministras (b) integritas externæ disciplinæ, vel etiam (c) tyrannica animi libido.

[a] Rom. 1. v. 18. Retegitur ira Dei è cœlo. Cap. 9. v. 22. Volens ostendere iram suam, & notam facere potentiam suam, pertulit multa lenitate vasa iræ. Ps. 51. v. 5. Id agnosco; ut justificeris in sermonibus tuis, purus sis, quando tu judicas.

[b] Rom. 13. v. 3. Magistratus non sunt metui bonis operibus, sed malis. 1. Pet. 2. v. 14. Ad ultionem facinorosorum, & laudem bene agentium.

(c) Esa. 10. v. 7. Ipse non ita sibi proponit, & animus ejus non ita cogitat, sed perdere est in animo ei, & excindere gentes non paucas.

Effecta generatim ex finibus perspiciuntur.

Confer Lev. 26. Deut. 27. & 28. capp.

Subjectum ipsa materia fuit expressum.

Adjuncta

Adjuncta tria sunt: I. est (a) justissima. II. [b] infinita duratione. III. [c] gradu dispar & inæqualis.

[a] Ps. 119. v. 137. Iustus es Iehova, & iusta iudicia tua.

[b] Esa. 66. v. 24. & Marc. 9. v. 44. Vermis eorum nunquam morietur, ignis nunquam exstinguetur.

[c] Matt. 11. v. 24. Terræ Sodomorum tolerabilior erit conditio in die iudicii quam tua.

Porro distinguitur Pœna peccati ex subjectis Recipientibus, in Pœnam Angelorum & hominum.

Matt. 25. v. 41. Abite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est Diabolo & angelis ejus.

Pœna Angelorum est eorum abjectio ex domicilio & felicitate cœlesti in Gehennam ignis æterni.

2 Pet. 2. v. 4. Deus Angelis, qui peccaverunt, non pepercit, sed in tartarum detrusos, catenis caliginis tradidit, damnationi servatos.

Pœna Hominum alia est temporalis, alia æterna.

Matt. 20. v. 28. Ne timete vobis ab ijs qui trucidant corpus, animam a. non possunt trucidare: sed timete potius eum, qui potest & animam & corpus perdere in Gehenna.

Temporalis est, quam in hâc vitâ luunt, circa animæ, corporis, & externa bona.

Deut. 28. v. 28. Percutiet te Iehova amentia. v. 22. percutiet te Iehova tabe. & c. v. 16. Maledictus corbis tuus, & mastra tua.

Abeâ tamen excipiuntur *Afflictiones temporales* fidelium: quæ non sunt (a) pœnæ peccati propriè dictæ; sed vel (b) παιδείαι paternæ castigationes delictorum; vel (c) δοκιμασίαι explorationes virtutum; vel (d) μαρτύρια testimonia doctrinæ, etiam sanguine sancita.

(a) *Rom.* 8. v. 1. Nulla est condemnatio

mnatio ijs qui sunt in Christo Iesu.

(b) 1. Cor. 11. v. 32. Dum judicamur à Domino castigamur, nè cum mundo condemnemur.

[c] Iac. 1. v. 3. Scientes explorationem fidei vestræ efficere tolerantiam.

(d) Ps. 44. v. 23. Propter te occidimur quotidie; æstimamur ut pecude mactandæ.

Æterna est æterna condemnatio impiorum post hanc vitam in inferno; qua separati à beatæ Dei communione, cum Diabolo & angelis ejus, infinitis cruciatibus anima pariter & corpora subjiçientur, & continenter æternumque torquebuntur.

Matt. 25. v. 41. Abite à me &c: Cap. 10. v. 28. Timete eum, qui potest &c:

SEDES Loci hujus propria est tibi. V. T. Gen. 3. Lev. 26. Deut. 27. & 28. In N. T. Matt. 25. Luc. 16. Rom. 8. v. 12. & seqq. 2. Thess. 1. 2. Pet. 3. Apoc. 20. & 22. capp.

De
L E G E D E I.

HUc usque fuit Executio Decreti Generalis, in Creatione & Providentia.

Succedit *Executio* DECRETI SPECIALIS sive *Prædestinationis*; in primis quod Hominum *Electio-*
nem vel *Reprobationem* attinet.

Rom. 9. v. 18. Misereatur cuius vult & quem vult indurat. Matt. II. v. 25. 26. Gloriam tibi tribuo Pater, Domine cœli & terræ, quod hæc occultaveris sapientibus & intelligentibus, & ea retexeris infantibus. Etiam Pater, ita placuit tibi.

Illâ Electi ad vitam æternam redimuntur à peccato & morte, per Christum.

Gal. 3. v. 13. Christus nos redemit ab

E exsecra-

exsecratione legis, dum pro nobis factum est exsecratio. *Apo. 5. v. 9.* Redemisti nos Deo per sanguinem tuum, ex omni tribu, & linguâ, & populo, & natione

Istâ Reprobi aut (a) relinquuntur in statu peccati, aut (b) vocati in statum gratiæ (c) ex eo relabuntur, & (d) æternum perunt. Utrumque cum partim ex antedictis, partim ex deinceps dicendis abundè liqueat, nihil opus de ijs agere sigillatim.

(a) *Mat. 14. v. 16.* Præteritis ætatibus fuit Deus omnes gentes suis ipsarum vijs ingredi.

(b) *Matt. 20. v. 16. & cap. 22. v. 14.* Multi sunt vocati, pauci electi.

[c] *2. Pet. 2. v. 21. 22.* Melius fuisse eis non cognovisse viam justitiæ, quam cognitâ eâ regredi à sancto præcepto bi tradito. Sed accidit eis, quod vero proverbio dici solet: Canis reversus est ad suum ipsius vomitum, & sus lota ad volutabrum coeni.

(d) *Iob. 3. v. 36.* Qui non credit Filio

non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

Quare Executionem ELECTI-
ONIS potissimum pertexemus; un-
de *Opera Gratiae* sive *Redemptionis*
exsurgunt.

Rom. 8. v. 29. 30. Quos prædestinavit,
hos vocavit, justificavit, glorificavit.
Eph. 2. v. 8. Gratiâ servati estis, per fi-
dem.

REDEMPTIO est [a] gratuita E-
lectorum liberatio à peccato, ejus-
que pœna: ac (b) restitutio justi-
tiæ, sanctitatis, ac vitæ æternæ,
per & propter Christum: quæ in
(c) hac vita inchoatur, & in (d)
altera consummatur.

(a) Rom. 3. v. 24. 25. Justificantur gra-
tis, ejus gratia, per redemptionem fa-
ctam in Iesu Christo, quem præstituit De-
us placamentum per fidem in sanguine ip-
sius. Gal. 3. v. 13. Christus nos redemit &c

[b] 1. Cor. 1. v. 30. Christus Iesus fa-
ctus est nobis à Deo sapientia, justitia,
E a sanctifi-

sanctificatio & redemptio.

[c] 1. Cor. 6. v. 20. Empti estis pretio.
1. Pet. 1. v. 18. 19. Redempti estis, non auro
nec argento, sed pretioso sanguine Christi

[d] Luc. 21. v. 28. Attollite capita vestra,
quoniam appropinquat redemptio vestra. Rom. 8. v. 33. Adoptionem expectamus,
i. e. redemptionem corporis nostri.

Hujus spectanda tam Præcedanea, quam Partes.

Præcedanea sunt [a] Lex & Evangelium; [b] illa necessitatem
redemptionis demonstrans, [c] hoc
modum ejus declarans.

(a) Ioh. 1. v. 17. Lex per Moysen data
est, gratia & veritas per Iesum Christum
præstita est.

[b] Rom. 3. v. 20. Ex operibus legis
nulla caro justificabitur in conspectu ejus
per legem n. est agnitio peccati.

[c] Rom. 1. v. 1. 2. 3. 4. Separatus a
prædicandum Evangelium Dei, quod ante
promiserat, de Filio suo Iesu Christo
Domino nostro. Rursum v. 16 17. Evangelium
est potentia ad salutem cuiusque
credenti. Iustitia enim Dei per illud re-
velatur de fide in fidem.

Lei

LEX Dei est (a) doctrina faci-
endorum & omittendorum, (b) à
Deo tradita per Moſen : [c] obli-
gans populum ipſius ad obedienti-
am, cum [d] promiſſione præmij
erga obſervatores, & comminatione
penæ adverſus tranſgreſſores.

[a] *Rom.* 3. v. 27. Lex operum, h. e.
doctrina operum.

(b) *Ex.* 34. v. 27. Edixit Iehova Moſi,
ſcribe tibi verba hæc. *Ioh.* 1. v. 17. Lex
per Moſen data eſt.

(c) *Deut.* 12. v. 32. Vnamquamque
rem quam ego præcipio vobis, eam ob-
ſervantes facite : Ne addito ei, neque de-
trahito ex ea. *Ezech.* 20. v. 19. Ego ſum
Iehova Deus veſter, in præceptis meis
ambulate, & jura mea obſervatote, & fa-
cite ea.

(d) *Deut.* 11. v. 26. 27. 28. Ego propono
vobis hodie benedictionē aut maledicti-
onē. Benedictionem, ſi auſcultabitis præ-
ceptis Iehovæ Dei veſtri: Maledictionem,
ſi non auſcultabitis præceptis Iehovæ Dei
veſtri; ſed recedetis ab hac via, quam e-
go præcipio vobis hodie.

Efficiens principalis Legis est (a) supremus Legislator Deus; Minus principalis sive administra sunt, [b] S. Angeli; inprimis autem [c] vir Dei Moses; quorum ministerio fuit promulgata.

[a] Ex. 20. v. 1. Elocutus est Deus omnia verba hæc. Iac. 4. v. 12. Unus est Legislator, qui potest servare & perdere.

[b] Act. 7. v. 53. Accepistis legem per dispositionem Angelorum. Gal. 3. v. 19. Lex ordinata per angelos.

[c] Ioh. 1. v. 17. Lex data est per Moysen. Gal. 3. v. 19. Lex ordinata per manus Mediatoris sive internuncij. vide *Mosis*.

Materia ex qua sunt (a) variae sententiæ de rebus faciendis vel omitterendis, (b) non modo externe opere, sed etiam interna cordis obedientia.

(a) Deut. 30. v. 16. Præcipio tibi hodie ut diligas Iehovam Deum tuum, ambulando in vijs ejus, & observando præcepta

cept
Indi
jura
(
Deu
nim
ex o
Fini
de,
simu
K
seca
illar
volu
in r
San
(a
præc
bon
ritua
[b
(
vive
om
qua
at e

cepta ejus, & judicia ejus. *Psf.* 147. v. 19. Indicat verba sua Iacobo, statuta sua & jura sua Israeli.

(b) *Matt.* 22. v. 37. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex tota cogitatione tua, & ex omnibus viribus tuis. 1. *Tim.* 1. v. 5. Finis mandati est charitas, ex puro corde, & conscientia bona, & fide minimè simulata.

Forma duplex est: Una Intrinseca, posita (a) in sententiarum illarum congruentia cum natura & voluntate Dei: Altera extrinseca, in modo (b) Legislationis ac (c) Sanctionis consistens.

(a) *Rom.* 7. v. 12. Lex ipsa sancta, & præceptum illud sanctum, & justum, & bonum. Et v. 14. Scimus legem esse spirituales.

[b] Describitur *Exod.* 19. & 20. capp.

(c) *Lev.* 18. v. 5. Qui fecerit ea homo, vivet in eis. *Deut.* 27. v. 26. Maledictus omnis, qui non manserit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut faciat ea.

Finis quoad (a) Deum est patefactio naturæ ac voluntatis ipsius, nec non supremæ potestatis, quam in populum suum, adeoque in omnes homines, tanquam creaturas suas obtinet. Quoad [b] nos est tum gubernatio hominum, tum aliorum ab alijs discretio, sive distinctio.

(a) *Pf.* 147. v. 19. Indicat verba sua &c. *Ezech.* 20. v. 19. Ego sum Iehova Deus vester &c.

(b) *Deut.* 4. v. 6. Hæc est sapientia vestra & prudentia vestra ante oculos populorum: qui audientes omnia statuta ista dicent; tantum gens ista maxima, populus sapiens est & prudens. & v. 8. Quia gens maxima futura est? Cui sunt statuta & iudicia iusta, sicut est tota hæc lex, quam ego propono vobis hodie. *Pf.* 147. v. 20. Non sic fecit ulli genti, ideoque iura ista non noverunt.

Effecta sunt varij usus Legis, pro vario hominis statu distincti.

Rom. 7. v. 7. 8. Peccatum non cognovimus

nisi
dita
Non
one
me t
Inve
rat a
Nam
casio
occi

S
est h
V. &
bula
ac v
tus S

(a)
lex c
mne
mun

(b)
&c.

gent
prac

(c)
liter

nisi

nisi per legem. Nam ipsam quoque cupiditatem non nossem, nisi lex dixisset: Non concupisces. Sed peccatum, occasione per illud præceptum sumpta, effecit in me totam cupiditatem. *Rurs. v. 10. 11.* Inventum est illud præceptum, quod erat ad vitam, mihi cedere ad mortem. Nam peccatum per illud præceptum occasione sumpta, seduxit me, & per illud occidit.

Subjectum occupans (a) indefinitum est homo; (b) definitum populus Dei, V. & N. T. *Recipiens* sunt [c] cum tabulæ & libri sacri; tum [d] mens ac voluntas humana, gratia Spiritus Sancti regenerantis renovatæ.

(a) *Rom. 3. v. 19.* Scimus, quæcunque lex dicit, iis qui sub lege sunt dicere, ut omne os obstruatur, & obnoxius fiat totus mundus condemnationi Dei.

(b) *Pf. 147. v. 19. 20.* Indicat verba sua &c. *Matt. 28. v. 19. 20.* Docete omnes gentes; docentes eos observare omnia præcepta quæ præcepi vobis.

(c) *2. Cor. 3. v. 7.* Mortis ministerium in literis positum, & informatum in lapidibus.

[d] *Ier.* 31. v. 32. Indam legem meam menti eorum, & cordi eorum inscribam eam.

Adjuncta tria sunt: I. Lex Dei est [a] sancta, justa ac bona II. (b) immutabilis aut [c] mutabilis, pro voluntate ipsius. III. [d] universalis aut (e) particularis; prout omnes, aut aliquos duntaxat, obligat.

[a] *Rom.* 7. v. 12. Lex ipsa sancta, &c.

(b) *Matt.* 5. v. 18. Amen dico vobis, usque dum præterierit coelum & terra, jota unum, aut unus apex nequaquã præterierit ex lege, usque dum omnia facta fuerint.

[c] *Gal.* 3. v. 24. 25. Lex pædagogus noster fuit, in Christum respiciens. At postquam venit fides, non amplius sub Pædagogo sumus, scil. lege.

(d) *Rom.* 3. v. 19. Scimus quæcunque lex &c.

(e) *Ex.* 21. v. 2. Quum emeris servum Hebræum, sex annis serviet.

Species Legis divinæ censentur tres;

tres; Moralis, Cereemonialis, & Judicialis.

Dent. 6. v. 1. Hoc est præceptum, statuta, judiciaque illa, quæ præcepit Iehova Deus vester. *Item v. 20.* Testimonia, statutaque, & judicia illa, quæ præcepit Iehova. *Rom. 9. v. 4.* Israelitarum sunt pacta, & legis constitutio, & cultus.

Moralis agit de (a) officijs perpetuis erga Deum & proximum; cujus (b) epitome est Decalogus, in duas tabulas divisus.

(a) *Matt. 22. v. 37. 38. 39.* Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo &c: Istud est primum & magnum mandatum. Secundum autem est simile huic, Diliges proximum tuum, ut te ipsum.

(b) *Exod. 31. v. 18.* Dedit Mosi duas tabulas testimonij, tabulas lapideas, scriptas digito Dei. & *cap. 34. v. 28.* Inscriptis Iehova tabulis verba fœderis hujus, decem illa verba.

Cereemonialis agit de Cereemonijs five ritibus populi Israelitici, circa cultum Dei externum in V. Testamento.

Eph.

Eph. 2. v. 15. Lex mandatorum, quæ in ritibus posita est. *Heb. 10. v. 1.* Lex umbram obtinet futurorum bonorum, non ipsam expressam formam rerum.

Iudicialis agit de gubernatione civili populi Dei, itidem in V. Testamento.

Exod. 21. v. 1. Hæc sunt iudicia illa, quæ propones eis: & quæ sequuntur.

SEDES loci huius propria est in V. T. *Exod. 20. 21. & seqq. capp. Dent. 5. 6. & seqq. capp.* In N. T.

Matt. 5. 6. 7. capp. Rom. 7.

12. 13. capp. & ad Gal.

3. 4. capp.

De

EVANGELIO ET

FEDERE EVAN-

GELICO.

EVANGELIUM est (a) doctrina
 de gratuita nostri reconciliatio-
 ne cum Deo, Remissione peccato-
 rum, regeneratione Spiritus, & vita
 æterna, per & propter Christum; [b]
 fidem in ipsum cum resipiscentia
 præcipiens, simulque promittens.

(a) Rom. 1. v. 16. 17. Evangelium est
 potentia Dei ad salutem omni credenti.
 Iustitia n. Dei per illud retegitur de fide
 in fidem, sicut scriptum est: Iustus ex
 fide vivet. 2. Cor. 5. v. 19. Deus erat in
 Christo reconcilians sibi mundum, non
 imputando eis offensas eorum, posuit-
 que in nobis sermonem reconciliatio-
 nis.

[b] Marc. 1. v. 15. Resipiscite & credite
 Evan-

Evangelio. *Act.* 20. v. 20. Docui publicos & domatim, attestans Iudæis simul & Græcis conversionem ad Deum, & fidem, quæ est in Dominum nostrum Iesum Christum.

Et sub forma Federis Evangelici luculentissimè in Scriptura proponitur & explicatur.

Vide Gen. 17. Ier. 31. & 32. Heb. 8. cap.

Est autem *Fedus Evangelicum*

[a] pactum gratuitum inter Deum offensum, & hominem offendentem, Christo *θεαυθρῶν* mediatore, initum: [b] in quo Deus gratis, propter Christum, homini pollicetur Remissionem peccatorum, regenerationem Spiritus, & vitam æternam; (c) Homo vicissim, fretus eadem gratia, stipulans Deo fidem & resipiscentiam addicit.

(a) *Ier. 31. v. 31. 32. 33. 34. Heb. 8. v. 6. 8. 9. 10. 11. 12.* Noster ille Pontifex eo præstantius ministerium sortitus est, quo

THEOLOGIE DIDACTICÆ. III

quo etiam præstantioris est pacti Mediator, quod præstantioribus promissis sancitum est. Nam incusans eos, inquit, Ecce dies venient, dicit Dominus, cum peragam cum domo Israelis, & cum domo Iuda pactum novum. Non secundum illud pactum, quod feci cum Patribus ipsorum, quo die prehendi manum ipsorum, ut educerem eos ex Aegypto; Nam ipsi non perstiterunt in illo meo pacto, & ego despexi eos, dicit Dominus. Quamobrem hoc est pactum, quod pasciscar domui Israelis post dies illos, dicit Dominus: Indam legem meam menti eorum, & cordi eorum inscribam, & ero ipsis Deus, & ipsi erunt mihi populus. Neque docebunt singuli proximum suum, & singuli fratrem suum, dicentes: Cognosce Dominum: nam omnes cognoscent me, ab eo, qui pusillus fuerit inter eos, ad eum usque, qui magnus fuerit inter eos. Eron. propitius iniquitatibus eorum, & peccatorum ipsorum, & transgressionum ipsorum non recordabor amplius.

[b] Ier. 32. v. 40. 39. 38. Pangam ipsis fedus perpetuum, fore ut non aver- tam me à prosequendis ipsis, & reverentiam mei indam animo ipsorum, ut non

reco-

recedant à me. Indam n. illis cor unum, & viam unam, ad reverendum me omnibus diebus, ad bonum ipsorum & filiorum ipsorum post ipsos; denique erunt mihi populus, & ego ero ipsis Deus.

[c] Gen. 17. v. 1. Ego sum Deus fortis omnipotens, indefinenter ambula coram me, & esto integer. Ps. 27. v. 8. Tuum illud, requirite faciem meam, cogitat animus: faciem tuam Iehova requiro. Hos. 2. v. 23. Dicam ipsi, populus meus es, & ipse dicet, Deus mi.

Efficiens principalis Federis Evangelici est [a] Deus in Christo, mundum sibi reconcilians, & (b) cum eo Filius & Sp. S. sive tota SS. Trinitas, tribus personis sese clarissime patefaciens. Subordinatæ sunt: Impulsivæ, (c) Interna, gratuita Dei *φιλανθρωπία* & misericordia, & [d] Externa Christi Mediatoris satisfactio & intercessio: Instrumenta, [e] verbū promissionis Evangelicæ, de Christo primum exhibendo, inde

exhib

exhibito, nec non (*f*) sigilla ejus sacramenta, vetera & nova: ministri deniq; omnes (*g*) præcones hujus promissionis in V. & N. T.

(*a*) *Gen.* 17. v. 1. Ego sum Deus fortis omnipotens. v. 7. Stabilio fedus meum inter me & te, ac semen tuum post te, per ætates suas, ut fedus sit perpetuum, me esse tibi Deum, & semini tuo post te. 2. *Cor.* 5. v. 19. Deus erat in Christo mundum sibi reconcilians.

(*b*) *Heb.* 9. v. 15. Christus novi pacts mediator est, ut morte ad redemptionem earum transgressionum intercedente, quæ fuerant sub priore pacto, qui vocati erant promissam æternam hæreditatem acciperent. *Esa.* 59. v. 21. Hoc erit fedus meum cum istis, ait Iehova: Spiritus meus qui est in te, & verba mea quæ posui in ore tuo; non recedent ex ore tuo, aut ex ore seminis tui, aut ex ore seminis feminis tui, ait Iehova, ex hoc tempore usque in seculum.

[*c*] *Tit.* 3. v. 4. 5. 6. Postquam benignitas & erga homines amor apparuit servatoris nostri Dei, Nō ex operibus justis quæ fecerimus nos, sed ex sua misericordia servavit nos,

nos, per lavacrum regenerationis, renovationis Sp.S. Quem effudit super nos copiosè per Iesum Christum, Servatorem nostrum.

[d] *Heb. 9. v. 15.* Christus novi pacts mediator est. &c: *Cap. 7. v. 22. 25.* Tanto melioris pacts sponsor factus est Iesus. Vnde & servare perfectè potest eos, qui per ipsum accedunt ad Deum; semper vivens, ut interpellet pro eis.

[e] *Rom. 1. v. 1. 2. 3. 4.* Apostolus preparatus ad prædicandum Evangelium Dei (quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis Sanctis,) de Filio suo, facto ex semine Davidis secundum carnem; declarato Filio Dei potenter, secundum Spiritum Sanctificationis, per resurrectionem ex mortuis, nempe Iesu Christo Domino nostro.

[f] *Gen. 17. v. 11.* Circumcidetis carnem præputij vestri, ut sit signum fœderis inter me & vos. *Luc. 22. v. 20.* Hoc poculum est novum illud fœdus, per sanguinem meum, qui pro vobis effunditur.

[g] *Rom. 1. v. 2.* Quod ante promiserat per Prophetas suos. *2. Cor. 3. v. 6.* Deus fecit, ut idonei essemus ministri novi pacts, non literæ sed Spiritus.

Materi

Materia sunt partes inter se paciscentes, interventu Mediatoris: Deus offensus, Homo offendens, & Mediator θεάνθρωπος, offendentem cum offenso reconcilians.

Gen. 17. v. 1. Ego sum Deus fortis. &c. & v. 7. stabilio a. foedus meum inter me & te, &c. 1. *Tim.* 2. v. 5, 6. Unus est Mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus. Qui sese dedit Redemptionis pretium pro quibusvis.

Forma consistit (a) in mutua partium obligatione; qua (b) Deus gratis promittit ac donat Remissionem peccatorum, regenerationem Spiritus, & vitam æternam: [c] Mediator gratis spondet & præstat satisfactionem pro homine, ejusque renovationem: (d) Homo verò Fidem & Resipiscentiam, in Federe requisitam, per gratiam Sp. S. pollicetur, & reapse implet.

[a] *Gen.* 17. v. 7. Stabilio fedus meum inter me & te.

[b] *Ier.*

[b] Ier. 32. v. 40. 39. 38. Pangam ipse
&c. Ezech. 36. v. 25. 26. 27. Dabo vobis
cor novum, & Spiritum novum ponam in
medio vestri; & amovens cor lapideum
carne vestra, indam vobis cor carneum.
Et Spiritum meum ponam in medio vestri,
quo faciam, ut in statutis meis ambuletis.
& jura mea obseruetis, facientes ea; er-
tisq; mihi populus, & ego ero vobis Deus.

[c] Heb. 9. v. 15. Christus novi pae-
mediator est, ut morte &c. Cap. 10. v. 7.
10. Ecce adsum, ut faciam, Deus, volunta-
tem tuam. Quia voluntate sanctificati sum-
mus, per oblationem corporis Iesu Chri-
sti, semel factam.

[d] Act. 2. v. 41. Qui libenter recepe-
runt sermonem, baptizati sunt, & additi
Ecclesiae. Cap. 8. v. 37. Credo Iesum
Christum esse Filium illum Dei.

Finis est partim (a) gloria Dei
nec non (b) Christi Mediatoris, per
declarationē sapientiae, φιλανθρωπίας
ac Misericordiae, Justitiae & veritatis
ipsius; partim hominis [c] salus &
aeterna beatitudo.

[a] 1. Pet. 2. v. 9. Vos estis genus ele-
ctum, re-

ctum, regale sacerdotium, gens sancta, populus quem sibi Deus ut proprium vendicat; ut virtutes prædicetis illius, qui vos vocavit è tenebris in admirabilem suam lucem.

[b] *Phil.* 2. v. 9. 10. 11. Deus extulit Christum in summam sublimitatem, ac donavit ei nomen, quod est supra omne nomen: Ut ad nomen Iesu omne genu se flectat, coelestium ac terrestrium, & subteraneorum: Omnisque lingua profiteatur Iesum Christum esse Dominum, ad gloriam Dei Patris.

[c] *Pf.* 33. v. 12. Beata gens cuius Iehova Deus est, populus quem elegit in possessionem sibi. & 144. v. 15. Beatus populus, cuius Iehova est Deus.

Effecta sunt [a] omnia Dei beneficia ex gratuita Electione in Christo manantia: (b) omnia item fidei ac resipiscentiæ officia, sive opera, ab homine fidei præstita.

[a] *Heb.* 8. v. 10. 11. 12. Hoc est pactum &c. *I. Cor.* 1. v. 30. Christus Iesus factus est nobis sapientia à Deo, iustitia, sanctificatio & Redemptio.

[b] *Luc.* 1. v. 72. 73. 74. 75. Memor
est

est pacti sui sancti; Et iurijurandi, quod iuravit Abrahamo Patri nostro, se datum nobis; ut sine metu, è manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus ipsi cum sanctitate & iustitiâ, in ipsius conspectu, cunctis vitæ nostræ diebus.

Subiectum occupans materia continetur. Recipiens sunt [a] omnes electi & fideles in V. & N. T. nullo sive [b] ætatis, sive [c] sexus discrimine.

[a] *Gen. 17. v. 7.* Stabilis fedus &c. *Rom. 4. v. 11. 12.* Abraham signum accepit circumcisionis, sigillum iustitiæ fidei receptæ in præputio; ut esset Pater omnium credentium in præputio, imputata etiam ipsis iustitia; Et pater circumcisionis, ijs *videl.* qui non solum sunt ex circumcisione, sed qui etiam incedunt per vestigia fidei Patris nostri Abrahami, quæ fuit in præputio.

[b] *Act. 2. v. 39.* Vobis facta est promissio, & liberis vestris.

[c] *2. Cor. 6. v. 18.* Ego ero vobis pro Patre, & vos eritis mihi pro filiis & filiabus.

Adjuncta

Adjuncta censentur : quod

[a] fedus substantia sive re unicum est : [b] modo a. administrationis quasi duplex apparet, Vetus & Novum : quorum illud (c) solis Judæis (d) obscurius, ac [e] minore cum gratiæ efficacia ; hoc (f) omnibus promiscuè gentibus (g) clarior, (h) efficaciusque administratum fuit, & [i] administrabitur usque ad consummationem seculi.

[a] *Gen. 17. v. 7.* Stabilio fedus meum &c: ut sit fedus perpetuum, me esse tibi Deum, & semini tuo post te. *Act. 15. v. 11.* per gratiam Domini Iesu Christi credimus nos servatum iri, quemadmodum & illos, *scil. Patres nostros ex v. 10.*

(b) *Heb. 8. v. 13.* Dum novum dicit, antiquavit prius, *scil. vetus.*

[c] *Gen. 17. v. 7.* Stabilio &c: *confer antecedentia. Exod. 19. v. 5. 6.* Si sedulo attendetis voci meæ, & servabitis fedus meum, utique eritis mihi peculium præ omnibus

omnibus alijs populis ; nam mea est terra : vosque eritis mihi regnum sacerdotale & gens sancta.

(d) *Heb. 10. v. 1.* Lex umbram habet futurorum bonorum, non ipsam expressam formam rerum.

(e) *Gal. 3. v. 24.* Lex Pædagogus noster fuit in Christum respiciens. *Ioh. 7. v. 39.* Nondum erat Sp. S. quia Christus nondum erat glorificatus.

(f) *Matt. 28. v. 19. Marc. 16. v. 15.* Ite in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ, docentes omnes gentes.

(g) *Tit. 2. v. 11.* Illuxit gratia illa De salutifera quibusvis hominibus.

(h) *Ioh. 7. v. 38. 39.* Qui credit in me sicut dicit Scriptura, flumina aquæ vivæ fluent ex ventre ejus. Hoc a. dixit de Sp. illo, quem accepturi erant credentes in eum. *Act. 2. v. 17.* Et erit ultimis temporibus, dicit Dominus, effundam de Spiritu meo in quamvis carnem.

(i) *Matt. 28. v. 20.* Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi.

SEDES Loci hujus propria est in V. T. *Gen. 17. & Ier. 31. 32. capp. Ezech. 36. In N. T. Heb. 8. 2. Cor. 3. Gal. 3. & 4. cap.*

LOCVS

De

PERSONA & OFFICIO
CHRISTI.

*S*equuntur *Partes Redemptionis* :
Quæ Acquisitione ejus & Appli-
catione continentur.

Ioh. 10. v. 15. 28. Animam meam de-
pono pro ovibus : & vitam æternam do-
cis. *Rom. 4. v. 25.* Iesus Christus tradi-
tus in mortem propter lapsus nostros, &
resuscitatus ad nostri justificationem.

ACQVISITIO (a) facta est
per Iesum Christum, Personâ
θεάνθρωπον, Officio Mediatorem in-
ter Deum & homines. Ut cogniti-
onis Christi (b) duo summa capita
constitui oporteat ; unum de Per-
sona, alterum de Officio ipsius.

(a) *Rom. 9. v. 5.* Ex quibus (scil. *Iudæis*)
est Christus, quod ad carnem attinet: qui

F

est

est super omnes, Deus laudandus in secula
1. Tim. 2. v. 5. Unus Mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus.

(b) *Esa. 9. v. 6. 7.* Puer natus est nobis, filius datus est nobis, cujus humero adest principatus ipse; cujus nomen vocatur Iehova admirabilem, consiliarium, Deum fortem robustissimum, Patrem æternitatis, Principem pacis, amplitudini illius principatus & pacis nullus erit finis.
Ier. 23. v. 5. 6. Ecce dies venturi sunt, dicitur Iehovæ, quibus excitabo David germen iustum, qui regnabit Rex, secundabiturque, ac exercebit jus & iustitiam in terra. Diebus ejus servabitur Iuda, & Israel habitabit securè; atque hoc nomen ejus est, quo vocabunt eum, ô Iehova iustitia nostra. *Gal. 4. v. 4.* In plenitudine temporis emisit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum legi obnoxium ut eos, qui legi obnoxii erant, redimere.
1. Tim. 3. v. 16. Deus manifestus factus est in carne, justificatus est in Spiritu, conspectus est ab angelis, prædicatus est gentibus, fides illi habita est in mundo, sursum receptus est in gloriam.

PERSONA Christi (a) un

est
sta
hu
fus
ato
ex
Ch
dun
ter
Pat
nen
est
(a)
Heb.
rit n
(b)
hodi
habe
bere
(c)
sum
form
cum

THEOLOGIE DIDACTICÆ. 123
est, & singularis, (b) duabus constans naturis, divina Filij Dei, & humana.

(a) 1. Cor. 8. v. 6. Unus Dominus Iesus Christus. 1. Tim. 2. v. 5. Unus Mediator &c.

(b) Ioh. 1. v. 14. Sermo ille (scil. Deus, ex v. 1.) factus est caro. Rom. 13. v. 4. Christus ortus ex semine Davidis, secundum carnem, declaratus filius Dei potenter, secundum Spiritum sanctificationis.

Divinam Naturam habet (a) à Patre, [b] per æternam generationem; secundum quam (c) Patri est ὁμοῖος & æqualis.

(a) Ioh. 1. v. 14. Unigenitus à Patre. Heb. 1. v. 5. Ego ero ei Pater, & ipse erit mihi Filius.

(b) Heb. 1. v. 5. Filius meus es tu, ego hodie genui te. Ioh. 5. v. 26. Sicut Pater habet vitam in seipso, sic dedit & Filio habere vitam in seipso.

(c) Ioh. 10. v. 30. Ego & Pater unum sumus. Phil. 2. v. 6. Christus, cum esset in forma Dei, non duxit rapinam parem esse cum Deo.

Humanam naturam habet (a) ex Matre Maria virgine, [b] per conceptionem ex Spiritu Sancto: [c] secundum quam similis est hominibus per omnia, [d] excepto peccato.

(a) *Matt. 1. v. 16.* Iacob genuit Iosephum virum Mariæ, ex qua genitus est Iesus ille, qui dicitur Christus: & *v. 21.* Quum mater ejus Maria desponsata esset Iosepho, priusquam ipsi convenissent, comperta est prægnans esse à Sp. S. *Matth. 22. 23.* Totum hoc autem factum est, ut impleretur, quod ait Dominus per Prophetam, dicentem; Ecce virgo ille prægnans erit, & pariet filium, & vocabis nomen ejus Emmanuel; quod est, si interpretaris, nobiscum Deus.

(b) *Ibid. v. 18.* Comperta est prægnans esse ex Sp. S. & *v. 20.* Quod in eâ genitum est, ex Sp. S. est.

(c) *Heb. 4. v. 15.* Debuit per omnia similis fratribus fieri. *Phil. 2. v. 7.* Ipse Christus, sese exinanivit, formâ servi acceptâ, similis hominibus factus, & habitus inventus ut homo.

(d) *Heb. 4. v. 15.* Absque tamen peccato

cat

cato. Cap. 7. v. 26. Talis enim nos decebat Pontifex, sanctus, innocens, impolutus, segregatus à peccatoribus.

Actus conceptionis illius sunt; *Formatio* humanæ naturæ, sanctificatio, & in personā Filii Dei assumptio.

Luc. 1. v. 35. Sp. S. superveniet in te, & virtus altissimi inumbrabit te; propterea id etiam, quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.

Formatio humanæ naturæ est, qua [a] illa virtute Sp. S. absque interven-
tu viri, (b) ex sanguine & substantia Virginis Mariæ, formata est.

(a) *Luc 1. v. 34. 35.* Quomodo erit istud, quandoquidem virum non novi? Spiritus S. superveniet in te, & virtus altissimi inumbrabit te. *Matt. 1. v. 20.* Quod in ea genitum &c.

(b) *Luc. 1. v. 35.* Quod ex te nascetur. v. 42. Fructus uteri tui. *Rom. 1. v. 3.* ortus ex semine Davidis, scil. per Mariam.

Sanctificatio est, quod in ipso conceptu (a) ab omni labe peccati Originalis, (b) cui Maria erat

erat obnoxia, eâdem Sp. S. Virtute
segregata ac præservata fuit.

(a) *Luc. 1. v. 35.* Propterea id etiam,
quod ex te nascetur Sanctum, Filius Dei
vocabitur. *Heb. 7. v. 27.* Sanctus, inno-
cens, impollutus.

(b) *Rom. 5. v. 12.* In quo, *scil. Adam,*
omnes peccarunt: *cap. 3. v. 10.* Non est
justus, nè unus quidem. *Nec uspiam Maria*
excipitur.

Assumptio denique est (a) qua
 $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$, Filius Dei, in ipso formati-
onis & sanctificationis momento,
Naturam Humanam, propria
 $\epsilon\upsilon\pi\omicron\sigma\acute{\alpha}\sigma\epsilon\omega\varsigma$ expertem, assumpsit in
unitatem suæ personæ: (b) ut $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$
adsumentis, & humanæ Naturæ
adsumentæ una eademque sit $\epsilon\upsilon\pi\omicron\sigma\acute{\alpha}\sigma\epsilon\iota\varsigma$,
seu persona; extra quam ipsa nec
subsistit unquam, nec subsistere
potest.

(a) *Phil. 2. v. 6. 7.* Christus, cum esset
in forma Dei, non duxit rapinam parem
esse cum Deo: sed ipse sese exinanivit,
forma

forma servi acceptâ, similis hominibus factus. *Heb. 2. v. 16.* Non angelos, sed semen Abrahæ adsumsit.

(b) *!oh. 1. v. 14.* Sermo ille factus est caro, & commoratus est inter nos, (& spectavimus gloriam ejus, gloriâ ut unigeniti egressi à Patre) plenus gratiæ ac veritatis. *Rom. 1. v. 3. 4.* Christus ortus secundum carnem ex semine Davidis, declaratus Filius Dei potenter secundum Spiritum sanctificationis.

Duæ igitur Naturæ Christi (a) unitæ sive conjunctæ sunt inseparabiliter in una persona, [b] absque omni conversione, aut confusione: [c] Salvis ac inter se distinctis earum essentijs, proprietatibus, & operationibus.

(a) *Act. 20. v. 28.* Deus acquisivit Ecclesiam proprio sanguine. *1. Cor. 2. v. 8.* Dominum gloriæ crucifixerunt.

(b) *Phil. 2. v. 6. 7.* Christus cum esset &c. *Heb. 2. v. 16.* Non angelos, sed semen Abrahæ assumpsit.

(c) *Rom. 1. v. 3. 4.* Ortus ex semine Davidis &c. *1. Pet. 3. v. 18.* Morte adse-

ctus carne, vivificatus autem Spiritu
Marc. 2. v. 8. Agnovit Iesus Spiritu su
 eos ita ratiocinari. *Ioh. 11. v. 15.* Gau
 deo me illic non fuisse.

Ex hac unione pendet *Communi-
 catio Idiomatum*; qua proprietates
 utriusque naturæ commune
 sunt toti Personæ Christi, & de
 verè ac realiter enunciantur.

Ioh. 3. v. 13. Nemo adscendit in cœ-
 lum, nisi qui descendit de cœlo, Filius
 hominis qui est in cœlo. *Eph. 4. v. 10.*
 Qui descenderat, ipse est qui etiam ad-
 scendit, longè supra omnes cœlos. *Mat.
 20. v. 28.* Deus acquisivit &c. *1 Cor. 2. v. 8.*
 Dominum gloriæ crucifixerunt.

Adjunctum Personæ Christi est
Status ipsius, officio exsequendo
 accommodatus; isque duplex, Ex-
 inanitionis & Exaltationis.

Phil. 2. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11. Christus, cum
 esset in forma Dei, non duxit esse rapinam,
 parem esse cum Deo: sed ipse sese exina-
 nivit, formam servi acceptam; similis homini-
 bus factus: Et habitu inventus ut homo,
 ipse se submitit factus, patri obediens us-

que a
 Quap
 mam
 nome
 ad no
 lestiu
 rum:
 sum C
 am D
 hæc o
 in glo

Ph
 nani
 que a

Ph
 & in
 Ph

Vte
 qui c
 R

us el
 qui
 tiam
 4. T
 esse

que ad mortem, mortem autem crucis. Quapropter etiam Deus ipsum in summam extulit sublimitatem, ac donavit ei nomen quod est supra omne nomen: Ut ad nomen Iesu omne genu se flectat, cœlestium, ac terrestrium, & subterraneorum: Omnisque lingua profiteatur, Iesum Christum esse Dominum, ad gloriam Dei Patris. *Luc. 24. v. 26.* Nonne hæc oportuit pati Christum, & introire in gloriam suam?

Prior est, in quo seipsum exinanivit, factus Patri obediens usque ad mortem, mortem a. crucis.

Phil. 2. v. 6. 7. 8.

Alter est, in quo ad summam & ineffabilem gloriam evectus fuit.

Phil. 2. v. 9. 10. 11.

Uterque suis gradibus subdistinguitur, qui ex Symbolo Apostolico noti sūt.

Rom. 8. v. 34. Christus est, qui mortuus est, imò verò qui etiam suscitatus est; qui etiam est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. *1 Cor. 15. v. 3. 4.* Tradidi vobis, Christum mortuum esse pro peccatis nostris, secundum

F 5 scripturas:

scripturas; Et sepultum fuisse & suscitatum tertio die, secundum Scripturas.

Hæc de Persona Christi. OFFICIUM ejus est (a) functio Mediatoria, quam ipse de voluntate Patris, ad homines peccatores, sibi datos, Deo reconciliandos ac salvandos, spontè suscepit: & [b] secundum utramque naturam, servatis cuique suis proprietatibus, (c) solus peregit, ac peragit.

(a) 1. Tim. 2. v. 5. 6. Unus Mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus; Qui sese ipse dedit Redemptionis pretium pro quibusvis. Matt. 20. v. 28. Filius hominis non venit ut sibi ministretur, sed ut ministret, detque animam suam in redemptionis pretium pro multis. Heb. 10. v. 9. Ecce adsum, ut faciam, Deus, voluntatem tuam.

[b] Act. 20. v. 28. Deus acquisivit &c. 1. Ioh. 1. v. 7. Sanguis Iesu Christi, Filij Dei, mundat nos ab omni peccato. 1. Pet. 3. v. 18. Morte affectus carne, vivificatus autem Spiritu,

[c] Act.

[c] *Act.* 4. v. 12. Non est in alio quodquam salus: nec aliud nomen est sub cœlo, quod datum sit inter homines, per quod nos oporteat servari. *Ier.* 30. v. 21. Erit magnificus ejus [*Christus*] ex ipso, & dominator ejus è medio ipsius prodibit, quem jubebo accedere, ut appropinquet ad me: nam quis ille est, qui spondeat cum animo suo, se appropinquaturum ad me? dictum Iehovæ.

Efficiens [a] proxima hujus officij est ipse Christus, Mediator θεάνθρωπος, secundum utramque naturam. Impulsiva est (b) partim voluntas & ordinatio Patris, partim etiam [c] unctio Sp. Sancti, donis necessarijs, ijsque excellentissimis, in humanam Christi naturam collatis, testata.

[a] *Matt.* 1. v. 21. Ipse servabit populum suum à peccatis ipsius. 1. *Tim.* 2. v. 5. 6. Unus Mediator &c.

[b] *Heb.* 10. v. 5. Sacrificium & oblationem noluisti, corpus a. aptasti mihi. v. 7. Ecce adsum ut faciam, Deus, voluntatem

tatem tuam. *Ioh. 10. v. 36.* Me Pater sanctificavit, & misit in mundum.

(c) *Psf. 45. v. 8. Heb. 1. v. 9.* Unxit te, ô Deus, Deus tuus, oleo exultationis supra consortes tuos. *Act. 10. v. 38.* Iesum à Nazareth unxit Deus Sp. Sancto & potentia.

Materia circa quam, sive objectum, sunt partes inter se diffidentes, Deus offensus, & homines offendentes, reconciliandi Deo.

Esa. 59. v. 2. Iniquitates vestrae distinguunt inter vos & Deum vestrum. *1 Tim. 2. v. 5.* Unus Mediator Dei & hominum &c.

Forma posita est in actibus Mediationis, (a) partim apud Deum, partim apud homines, praestitis aut praestandis: (b) è quibus existunt diversae sive partes sive species officij ipsius: Prophetia, Sacerdotium, & Regnum.

(a) *1 Tim. 2. v. 5.* Unus Mediator &c. *Heb. 9. v. 15.* Ob id novi pacti Mediator est, ut morte ad redemptionem earum transgressionum intercedente, quae fuerant sub

rant sub priore pacto, qui vocati erant, promissam æternâ hæreditatē acciperent.

(b) *Ps.* 2. v. 6. 7. 8. Ego unxi Regem meum super Zionem, montem sanctitatis meæ. Decretum enarraturus sum: Iehova dixit mihi, Filius meus es, ego hodie genui te. Pete à me, & donabo gentes in possessionem tuam: & fines terræ jus possessionis tuæ. *Heb.* 1. v. 1. 3. Deus ultimis temporibus locutus est nobis in Filio; qui purificatione peccatorum nostrorum per seipsum facta, fedit ad dextram Majestatis illius, in locis excelssissimis.

Prophetia est, qua voluntatē Dei de nostra salute, immediatē sibi monstratam, nobis plenē planeque revelavit.

Act. 3. v. 22. 23. *ex Deut.* 18. v. 18. Prophetam suscitabo eis è medio fratrum ipsorum, sicut tu es: & indam verba mea ori ejus, ut eloquatur eis quicquid præcepero ipsi. Futurum est autem, ut quisquis non auscultaverit Prophetam istum, disperdatur è populo. *Ioh.* 1. v. 18. Deum nemo vidit unquam; Filius ille unigenitus, qui est in sinu Patris, ille nobis exposuit.

Sacerdoti-

Sacerdotium est , quo (a) per obedientiam exinanitionis suæ, Deo Patri pro peccatis nostris perfectè satisfecit , & (b) apud eundem pro nobis continenter intercedit.

(a) *Phil. 2. v. 8.* Factus Patri obediens usque ad mortem, mortem a. crucis. *Heb. 10. v. 10.* Quæ voluntate sanctificati sumus, per oblationem corporis Iesu Christi semel factam.

(b) *Heb. 9. v. 24.* Ingressus est Christus in ipsum cœlum , ut compareat in conspectu Dei pro nobis. *Cap. 7. v. 25.* Servare perfectè potest eos , qui per ipsum accedunt ad Deum, semper vivens, ut interpellet pro eis.

Regnum est , quo ipse (a) tanquam caput Ecclesiæ [b] eam Verbo ac Spiritu suo gubernat, & (c) contra omnes hostes potenter tuetur & conservat.

(a) *Eph. 1. v. 22.* Constituit eum caput super omnia ipsi Ecclesiæ.

(b) *Psf. 110. v. 2.* Scipionem robustum tuum emissurus est Iehova Zione, dicens;
Domina-

Dominare in medio inimicorum tuorum.
Esa. 59. v. 21. Spiritus meus, qui est in te,
 & verba mea quæ posui in ore tuo, non
 recedent ex ore tuo, aut ex ore seminis
 tui.

(c) *Ioh. 10. v. 28. 29.* Ego vitam æter-
 nam do ovibus meis, nec peribunt in æ-
 ternum, neque rapiet eas quisquam è ma-
 nu mea. Pater ille meus, qui mihi dedit
 eas, major omnibus est, neque quisquam
 eas potest rapere è manu Patris mei.

Finis [a] summus officij Christi
 est Dei redemptoris gloria: (b) sub-
 alternus reconciliatio & salus po-
 puli ipsius, h. e. Electorum.

(a) *Luc. 2. v. 13. 14.* Adfuit cum Ange-
 lo multitudo exercituum coelestium, lau-
 dantium Deum, & dicentium: Gloria in
 excelsis Deo. *Rom. 6. v. 4.* Suscitatus est
 Christus ex mortuis in gloriam Patris.

[b] *Matt. 1. v. 21.* Ipse servabit popu-
 lum suum à peccatis ipsius. *1. Tim. 1. v.*
15. 16. Christus Iesus venit in mundum,
 ut peccatores servaret, credituros in eū.

Effecta sunt omnia beneficia, (a)
 quæ Mediator obedientiæ suæ me-
 rito

rito acquisiuit, & Spiritus sui efficacia dispensat, atque applicat electis vocatis: (b) Sapientia, Iustitia, Sanctificatio, & Redemptio.

(a) Heb. 9. v. 15. Ob id novi pacti Mediator est &c. Act. 5. v. 31. Hunc Deus, dextra sua sursum sublatum, constituit principem ac servatorem, ut det resipiscentiam Israeli, ac remissionem peccatorum.

(b) I Cor. 1. v. 30. Factus est nobis Sapientia à Deo, Iustitia, Sanctificatio, & Redemptio.

Subiectum Recipiens officij huius est [a] utraque Christi natura, non divisim, sed (b) conjunctim spectata in unitate personæ. *Occupans* ipsam materiâ continetur.

(a) Rom. 1. v. 3. 4. Christus ortus ex femine &c. Cap. 9. v. 5. Ex quibus, scilicet Iudeis, est Christus &c.

(b) Act. 4. v. 12. Non est in alio quoquam salus &c.

Adjuncta censentur, quod officium Mediatoris [a] commune est utrique

triq; Testamento: quod modo [*b*] administrationis diversū: & tandē (*c*) desitutum in consummatione seculi.

(*a*) *Heb.* 13. v. 8. Iesus Christus heri & hodie idem, & in secula. *Act.* 15. v. 11. Per gratiam Domini Iesu Christi credimus nos servatum iri, quemadmodum & illos, scil. Patres nostros:

(*b*) *Heb.* 1. v. 1. Multis vicibus, multisq; modis olim Deus locutus Patribus in Prophetis, ultimis diebus hisce locutus est nobis in Filio. *Ioh.* 1. v. 17. Lex per Moysen data est; gratia & veritas per Iesum Christum præstita est.

(*c*) *I Cor.* 15. v. 24. 25. ex *Psal.* 110. v. 1. Deinde erit finis, quum tradiderit regnum Deo ac Patri: quum ut inane sustulerit omne imperium, & omnem auctoritatem, & potestatem. Nam oportet eum regnare, usque quo omnes inimicos supposuerit pedibus ejus.

SEDES Loci hujus propria est in *V. T. Psal.* 2. 22. 40. & 110. *Esa.* 7. 9. & 53. *capp.* *Dan.* 9. In *N. T.* *Matt.* 1. *Luc.* 1. 2. 3. *Ioh.* 1. *Heb.* 1. 2. 3. & seqq. usque ad 11. cap.

LOCVS

LOCVS DECIMVS
TERTIUS

De

ECCLESIA.

Vldimus partem primam Redemtionis, in ejus Acquisitione. Altera est **APPLICATIO**, qua dispensatur ac donatur Redemptio, ijs quibus est acquisita.

Act. 5. v. 31. Hunc *scil. Christum*, Deus, dextera sua sursum sublatum, constituit Principem ac servatorem, ut det resipiscentiam Israeli & remissionem peccatorum. *Eph. 5. v. 23.* Christus is est, qui salutem dat corpori.

Et duobus absolvitur; Subjecto eam recipiente, nec non Recipienti Modo.

Subjectum recipiens Applicationis est (a) **ECCLESIA**, sive coetus hominum electorum, qui

per verbum Euangelij efficaciter vocati à Deo, credunt in Christum, & fidem hanc non professione tantum, sed etiam vitæ novitate comprobant.

[a] Eph. 5. v. 25. 26. 27. Christus dilexit Ecclesiam, & semetipsum exposuit pro eâ: Vt eam sanctificaret, purificatam lavacro aquæ per verbum; Vt sisteret eam sibi gloriosam, id est, Ecclesiam non habentem rugam aut maculam, aut quicquam ejusmodi, sed ut sit sancta & inculpata. & v. 23. Christus est caput Ecclesiæ, & is est, qui salutem dat corpori.

[b] 1. Cor. 1. v. 2. Ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis, cum omnibus, qui invocant nomen Domini nostri Iesu Christi.

1. Pet. 1. v. 2. Electis ex præcognitione Dei Patris, ad sanctificationem Spiritus, per obedientiam & adspersionem sanguinis Christi.

Efficiens Ecclesiæ principalis communiter, est (a) Deus Pater, in Filio, per Sp. Sanctum. Singulariter

riter (b) ipse Filius Dei, Dominus
 noster Iesus Christus, (c) divina or-
 dinatione factus servator ac caput
 ejus. Minus principalis sunt [d] Dei
 Christique Ministri, in V. & N. T.
 ordinarij & extraordinarij, quorum
 (e) opera Ecclesia in terris hucus-
 que collecta fuit, & colligetur de-
 inceps. Postremò causa instrumen-
 talis est [f] Verbum Legis & Evan-
 gelij, quod in Ecclesia prædicatur.

(a) *I Thess.* 5. v. 24. Fidelis est Deus,
 qui vocavit vos: ipse etiam efficiet. 2 *Tim.*
 1. v. 9. vocavit nos vocatione sanctâ.

[b] *Act.* 20. v. 28. Deus, nempe Filius, ac-
 quisivit Ecclesiam proprio suo sanguine.
Matt. 16. v. 18. Super hanc petram ædi-
 ficabo Ecclesiam meam.

[c] *Act.* 5. v. 31. Hunc Deus dextera
 suâ &c. *Eph.* 1. v. 22. 23. Christum con-
 stituit caput super omnia ipsi Ecclesia.
 Quæ est corpus ipsius, & complemen-
 tum ejus, qui implet omnia in omni-
 bus.

[d] *Heb.*

[d] *Heb.* 1. v. 1. Multis vicibus, multisque modis Deus olim locutus est Patribus per Prophetas. *Eph.* 4. v. 11. Alios dedit Apostolos, alios vero Prophetas, alios autem Evangelistas, alios autem Pastores & Doctores.

[e] *Eph.* 4. v. 12. Ad compactionem Sanctorum, ad opus ministerij, ad ædificationem corporis Christi. *1 Cor.* 3. v. 5. Quis est Paulus, quis autem Apollos, nisi ministri per quos credidistis, & ut cuique Dominus dedit? *Matt.* 28. v. 20. Ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem seculi.

[f] *Marc.* 1. v. 15. Resipiscite, & credite Evangelio. *Eph.* 1. v. 13. In quo, *scil.* Christo, sperastis & vos, audito sermone veritatis, i. e. Evangelio salutis vestræ. *1 Pet.* 1. v. 25. Hoc est verbum illud, quod Euangelizatum est vobis.

Materia sunt [a] homines peccatores & iræ filij; sed ex [b] omni gente, ætate & sexu [c] electi in Christo, & (d) per eum redempti ad vitam æternam.

[a] *Matt.* 9. v. 13. Non veni vocatum iustos, sed peccatores ad resipiscentiam.

Eph.

Eph. 2. v. 3. Eramus natura filij iræ, sicut & cæteri.

[b] *Act.* 10. v. 34. 35. Verè deprehendo, Deum non respicere ad personam: sed in quavis gente acceptum ei esse quævis, qui eum timet; & operam dat justitiæ. *Rom.* 10. v. 12. Non est distinctio, vel Iudæi, vel Græci; nam idem est Dominus omnium; dives in quosvis, à quibus invocatur.

[c] *Matt.* 20. v. 16. Multi sunt vocati, pauci electi. *1. Pet.* 1. v. 2. Electis ex præcognitione &c.

[d] *Apoc.* 5. v. 9. Redemisti nos Deo per sanguinem tuum, ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione. *1. Pet.* 1. v. 19. Redempti non auro, nec argento, sed pretioso sanguine agni inculpati & incontaminati, nempe Christi.

Forma est (a) Fides in Christum
(b) ex vocationis divinæ efficaciam
(c) per quam Evangelium, & Christum in eo recipientes, [d] adduntur Ecclesiæ, ut salvi fiant.

[a] *Marc.* 16. v. 16. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, servabitur. *Rom.* 10. v.

9. 10. Si

9. 10. Si professus fueris ore tuo Dominum Iesum; & credideris in corde tuo, quod Deus eum suscitavit ex mortuis, servaberis. Corde n. creditur ad iustitiam, ore a. fit confessio ad salutem.

[b] *Rom. 8. v. 28.* Qui secundum propositum ejus vocati sunt. *Ioh. 6. v. 45.* Et erunt omnes docti, à Deo. Quisquis ergo audivit à Patre, & didicit, venit ad me.

[c] *Ioh. 1. v. 12.* Quotquot eum receperunt, dedit eis hoc jus, ut filij Dei sint facti; nempe ijs qui credunt in nomen ejus. *Act. 2. v. 41.* Qui libenter receperunt sermonem, baptizati sunt.

[d] *Act. 2. v. 41.* Additæ sunt Ecclesiæ die illo animæ quasi ter mille. & v. 47. Dominus addebat quotidie Ecclesiæ, qui salvi fierent.

Finis Ecclesiæ supremus est [a] gloria gratuitæ Dei misericordiæ in Christo. Subalternus est (b) ipsiusmet Sanctificatio, & æterna salus.

[a] *Eph. 1. v. 6.* Ad laudem gloriosæ suæ gratiæ, qua nos gratis sibi acceptos effecit,

effecit, in illo dilecto. 1 Pet. 2. v. 9. Vt prædicetis virtutes illius, qui vocavit vos è tenebris in admirabilem suam lucem.

[b] 1 Pet. 1. v. 2. Electis ad sanctificationem Spiritus. Cap. 5. v. 10. Deus omnis gratiæ vocavit vos ad æternam suam gloriam in Christo Iesu.

Effectum Commune est communio Sanctorum (a) cum Christo, tanquam capite; & [b] inter se, veluti membrorum ejusdem corporis mystici; sub uno illo capite. Singularia sunt, [c] Confessio, Invocatio ac celebratio nominis divini; [d] vitæ novitas per obedientiam mandatorum ipsius, nec non (e) aliorum conversio.

[a] 1 Cor. 1. v. 9. Fidelis est Deus, per quem vocati estis in communionem Filij ipsius Iesu Christi Domini nostri. 1 Joh. 1. v. 3. Communio nostra sit cum Patre, & cum Filio ejus Iesu Christo.

[b] Act. 2. v. 44. 45. Omnes autem qui credebant erant eodem loci, & habebant omnia communia. Et possessiones ac

nes ac facultates vendebant, & disper-
tebant ea omnibus, prout cuique opus
erat. *1 Cor. 12. v. 26. 27.* Sive patitur u-
num membrum, compatiuntur omnia
membra; sive honore afficitur unum
membrum, congratulantur omnia mem-
bra. Vos autem estis corpus Christi, &
membra particulatim.

(c) *Rom. 10. v. 10.* Ore fit confessio ad
salutem. *1 Pet. 3. v. 15.* Estote semper
parati ad respondendum cuilibet, peten-
tiationem ejus spei, quæ in vobis est:
Cum mansuetudine & timore, consci-
entiam bonam habentes. *Rom. 15. v. 9.*
10. Gentes pro misericordia glorificent
Deum: sicut scriptum est: Propterea ce-
lebrabo te inter Gentes, & nomini tuo
psallam. Et rursus dicit: Hilares estote
Gentes cum populo ejus.

(d) *1 Thess. 2. v. 12.* Obtestabamur, ut
ambuletis sicut convenit Deo, vocanti
vos ad suum regnum ac gloriam. *Rom. 6. v.*
4. Ut in novitate vitæ ambulemus. *1 Ioh. 1*
5. v. 3. Hæc est charitas Dei, ut præcepta
ejus observemus.

(e) *Luc. 22. v. 32.* Tu aliquando, cum
te converteris, stabili fratres tuos. *1 Pet.*
3. v. 1. Ut si qui non adfuerint sermo-
ni, per

ni, per uxorum conversationem, absque sermone lucrifiant.

Subjectum variè habet: Ante legem erant (a) familiæ Patriarcharum: sub lege fuit (b) Populus Israëliticus: sub Evangelio denique sunt [c] omnes Gentes per totum orbem.

(a) *Gen.* 4. v. 26. Tunc coëptum est invocari nomen Iehovæ. *Ios.* 24. v. 2. 3. Majores vestri, Therach, pater Abrahami, & pater Nachoris, colebant Deos alienos, sed adsumsi Patrem vestrum Abrahamum. *Gen.* 13. v. 18. Abram ibi exstruxit altare Iehovæ: & *Cap.* 21. v. 33. Et invocavit nomen Iehovæ Dei æterni.

(b) *Exod.* 19. v. 5. 6. Si sedulò attendetis voci meæ, & servabitis fedus meum, utique eritis mihi peculium, præ omnibus alijs populis; nam mea est tota terra. Vosque eritis mihi regnum sacerdotale, & gens sancta. *Dent.* 7. v. 6. Populus sanctus es Iehovæ Deo tuo; te elegit Iehova Deus tuus, ut sis ei populus peculiaris, præ omnibus populis, qui sunt sub universo cælo.

(c) *Matt.* 28. v. 19. Profecti docete omnes

omnes gentes. *Marc.* 16. v. 15. Profecti in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. *Col.* 1. v. 23. Evangelium prædicatum omni creaturæ, quæ sub cœlo est.

Adjuncta sunt, quæ Epithetis Ecclesiæ in Symbolo usitatè declarantur: quod sit (a) Una [b] Sancta, & [c] Catholica.

(a) *Eph.* 4. v. 4. Vnum est corpus. *Ioh.* 10. v. 16. Erit unum ovile.

(b) *Rom.* 1. v. 7. Vocatis sanctis. Sic *passim.* *Eph.* 5. v. 26. 27. Ut eam sanctificaret, &c.

(c) *Marc.* 16. v. 15. Prædicate Evangelium omni creaturæ. *Col.* 1. v. 23. Evangelium prædicatum omni creaturæ &c.

Pro diversa tamen conditione suâ, in Militantem & Triumphantem rectè distinguitur.

Eph. 1. v. 10. Ut in plena temporum illorum præstitutorum dispensatione summam recolligeret omnia illa in Christo, tum quæ in cœlis sunt, tum quæ in terrâ. *Col.* 1. v. 20. Ut pace per sanguinem crucis ejus facta, per eum reconciliaret o-

omnia sibi, per eum, inquam, tum quæ in terra, tum quæ in coelis.

Militans est, quæ in terris [a] sub Christo capite suo, [b] adversus carnem, (c) mundum, (d) ipsumque Satanam continenter decertat, ac (e) plenam ab ijs liberationem exspectat.

(a) *Ios. 6. v. 2.* Ego sum princeps militiæ Iehovæ. *Eph. 1. v. 22.* Christum constituit super omnia caput ipsi Ecclesiæ.

(b) *Gal. 5. v. 17.* Spiritus concupiscit adversus carnem. *v. 24.* Qui sunt Christi, carnem crucifixerunt, cum affectibus & cupiditatibus.

(c) *I Ioh. 2. v. 15. 16. 17.* Ne diligite mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo. Quoniam quicquid est in mundo, cupiditas carnis, & libido oculorum, & fastus vitæ, non est ex Patre, sed ex mundo est. Porro mundus præterit, & cupiditas ipsius; qui verò præstat voluntatem Dei, manet in æternum. *Ioh. 16. v. 33.* In mundo afflictionem habebitis, sed confidite, ego vici mundum.

[d] *I Pet.*

(d) **I Pet. 5. v. 8. 9.** Adversarius ille vester Diabolus, ut Leo rugiens obambulat, quærens quem absorbeat; cui obstitite firmi per fidem; ut qui noveritis, easdem afflictiones à vestra, quæ in mundo est, fraternitate peragi. **Eph. 6. v. 12. 13. 14. 15. 16. 17.** Non est nobis lucta adversus sanguinem & carnem, sed adversus imperia, adversus potestates, adversus mundi Principes, id est tenebrarum seculi hujus, adversus spirituales improbitates, quæ sunt in sublimi. Proinde adsumite universam illam armaturam Dei, ut possitis obistere tempore adverso, & omnibus confectis stare. State igitur lumbis circumcinctis veritate, & induti thorace justitiæ. Calceatis pedibus præparatione Evangelij pacis. Supra omnia assumpto scuto fidei, quò possitis omnia, jacula Mali illius ignita extinguere. Galeam etiam salutis recipite, & gladium Spiritus, hoc est, verbum Dei.

(e) **Rom. I 6. v. 20.** Deus pacis conteret Satanam sub pedes vestros citò. **Eph. 5. v. 27.** Ut eam sifteret sibi gloriosam &c.

Eaque *Visibilis* dicitur, quatenus

certis notis est conspicua, (b) ex quibus agnosci potest; (c) quantumvis ei admixti sint hypocritæ: *Invisibilis* quoque, [d] propter fidei, spei, & charitatis charismata: (e) quæ sub sensus non cadunt.

(a) *Matt.* 18. v. 17. Dic Ecclesiæ; si Ecclesiam non audierit, esto tibi Ethnicus & publicanus. *Act.* 2. v. 44. 45. 46. 47. Omnes autem qui credebant &c. Et possessiones &c. Et quotidie perdurantes concorditer in templo, ac frangentes domatim panem, capiebant cibum cum exultatione, & simplicitate cordis. Laudantes Deum, & habentes gratiam apud totum populum. Dominus autem addebat quotidie Ecclesiæ, qui salvi fierent.

(b) *Act.* 2. v. 42. Perdurabant in doctrina Apostolorum, & communicatione, & fractione panis, & precibus. *Ioh.* 8. v. 31. Si vos manseritis in sermone meo, verè discipuli mei eritis.

[c] *Matt.* 13. v. 24. 25. Simile est regnum cœlorum homini serenti bonum semen in agro suo. Quum autem dormirent homines, venit ejus inimicus, & se-

vit zizania inter triticum, & abijt. *item* v. 47. Simile est regnum cœlorum sagenæ jactæ in mare, & quæ res cujusvis generis coëgit, bona ac putria. 1 *Ioh.* 2. v. 19. E nobis egressi sunt, sed non erant ex nobis; nam si fuissent ex nobis, mansissent utique nobiscum; sed egressi sunt ex nobis, ut manifestum fieret, non omnes esse ex nobis.

(d) 1 *Theff.* 1. v. 3. Indefinenter commemorantes efficacem vestram fidem, & laboriosam charitatem, & patientem illam expectationem in Domino nostro Iesu Christo, coram Deo & Patre nostro. *Philem.* v. 5. Audio tuam charitatem ac fidem, quam habes erga Dominum Iesum, & erga omnes Sanctos.

(e) 2 *Tim.* 2. v. 19. Solidum stat Dei fundamentum, habens sigillum hoc; Novit Dominus eos, qui sunt sui; & Abscedat ab injustitia quisquis nominat nomen Christi. *Rom.* 2. v. 28. 29. Non qui est in propatulo Iudæus, Iudæus est; nec ea, quæ est in propatulo circumcisio, id est in carne, circumcisio est. Sed qui in occulto Iudæus est, & circumcisio cordis, id est in Spiritu, non litera; cujus Iudæi laus non est ex hominibus, sed ex Deo.

Notæ Ecclesiæ visibilis sunt (a) pura verbi Dei prædicatio & audiscultatio; (b) legitima Sacramentorum administratio & usurpatio: nec non [c] sanctæ disciplinæ usus.

(a) (b) [c] *Matt.* 28. v. 19. 20. Profecti docete omnes gentes, baptizantes eos in nomen Patris, & Filij, & Sp. S. docentes eos observare omnia, quæ præcepi vobis. *Act.* 2. v. 42. Perdurabant in doctrina &c. *Eph.* 4. v. 4. 5. Unum est corpus, & unus Spiritus, sicut & vocati estis in unam spem vocationis vestræ; Unus Dominus, una fides, unum baptisma. *Cap.* 5. v. 26. Purificat Ecclesiam lavacro aquæ per verbum.

Triumphans Ecclesia est, quæ (a) de carne, mundo, ac Satanâ, triumphum in cœlis agit; [b] una cum capite suo Christo gloriosè regnans in sæcula seculorum.

[a] [b] *Heb.* 12. v. 22. 23. 24. Accessistis ad montem Sion, & civitatem Dei vivi, Hierusalem cœlestem, & myriadas Angelorum; conventum universalem, & concii-

THEOLOGIE DIDACTICÆ. 15;

& concionem primogenitorum, qui conscripti sunt in coelis, & Iudicem universorum Deum, & Spiritus Iustorum consummatorum; Et ad novi pacti Mediatorem Iesum. *1 Cor. 15. v. 54. 55.* Absorpta est mors ad victoriam. Vbi tua, ô mors, victoria? Vbi tuus, ô sepulcrum, aculeus? *Apoc. 2. v. 26. 27.* Si quis vicerit, & observaverit ad finem usque opera mea, dabo ei potestatem in gentes. Et reget eas virgo ferrea, & tanquam vasa fictilia conterentur; sicut & ego accepi à Patre meo.

SEDES Loci hujus propria est in
*V. T. Deut. 5. 6. 7. & seqq. Ps. 84.
 87. & 122. Esa. 2. 3. 4. 5, & cap.
 49. in N. T. Matt. 16. v. 17.
 18. 19. cap. 28. v. 18. 19.
 20. Ioh. 10. Act. 2.
 Eph. 1. 2. & 4. capp.*

LOCVS DECIMVS
QUARTUS

De

GUBERNATIONE EC-
CLESIAE PER VERBUM
ET SACRAMENTA.

FUIT Subjectum Applicationis.
MODVS ejus diversus est, pro
diversâ conditione vitæ, tam præ-
sentis, quam futuræ.

I Cor. 13. v. 12. Cernimus nunc per
speculum & per ænigma, tunc autem
coram cernemus: nunc novi aliquatenus,
tunc verò amplius cognoscam, prout
amplius edoctus fuero. *Eph. 5. v. 25. 26.*
27. Christus dilexit Ecclesiam, & expo-
suit semetipsum pro ea: Ut eam sanctifi-
caret, purificatam lavacro aquæ per ver-
bum. Ut sisteret eam sibi gloriosam, id est,
Ecclesiam, non habentem maculam, aut
rugam, aut quicquam ejusmodi; sed ut
sit sancta & inculpata.

Prior quidem geminus censetur:
Externus

Externus, & Internus.

Esa. 59. v. 21. Spiritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo; non recedent ex ore tuo, aut ex ore seminis tui, aut ex ore seminis seminis tui, ait Iehova, ex hoc tempore usque in seculum. *Marc.* 16. v. 20. Ipsi egressi prædicarunt sermonem, domino cooperante.

Modus Externus partim (a) vocatione Ecclesiæ, partim ejusdem (b) gubernatione constat.

(a) *Matt.* 28. v. 19. 20. Profecti docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti: Docentes eos observare, quæ præcepi vobis.

(b) 1 *Tim.* 3. v. 14. 15. Hæc tibi scribo, ut noris, quomodo oporteat in domo Dei versari, quæ est Ecclesia Dei vivi. & v. 5. si quis propriæ domui præesse nescit, quomodo Ecclesiam Dei curabit?

VOCATIO Ecclesiæ, (a) externa & communis, est, qua (b) Deus per prædicationem verbi olim (c) familias Patriarcharum ac (d) popu-

populum Israel, nunc (e) omnes promiscuè gentes, [f] ad respicientiam ac fidem invitat; [g] additâ salutis, in Christo obtinendâ, gratuita promissione.

(a) *Matt.* 20. v. 16. & 22. v. 14. Multi vocati, pauci electi.

(b) *Heb.* 1. v. 1. Multis vicibus, multisque modis olim Deus locutus est Patribus in Prophetis, ultimis diebus hisce locutus est nobis in Filio.

(c) *Gen.* 4. v. 26. Tunc coëptum est invocari nomen Iehovæ. *cap.* 9. v. 26. 27. Benedictus Iehova Deus Semi: Alliciet Iaphetum, ut habitet in tentorijs Semi.

(d) *Exod.* 19. v. 5. 6. Vos eritis mihi peculium præ omnibus alijs populis, nam mea est tota terra. Vosque eritis mihi regnum Sacerdotale, & gens sancta.

(e) *Matt.* 28. v. 19. Profecti docete omnes gentes. *Marc.* 16. v. 15. Ite in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ.

(f) *Gen.* 17. v. 1. Ego sum Deus omnipotens: ambula coram me, & esto integer. *Marc.* 1. v. 15. Respicite, & credite Evangelio.

[g] *Gen.*

(g) *Gen.* 17. v. 7. *cap.* 18. v. 18. Ego sum Deus tuus, & feminis tui post te; & in femine tuo benedicentur omnes terræ. *Ioh.* 3. v. 16. Sic Deus dilexit mundum, ut filium illum suum unigenitum dederit, ut quisquis credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Instrumenta hujusce vocationis sunt: (a) verbum Dei, ac figilla ejus (b) Sacramenta.

(a) *Rom.* 10. v. 8. 9. Hoc est verbum illud fidei, quod prædicamus. Nempe si confessus fueris ore tuo Dominum Iesum, & credideris in corde tuo, quod Deus eum suscitavit ex mortuis, servaberis. 2 *Cor.* 5. v. 19. 20. Deus posuit in nobis sermonem illum reconciliationis. Itaque nomine Christi legatione fungimur, & velut Deo vos rogante per nos, oramus Christi nomine, reconciliamini Deo.

(b) *Rom.* 4. v. 11. Signum accepit circumcisionis, sigillum iustitiæ fidei, receptæ in præputio. *Marc.* 16. v. 16. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, servabitur.

Verbo

fio Evangelij de Christo, seu fedus gratiæ inter Deum & homines ipso mediatore initum, omnibus federatis figillatim declaratur, applicatur, & obli-gnatur.

Gen. 17. v. 10. 11. 13. Hoc est fedus meum inter me & vos, & semen tuum post te, quod servabitis, ut circumcidatur vobis omnis mas. Circumcidetis carnem præputij vestri, ut sit signum federis inter me & vos; sic erit fedus meum in carne vestra. 1. Pet. 3. v. 21. Cui, scil. typo, nunc respondens exemplar Baptismi nos servat; non quo carnis sordes abjiciuntur, sed stipulatio bonæ conscientie apud Deum.

Horum *Efficiens* Principalis est Deus [a] in Christo; (b) Administra dicuntur, quicunque ministerium Evangelij, ex Dei vocatione, exercuerunt & exercent.

[a] Gen. 17. v. 9. 10. Abrahamo dixit Deus: hoc est fedus meum inter me & vos, & semen tuum post te, quod servabitis, ut circumcidatur vobis omnis mas.

Exod.

Exod. 12. v. 1. 3. Allocutus fuit Iehova Moſen & Aaronem, dicendo: Accipiant ſibi quiſque parvam pecudem. *Matt.* 28. v. 18. 19, Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Profecti ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomen Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. *1 Cor.* 11. v. 23. Accepi à Domino, quod & tradi di vobis; Dominum Ieſum eâ nocte, qua proditus eſt, accepiffe panem &c.

[*b*] *Matt.* 28. v. 19. Profecti &c. *1 Cor.* 4. v. 1. Sic de nobis reputet homo, ut de miniſtris Chriſti, & diſpenſatoriſus myſteriorum Dei.

Materia externa eſt (*a*) ſignum ac ſigillum, ſive Elementum externum una cum ritibus. *Interna* eſt (*b*) fedus gratiæ, ſeu (*c*) promiſſio Evangelij, de remiſſione peccatorum, regeneratione Spiritus, & vita æterna, per & propter Chriſtum; quæ res ſignata appellatur.

[*a*] *Gen.* 17. v. 11. Circumciſio eſt ſignum federis inter me & vos. *1 Pet.* 3. v. 21

Cui

Cui nunc respondens exemplar &c. *Luc. 22. v. 19.* Hoc facite ad mei commemorationem.

(b) *Gen. 17. v. 7.* Stabilio fedus meum inter me & te, ac semen tuum post te, per ætates suas, ut fedus sit perpetuum, me esse tibi Deum, & semini tuo post te. *Matt. 26. v. 28.* Hoc est sanguis meus novi federis, qui pro multis effunditur in remissionem peccatorum.

(c) *Rom. 4. v. 11.* Signum accepit circumcisionis, sigillum iustitiæ fidei, receptæ in præputio. *Marc. 16. v. 16.* Qui crediderit &c. *Eph. 5. v. 26. 27.* Ut eam, scil. Ecclesiam, sanctificaret &c.

Forma est rei signatæ per signum & sigillum, sive promissionis Evangelij per verbum ac ritus, tum (a) declaratio, ut facilius pleniusque intelligatur; tum [b] obsignatio, ut firmitus credatur; idque (c) virtute Sp. S. per ea efficacis, in legitimo usu. Unde pendet Phrasologia Sacramentalis; [d] qua nomen aut proprietas rei signatæ, per metony-

metonymiam Scripturæ usitatam, signo tribuitur.

[a] Deut. 30. v. 6. Circumcidet Iehova Deus animum tuum, & animum seminis tui, ad diligendum Iehovam Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, ut vivas. 1 Cor. 5. v. 7. Pascha nostrum &c. 1 Pet. 3. v. 21. Non quo carnis sordes abjiciuntur &c.

[b] Rom. 4. v. 11. Signum accepit circumcisionis. Act. 2. v. 38. Resipiscite, & baptizetur unusquisque vestrum &c. 1 Cor. 10. v. 16. 17. Poculum benedictionis, cui benedicimus, nonne communio sanguinis Christi est? panis quem frangimus, nonne communio corporis Christi est? Quoniam unus est panis, unum corpus nos illi multi sumus: nam omnes ex uno illo pane participamus.

[c] Rom. 2. v. 28. 29. Non quæ est in propatulo circumcisio, id est in carne, circumcisio est; sed circumcisio cordis, in Spiritu, non literâ. Tit. 3. v. 5. Servavit nos per lavacrum regenerationis, renovationis Sp. S. quem effudit in nos copiosè. Ioh. 6. v. 63. Spiritus id est, quod vivificat; caro non prodest quicquam; verba, quæ ego loquor vobis, Spiritus sunt, & vita sunt.

[d] Gen.

[d] *Gen.* 17. v. 10. Circumcisio est fe-
du. *Exod.* 12. v. 11. Agnus est Pascha
Act. 22. v. 16. Baptismus est ablutio a
 peccatis. *Tit.* 3. v. 5. lavacrum regenera-
 tionis. *I Cor.* 11. v. 24. 25. Panis est corpus
 Christi: Vinum, novum Testamentum per
 sanguinē ejus. v. 27. Indignē edens, bibens
 reus est corporis & sanguinis Domini.

Finis est (a) gloria Dei, & (b)
 ædificatio Ecclesiæ ad salutem, quæ
 est in Christo.

[a] *Luc.* 22. v. 19. Hoc facite ad mei
 commemorationem. *I Cor.* 11. v. 26.
 Quotiescunque ederitis panem hunc, &
 poculum hoc biberitis, mortem Domini
 annuntiabitis, usque quò venerit.

[b] *Heb.* 6. v. 17. 18. Qua in re Deus
 volens ex abundanti hæredibus promissi-
 onis ostendere immutabilitatem consilij
 sui, fidejussit jurejurando; Vt per duas
 res immutabiles, in quibus fieri non potest
 ut mentitus sit Deus, validam consolati-
 onem habeamus. *Act.* 2. v. 38. Resipiscite,
 ac baptizetur unus quisque &c. *I Pet.* 3. v.
 21. Cui nunc respondens &c.

Effecta sunt (a) confirmatio fi-
 dei de nostri cū Christo communione,

[b] testifi-

[*b*] testificatio pietatis & gratitudinis in Deum, & publica (*c*) fidei ac charitatis professio.

[*a*] *Rom.* 4. v. 11. Signum accepit circumcisionis &c. *1 Cor.* 10. v. 16. 17. Poculū benedictionis cui benedicimus, nonne communio &c.

[*b*] *1 Cor.* 11. v. 26. Quotiescunque ederitis &c.

[*c*] *Marc.* 16. v. 16. Qui crediderit & baptizatus &c. *Act.* 2. v. 41. Quotquot libenter receperunt sermonem, baptizati sunt.

Subiectum est Ecclesia V. & N. T. cui instituta sunt Sacramenta, atque etiam juxta institutionem divinam dispensantur.

Eph. 5. v. 25. 26. Christus dilexit Ecclesiam &c. *Act.* 2. v. 41. Quotquot libenter receperunt sermonē baptizati sunt; & additæ sunt Ecclesiæ animæ quasi ter mille.

Adjuncta sunt, quod signa [*a*] sacra, [*b*] visibilia sive sensibilia, itemque [*c*] ordinaria appellantur.

[*a*] *Eph.* 5. v. 26. Sanctificat lavacro aquæ

aquæ per verbum. *I Cor. 10. v. 21.* Poculum Domini, mensa Domini.

(b) *Rom. 2. v. 28.* Non quæ in propatulo circumcisio, circumcisio est. *Ioh. 1. v. 26.* Ego baptizo aqua.

[c] *Matt. 28. v. 19. 20.* Docete, baptizate: ego vobiscum sum usque ad consummationem seculi. *I Cor. 11. v. 26.* Mortem Domini annunciate, usque quò venerit.

Distinguuntur Sacramenta in V. & N. Testamenti: Illa Christum venturum, ista exhibitum testificantia.

I Cor. 10. v. 1. 2. 3. 4. Nolim vos ignorare, fratres, Patres nostros omnes sub illa nube fuisse, & omnes per mare transivisse: Et omnes in Moysen baptizatos esse nube & mari: Et omnes eandem escam spiritualement edisse: Et omnes eundem potum spiritualement bibisse: Bibebant enim ex sequente spirituali petrâ. Petra verò illa erat Christus. *Col. 2. v. 11. 12. 15.* In Christo circumcisi estis circumcissione, quæ fit sine manibus, corpore peccatorum carnis exuto per circumcissionem Christi: Ei conscripti per baptismum,

per

per quem etiam cum eo suscitati estis, per fidem efficacis illius virtutis Dei, qui suscitavit eum ex mortuis. Vosque mortuos in offensis, & præputio carnis vestræ, cum eo vivificavit, vobis condonatis omnibus offensis. I Cor. 12. v. 13. per unum Spiritum nos omnes in unum corpus baptizati sumus, & Iudæi & Græci, & servi & liberi; & omnes potati sumus in unum Spiritum.

Sacramenta V. T. præcipua fuerunt Circumcisio, & Pascha sive Agnus Paschalis.

Vide Gen. 17. & Exod. 12. capp.

Circumcisio erat, qua (a) amputatione præputij in masculis [b] cooptatio in fedus gratiæ, nec non [c] amputatio peccatorum per sanguinem & Spiritum Christi venturi, [d] Israelitis olim adumbrata confirmataque fuit.

(a) Gen. 17. v. 11. Circumcidetis carnem præputij vestri. v. 12. Omnis mas circumcidetur.

(b) Ibid. v. 11. Vt sit signum federis inter me & vos.

[c] Dem.

[c] *Deut.* 30. v. 6. Circumcidet Iehova &c. *Col.* 2. v. 11. Circumcisi estis, circumcissione quæ fit sine manibus.

[d] *Rom.* 2. v. 28. 29. Non qui in propatulo Iudæus, Iudæus est; nec ea quæ est in propatulo circumcisio, i.e. in carne, circumcisio est; sed qui in occulto Iudæus est, & circumcisio cordis, id est in Spiritu, non literâ; cujus Iudæi laus non est ex hominibus, sed ex Deo. *Rom.* 15. v. 8. Christus minister circumcisionis, hoc est, Iudæorum circumcisorum.

Pascha erat, quo (a) agni mactatione ac manducatione [b] Israelitis adultis utriusque sexus [c] liberatio ex Ægypto, præcipuè tamen [d] redemptio per Christum, tanquam victimam, ejusque (e) communio significabatur, & obsignabatur.

[a] *Exod.* 12. v. 3. 4. & seqq.

[b] *Ibid.* ijsdemque versibus.

[c] *Ibid.* v. 12. 13. 14.

[d] *I Cor.* 5. v. 7. *Pascha* nostrum &c. *1 Pet.* 1. v. 18. 19. Redempti estis pretioso sanguine

sanguine, utpote agni inculpati & incontaminati, nempe Christi. *Ioh. 19. v. 36.* Non frangetis ei ullum os.

(e) *1 Cor. 5. v. 8.* Festum agitemus, non fermento veteri, nec fermento malitiæ & nequitiae, sed non fermentatis panibus sinceritatis & veritatis.

Sacramenta N. T. tantum duo sunt: Baptismus, & S. Cœna.

Vide *Matth. 28. v. 19. & cap. 26. v. 26. 28. 1 Cor. 12. v. 13.* Per unum &c.

Baptismus est Sacramentum regenerationis, quo per (a) adspersionem & ablutionem aquæ, (b) omnibus ac singulis Dei federatis declaratur & obsignatur (c) interna ablutio à peccatis, (d) per sanguinem ac Spiritum Christi.

(a) *Matt. 3. v. 11.* Ego baptizo aqua. *Act. 22. v. 16.* Baptizator & abluitor à peccatis tuis.

(b) *Matt. 28. v. 19.* Docete omnes gentes, baptizantes eos. *Act. 2. v. 38.* Baptizetur unusquisque vestrum in nomen Iesu.

H

[c] A

(c) *Act.* 22. v. 16. Abluitor à peccatis tuis. *Tit.* 3. v. 5. Servavit nos per laverum regenerationis.

(d) *I Cor.* 6. v. 11. Abluti estis, sanctificati estis, justificati estis, in nomine Domini Iesu, & per Spiritum Dei nostri. *Ioh.* 1. v. 7. Sanguis Iesu Christi filij Dei purgat nos ab omni peccato.

S. Cæna est Sacramentum nutritionis, quo per (a) panis fracti & vini effusi distributionem ac perceptionem, (b) fidelibus adultis [c] declaratur & obsignatur (d) communio corporis & sanguinis Christi, (e) tanquam cibi ac potus spiritualis, ad vitam æternam.

(a) *Luc.* 22. v. 19. 20. Acceptum panem, cum gratias egisset, fregit, & dedit eis: Itidem etiam dedit eis poculum. *Act.* 20. v. 7. Congregatis discipulis ad frangendum panem.

(b) *I Cor.* 11. v. 28. Exploret quisque seipsum, & ita de pane illo edat, & de poculo illo bibat. *2 Cor.* 13. v. 5. Vos ipsi probate, an sitis in fide: vos ipsos explorate.

(c) *I Cor.*

THEOLOGIE DIDACTICÆ. 177

(c) I Cor. II. v. 24. 25. Hoc, id est hic panis fractus, est corpus meum, quod pro vobis frangitur. Luc. 22. v. 20. Hoc poculum, id est vinum effusum in hoc poculo, est novum illud fedus per sanguinem meum, qui pro vobis effunditur.

(d) I Cor. 10. v. 16. 17. Poculum benedictionis, cui benedicimus &c.

(e) Ioh. 6. v. 51. Panis quem ego dabo, caro mea est, quam ego dabo pro mundi vita. v. 55. 56. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Qui edit meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.

SEDES Loci hujus propria est: in V.T. Gen. 17. Exod. 12. In Novo Testamento Matt. 28. Marc.

16. rursus Matt. 26. Marc.

14. Luc. 22. Ioh. 6. 1

Cor. 10. & 11. ca-

pitibus.

H2

LOCVS

LOCVS DECIMVS

QUINTVS

De

GUBERNATIONE

ECCLESIAE.

Vocationem Ecclesiæ excipit
 Ius GUBERNATIO, qua (a)
 Deus Ecclesiam suam, collectam
 è mundo, (b) hominum ministe-
 rio regit ac tuetur.

(a) 1 Cor. 12. v. 28. Deus constituit in
 Ecclesia primum Apostolos, deinde Pro-
 phetas, tertio Doctores, item guber-
 nationes, opitulationes. Rom. 13. v. 1.
 Non est potestas nisi à Deo; & quæ sunt
 potestates, sunt à Deo ordinatæ.

(b) Heb. 5. v. 1. Omnis pontifex ex
 hominibus assumptus, pro hominibus con-
 stituitur, in ijs, quæ apud Deum agenda
 sunt. 1 Pet. 2. v. 13. Subjecti estote cuius-
 vis humanæ ordinationi propter Domi-
 num.

Estque

Estque duplex; una Ecclesiastica, altera Civilis.

Deut. 17. v. 9. 10. 11. Adibis Sacerdotes Leviticos, vel ad summum Iudicem, qui erit diebus illis: ut consulas eos, & indicent tibi statutum illius iudicij. Deinde facies ex præstituto illius sententiæ, quam indicaverint tibi, ex præstituto legis quam docuerint te, & secundum iudicium illud, quod dixerint tibi facito. *2 Chron. 19. v. 5. 6. 8.* Constituit Iosaphat iudices per omnes civitates Iudæ; dicens, videte quid sitis facturi, non enim pro homine iudicaturi estis, sed pro Iehova, qui vobiscum erit. Hierosolymæ etiam constituit Levitis & Sacerdotibus ad iudicia Iehovæ & lites &c.

Ecclesiastica dicitur, qua Ecclesia à personis Ecclesiasticis, Dei ministris, docetur, gubernatur, ac curatur, juxta verbum ipsius, & Canones Ecclesiasticos ei congruentes.

Deut. 17. v. 11. Ex præstituto legis, quam docuerint te, *scil. Sacerdotes Levitici,*

& secundum illud, quod dixerint tibi facito: ne recedito ab eâ sententiâ, quam indicaverint tibi, dextrorsum aut sinistrorsum. *Malach. 2. v. 7.* Labia sacerdotis observant scientiam, & lex requiritur ex ore ipsius, nam angelus Iehovæ exercituum est. *Matt. 28. v. 19. 20.* Perfecti docete omnes gentes, docentes eos observare omnia, quæ præcepi vobis. *1 Tim. 3. v. 14. 15.* Hæc tibi scribo, ut noris, quomodo oporteat in domo Dei versari, quæ est Ecclesia Dei vivi.

Efficiens proxima huius Gubernationis in V. & N. T. sunt [a] Ministri Ecclesiæ (b) immediatè vel mediatè missi à Deo Christoq;: [c] alij extraordinarij, alii ordinarij.

(a) *Ier. 7. v. 25.* Misi ad vos omnes servos meos Prophetas. *Psf. 134. v. 1.* Benedicite Iehovæ omnes servi Iehovæ. *1 Cor. 3. v. 1.* Sic de nobis reputet homo, ut de ministris Christi.

[b] *Num. 12. v. 6. 7.* Si est Propheta ex vobis, per visionem me ipsum Iehovam notum facio ei, aut per somnium alloquor eum. At Moisen alloquor in os. *Ios. 20. v. 21. 22.* Sicut misit me Pater,

ita &

ita & ego mitto vos. Accipite Spiritum Sanctum. *Heb. 5. v. 4.* Nemo sibi ipsi sumit hunc honorem, *scil. sacerdotij*, sed qui vocatus est. *Num. 8. v. 18. 19.* Assumsi Levitas pro omni primogenito in filiis Israel, & dedi Levitas Aaroni & filiis ejus; ut exercean ministerium filiorum Israel in tentorio conventus. *Tu. 1. v. 6.* Hujus rei gratia reliqui te in Cretâ, ut quæ defunt corrigas, & constituas oppidatim Presbyteros: sicut ego tibi ordinavi. *Confer Act. 14. v. 23.*

[*c*] *Num. 12. v. 6.* Si est Propheta ex vobis &c. *Cap. 8. v. 18.* Assumsi Levitas &c. *Eph. 4. v. 11.* Christus alios dedit Apostolos, alios Prophetas, alios Evangelistas, alios Pastores & Doctores; itemque gubernationes ac opitulationes, *b. c.* Seniores & Diaconos. *ex 1 Cor. 12. v. 28.*

Materia in objecto ejus cernitur; quod est duplex, Personale ac reale. Personale [*a*] sunt omnes cives Ecclesiæ, [*b*] inter se variè distincti. Reale sunt res Ecclesiæ propriæ, [*c*] doctrina, Sacramenta, disciplina, atque etiam bona Ecclesiastica.

(a) *1 Cor. 5. v. 12.* De ijs qui intus sunt, vos judicatis. De extraneis verò Deus judicat. *Act. 20. v. 28.* Attendite animum ad vos ipsos, & totum gregem, in quo vos Sp. S. constituit Episcopos, ad pascendum Ecclesiam Dei.

(b) *1 Cor. 14. v. 32.* Spiritus Prophetarum Prophetis subjiuntur. *Eph. 5. v. 22.* Vxores proprijs viris subjicite vos. *v. 25.* Viri diligite uxores vestras. *Cap. 6. v. 1.* Liberi auscultate in Domino parentibus vestris. *v. 4.* Et vos Patres nè provocate ad iram liberos vestros. *v. 5.* Servi auscultate Dominis cum timore. *v. 9.* Et vos Domini remissis minis agite. *1 Ioh. 3. v. 22. 13. 14.* Scribo vobis filioli, Patres, pueruli.

(c) *Matt. 28. v. 19. 20.* Profecti docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, Filij, & Sp. S. docentes eos observare, quæ præcepi vobis. *Act. 2. v. 41. 42.* Additæ sunt Ecclesiæ die illo animæ quasi ter mille. Perdurabant autem in doctrina Apostolorum, & communicatione, & fractione panis, & precibus. *1 Cor. 9. v. 14.* Dominus constituit ijs qui Evangelium annunciant, ut ex Evangelio vivant.

Forma continetur actibus gubernationis, secundum [a] verbum Dei, & (b) congruentes canones Ecclesiasticos; tum singularibus cujusq; ordinis, in utroque Testamento; In V. quidem (c) Patriarcharum, (d) Prophetarum, (e) Sacerdotum & [f] Levitarum. In N. T. verò (g) Apostolorū, (h) Prophetarū, [i] Evangelistarū, (k) Pastorum, [l] Doctorum, [m] Seniorum, & (n) Diaconorum: tum communibus (o) Synedriorum atque (p) Synodorum, tam particularium, quam universalium.

(a) *Deut.* 17. v. 11. Ex præstituto legis quam docuerint te, facito. *Matt.* 28. v. 20. Docentes eos observare, quæ præcepi vobis.

(b) *1 Cor.* 11. v. 34. Reliqua cum venero ordinabo. *cap.* 14. v. 40. Omnia ordine & decenter fiant.

(c) *Gen.* 18. v. 19. Agnovi cum, *Abra-*

H. 5.

hamum.

hamum, ut qui præceperit filiis suis, & familiæ suæ post se, etiam observent viam Iehovæ.

[d] *Ier. 1. v. 5. 7.* Prophetam constituite, ad quæcunque misero te, ito; & quæcunque præcepero tibi loquitor.

[e] *Malach. 2. v. 7.* Labia Sacerdotis observant scientiam &c.

[f] *Num. 8. v. 18. 19.* Assumsi Levitæ &c. *Neh. 8. v. 8.* Levitæ docebant populum legem.

[g] *Marc. 3. v. 14. 15.* Christus constituit duodecim, ut mitteret eos ad prædicandum Evangelium, & ut haberent potestatem sanandi morbos, & ejiciendæ dæmonia. *coll. cum Luc. 6. v. 13.* Elegit et discipulis suis duodecim, quos & Apostolos nominavit.

[h] *Eph. 4. v. 10. 11.* Christus adscendit longe supra omnes cœlos, ut imple-ret omnia. Is igitur dedit alios quidem Apostolos, alios vero Prophetas.

[i] *2 Tim. 4. v. 5.* Opus perage Evangelistæ, ministerij tui plenam fidem facito.

[k] *Rom. 12. v. 8.* Qui exhortatur, in exhortatione scil. versetur. *1 Cor. 12. v. 8.* Huic per Spiritum datur sermo sapientiæ.

[l] *Rom. 12. v. 7.* Qui docet in docendo

cendo. I Cor. 12. v. 8. Alij datur sermo cognitionis per eundem Spiritum.

[m] Rom. 12. v. 8. Qui præest, præsit eum diligentia. I Tim. 5. v. 17. Qui benè præsunt Presbyteri, duplici honore digni habeantur.

[n] Rom. 12. v. 8. Qui miseretur cum hilaritate. I Tim. 3. v. 8. Diaconi sint venerandi, non bilingues, non turpem quæstum facientes.

[o] Matt. 18. v. 17. 18. Quod si neglexerit eos audire, dic Ecclesiæ; quod si Ecclesiam audire neglexerit, sit tibi velut Ethnicus & publicanus quispiam. Amen dico vobis, quæcunque ligaveritis in terra, erunt ligata in cœlo: & quæcunque solveritis in terra, erunt soluta in cœlo. I Tim. 4. v. 14. Impositio manuum Prsbyterij.

[p] Act. 15. v. 6. Congregati sunt Apostoli & Presbyteri, ut dispicerent de hac re, scil. controversiâ, circa circumcissionem & legem.

Finis est (a) Dei Christique gloria, nec non [b] ædificatio Ecclesiæ ipsius ad salutem.

[a] I Pet. 2. v. 9. Ut prædica-

ris virtutes illius, qui vocavit vos è tenebris in admirabilem suam lucem. 2 Cor. 8. v. 19. Beneficentia administratur à nobis ad ipsius Domini gloriam.

(b) Eph. 4. v. 12. Ad compactionem sanctorum, ad opus ministerij, ad ædificationem corporis Christi. 2 Cor. 10. v. 8. & 13. v. 10. Pro potestate, sive auctoritate, quam dedit Dominus nobis, ad ædificationem, ac non ad destructionem.

Effecta sunt [a] conservatio & incrementum Ecclesiæ ; (b) *εὐταξία* ejusdem ; [c] Prohibitio scandalorum, & id genus alia.

(a) Eph. 4. v. 13. Donec perveniamus nos omnes in unitatem fidei & agnitionis Filij Dei, in virum adultum, ad mensuram plenæ staturæ Christi. v. 16. Incrementum capit corpori conveniens, ad sui ipsius exstructionem per charitatem. 1 Th. 9. v. 31. Ecclesiæ habentes pacem ædificabantur, & pergentes in timore Domini & consolatione Sp. S. multiplicabantur.

(b) 1 Cor. 14. v. 40. Omnia ordine & decenter fiant. Col. 2. v. 5. Gaudeo cernens ordinem vestrum.

(c) Rom. 16. v. 17. Observate dissidiorum &

rum & ostendiculorum authores, contra doctrinam, quam vos didicistis, & declinate ab eis. 2 *Theff.* 3. v. 14. Quod si quis non auscultat nostro per Epistolam sermone, hunc notate; & ne commercium cum eo habere, ut erubescat.

Subjectum est ipsa Ecclesia, & quæ sunt ejus: prout dictum in *Materiâ*.

1 *Tim.* 3. v. 14. 15. Hæc tibi scribo, ut noris &c. *Act.* 20. v. 28. Attendite animum ad vos ipsos, & totum gregem, &c.

Adjuncta sunt, quod Gubernatio Ecclesiastica est (a) Spiritualis, [b] œconomica, [c] varia item, & mutabilis, quod politiam externam attinet.

(a) 2 *Cor.* 10. v. 4. 5. Arma militiæ nostræ non carnalia sunt, sed divinitus valida, ad destructionem munitionum, ratiocinationes evertendo. 2 *Cor.* 1. v. 14. Non quod dominemur vestræ fidei, sed quod administri simus gaudij vestri.

(b) 1 *Cor.* 4. v. 1. Sic de nobis reputet homo, ut de ministris Christi, ac dispensatoribus

toribus myſteriorum Dei. *Matt. 16. v. 19.*
 Tibi dabo claves regni cœlorum; & quic-
 quid ligaveris in terra, ligatum erit in
 cœlis; & quicquid ſolveris in terrâ, ſo-
 lutum erit in cœlis.

[c] *Gal. 4. v. 3. 4. 5. 7.* Nos cum eſſemus
 infantes, ſub elementis mundi eramus
 in ſervitutem redacti. At poſtquam venit
 plenitudo temporis, emiſit Deus filium
 ſuum, factum ex muliere, factum legi
 ſubjectum, ut eos, qui legi erant ſubjecti,
 redimeret. Itaque non amplius es ſervus,
 ſed filius. *Aſ. 15. v. 28. 29.* Viſum eſt
 Sp. S. ac nobis, ne quod amplius impo-
 neremus vobis onus, præter neceſſaria
 iſta: videlicet ut abſtineatis ab ijs, quæ
 ſunt immolata ſimulacris, & ſanguine,
 & ſuffocato, & ſcortatione.

Hæc de Gubernatione Eccleſi-
 aſtica. *Civilis* eſt, quâ Magiſtra-
 tus fidelis gladio divinitus armatus,
 unâ cum Republica curat Eccleſi-
 am, & purum Dei cultum, ceu cu-
 ſtos utriuſque tabulæ, promovet ac
 tuetur.

Eſa. 49. v. 19. Erunt Reges nutricij tui,
 & fami-

THEOLOGIAE DIDACTICAE 183

& famine principes nutrices tuæ. Ps. 122.
 v. 3. 4. 5. 9. Ierusalem optimè constructa,
 quò adscendunt tribus Iah, ad testimoni-
 um Israelitarum, ut celebrent nomen
 Iehovæ: ibi confident throni juris, thro-
 ni domus Davidis. Propter nomen Ie-
 hovæ Dei nostri procurabo bonum tibi.

Efficiens hujusce Gubernationis
 est [a] Magistratus fidelis, [b] gla-
 dio divinitus armatus; [c] ordinari-
 us vel (d) extraordinarius.

(a) Deut. 17. v. 15. Statuito super te
 Regem, quem elegerit Iehova Deus tuus,
 è medio fratrum tuorum statuito super te
 Regem; non poteris tibi præficere virum
 extraneum, qui non frater tuus sit. Psal. 2.
 v. 10. 11. 12. Reges intelligite, eruditio-
 nem percipite iudices terræ. Colite Ieho-
 vam cum reverentiâ, & exultate cum tre-
 more. Osculamini filium, ut non irascatur.

(b) Prov. 8. v. 15. 16. Per me reges
 regnant & dominatores decernunt Iusti-
 am: Per me principes gerunt principatū.
 Rom. 13. v. 1. 4. Non est potestas nisi à Deo,
 & quæ sunt potestates sunt à Deo ordina-
 tæ: item: Magistratus Dei minister est, nec
 gladium frustra gerit, vindex ad iram ei,
 qui quod malum est fecerit. (c) Deut.

(c) Deut. 16. v. 18. Iudices & moderatores constituito tibi in singulis portis tuis, qui iudicent populum iudicio iusto. 1 Pet. 2. v. 13. 14. Subjecti estote cuius humanæ ordinationi propter Dominum, siue Regi, ut supereminenti, siue præsidentibus, ut qui per eum mittuntur.

(d) Iud. 2. v. 16. & cap. 3. v. 9. 10. ap. passim. Excitavit Iehova Israeli vindices, servatores; quibus cum insideret Sp. Iehovæ vindicarunt Israelem. Dan. 2. v. 21. Deus transfert Reges, & constituit Reges.

Materia est partim (a) Respublica, tanquam hospitium Ecclesiæ; partim [b] ipsa Ecclesiæ, utriusque objecti [c] tam personalis, quam (a) realis respectu.

(a) Ps. 122. v. 9. Propter domum Iehovæ Dei nostri procurabo bonum tibi, scil. ô Ierusalem.

(b) Esa. 49. v. 19. Erunt Reges nutriti &c.

(c) Rom. 13. v. 1. Omnis anima potestatibus &c. Iob. 19. v. 11. Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi hoc tibi datum esset supernè.

(d) Deut.

[d] Deut.

[d] Deut. 17. v. 18. 19. Cum infidebit Rex folio regni fui, describet sibi exemplum Legis; eritque penes eum, & leget in eo omnibus diebus vitæ suæ, ut discat timere Iehovam Deum suum, observare omnia verba hujus legis & statuta, faciendo ea. Ps. 2. v. 10. 11. Reges intelligite &c.

Forma sunt actus Gubernationis civilis; (a) juxta leges divinas & humanas, (b) alij communiter justitiam, (c) alij Religionem singulariter spectantes.

[a] Deut. 17. v. 18. Describet sibi exemplum Legis &c. Ios. 1. v. 8. Ne discedito liber Legis ex ore tuo, sed mediteris de eo interdiu & noctu, ut cum observantia facias omnino, prout scriptum est in eo. 1 Sam. 10. v. 25. Samuel jus regni descripsit in quodam libro, & collocavit eum coram Iehova.

[b] Deut. 1. v. 16. 17. Iudicate justè inter virum & fratrem ejus, etiamque peregrinum ei: nè suscipite personam in judicio; nam judicium ipsum Dei est. Ier. 22. v. 3. Exercete jus & justitiam, & eripite eum qui rapinam patitur, è manu oppresso-

oppressoris: peregrino, pupillo, ac viduæ ne vim faciatis. *Rom. 12. v. 3. 4.* Magistratus non sunt terrori bonis operibus, sed malis. Vis autem non metuere potestatem? quod bonum est facito, & laudem ipsâ obtinebis. Quod si feceris quod malum est, metue; non enim gladium &c.

[c] *Deut. 17. v. 18. 19.* Cum infidebit Rex solio regni sui, describet &c. *Ios. 1. v. 8.* Ne discedito liber legis &c. *Psal. 2. v. 10. 11.* Reges intelligite &c. idque exemplis piorum Regum in V. T. Davidis 2 *Sam. 6. 7.* & 1 *Chron. 22.* & seqq. Salomonis 1 *Reg. 6. & 8.* Iosaphati. 2 *Chron. 19.* Ezechia 2 *Chron. 29.* Iosia 2 *Reg. 23.*

Finis est Dei [a] gloria, (b) salus Reip. & (c) Ecclesiæ propagatio ac defensio.

(a) *Psal. 82. v. 1.* Deus adstat in cœtu Dei, inter Deos, scil. vicarios, hoc est, magistratus, iudicat. 2 *Chron. 19. v. 6.* Non pro homine iudicaturi estis, sed pro Iehova, qui vobiscum futurus est in rebus judiciariis.

(b) *Rom. 13. v. 4.* Magistratus Dei minister est tuo bono. 1 *Pet. 2. v. 14.* Tum ad ul-

ad ultionem facinorosorum, tum ad laudem benè agentium.

(c) *Psal.* 47. v. 50. Voluntarij populorum congregati sunt cum populo Dei Abrahami: quia Dei sunt clypei, *b. e. principes terræ.* *Esa.* 49. v. 19. Erunt Reges nutritij &c. *1 Tim.* 2. v. 2. Fiant deprecationes pro Regibus, & omnibus in eminentia constitutis: ut tranquillam & quietam vitam agamus cum omni pietate ac honestate.

Effecta ex forma & fine patescunt.

Subjectum ipsa Materia exprimit & declarat.

Adjuncta Gubernationis civilis habentur ista: est (a) corporalis & coactiva, (b) specie augusta, [c] conditione similiter varia, ac mutabilis.

(a) *Rom.* 13. v. 3. 4. Magistratus non sunt terrori bonis operibus, sed malis. Quod si feceris quod malum est, metues; non enim gladium frustra gerit.

[b] *Ier.* 22. v. 4. Si feceritis rem hanc, utiq; ingredientur per portas domus

hujus

hujus Reges, sedentes pro Davide in fo-
lio ejus, vecti curribus aut equis, ipse Rex
cum servis suis, & populo suo. *Matt. 6.*
v. 29. Ne Salomo quidem cum universa
gloriâ suâ sic amictus fuit.

(c) *1 Sam. 8. v. 5.* Seniores Israelis di-
xerunt Samueli; Ecce tu senuisti, & filii
tui non ambulant in vijs tuis; nunc præ-
pone nobis Regē ad vindicandum nos, ut
habent omnes istæ gentes. *Iob. 12. v. 18.*
19. 21. Deus vinculum Regum dissolvit,
& cingulum alligat lumbis eorum. Facit
ut præsidēs deveniant in dementiam, &
valentissimos pervertit. Effundit contem-
tum super principes, & Zona validos des-
tituit.

SEDES Loci hujus propria est; in
V. T. de Gubernatione Ecclesiasti-
ca: *Leviticus*; de civili *Deut. 17.*
Pf. 72. 82. 101. 122. In *N. T.* de
illâ *Rom. 12. 1 Cor. 12. Eph. 4. v. 7.*
& seqq. nec non *Epistola ad Timoth.*
& *Titum.* de hac *Rom. 13. cap. 1 Per.*
2. v. 13. & seqq.

LOCVS DECTMVVS

SEXTVS

De

DONATIONE RESI-
PISCENTIAE AC FI-
DEI, PER VOCA-
tionem Efficacem.

Vidimus Externum Applicatio-
nis Modum. *Internus* sequitur,
suis iterum gradibus distinctus.

Horum primus in Donatione
Resipiscentiæ ac Fidei, secundus
in Justificatione, tertius in San-
ctificatione, quartus & ultimus in
Perseverantia consistit.

Rom. 8. v. 30. Quos prædestinavit, eos
etiam vocavit; & quos vocavit, eos et-
iam justificavit; quos autem justificavit,
eos etiam glorificavit. 1. Cor. 1. v. 30.
Christus factus est nobis sapientia à Deo,
iustitia, sanctificatio, & redemptio.

DONATIO

DONATIO Resipiscentiæ ac Fi-
dei fit [a] per vocationem Efficacem; qua (b) Deus (c) pro gratuita sua misericordia, (d) Electos in Christo, quos [e] externè vocavit per verbum, (f) etiam intus per Spiritum S. ad se trahit, ac (g) resipiscentia & fide donat.

(a) *Rom. 8. v. 28. 30.* Qui secundum propositum ipsius vocati sunt; Item: quos prædestinavit, eos etiam vocavit.

(b) *1 Cor. 1. v. 9.* Fidelis est Deus, per quem vocati estis in communionem Filij ipsius. *1 Pet. 2. v. 9.* Ut prædicetis virtutes illius, qui vocavit vos è tenebris in admirabilem suam lucem.

(c) *2 Tim. 1. v. 9.* Vocavit nos vocatione sancta, non ex operibus nostris, sed ex suo proposito, & gratia. *Eph. 1. v. 5.* Prædestinavit nos, quos adoptaret in filios, pro benevolo affectu voluntatis suæ.

(d) *Rom. 8. v. 30.* Quos prædestinavit &c. *Eph. 1. v. 5.* Prædestinavit nos, quos &c.

(e) *Matt. 20. v. 16. & 22. v. 14.* Multi
sunt

sunt vocati, pauci electi, scil. ex vocatis ex-
ternè.

(f) *Ioh. 6. v. 44. 45.* Nemo potest ve-
nire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxe-
rit eum. Scriptum est in Prophetis: Et e-
runt omnes docti à Deo. Quisquis ergo
audivit à Patre, & didicit, ad me venit.
Eph. 1. v. 19. Ad sciendum, quæ sit super-
eminens magnitudo potentiae ipsius in
nobis, qui credimus, pro efficacitate ro-
boris virium ipsius.

[g] *Act. 11. v. 18.* Deus etiam genti-
bus dedit resipiscentiam ad vitam. *Eph. 2.*
v. 8. Gratia servati estis per fidem: &
hoc non est ex vobis, sed Dei donum est.

Efficacia hujus vocationis [a]
tota est à Sp. Sancto; non modo (b)
offerente donum resipiscentiae ac fi-
dei, (c) aut utriusque facultatem
largiente, (d) sed utramque etiam
reapse conferente ac præstan-
te.

[a] *Rom. 9. v. 16.* Non est volentis, nec
currentis, sed misipientis Dei, hoc est fidem
misericorditer donantis per Sp. S. ex v. 18.

Tit. 3. v. 5. Non ex operibus justis, quæ fece-
rimus

rimus nos, sed ex sua misericordia servavit nos per lavacrum regenerationis, renovationis Sp. Sancti.

(b) *Luc. 24. v. 47.* Oportet in nomine ejus prædicari resipiscentiam ac remissionem peccatorum, *scil. per fidem. 2 Cor. 5. v. 20.* Nomine Christi legatione fungimur, & velut Deo vos rogante per nos, oramus Christi nomine, reconciliamini Deo.

(c) *Deut. 30. v. 6.* Circumcidet Iehova cor tuum, & cor feminis tui, ad diligendum Iehovam Deum tuum ex toto corde tuo. *Ezech. 36. v. 26. 27.* Dabo vobis cor novum & spiritum meum ponam in medio vestri.

(d) *Ibid. v. 27.* Quo, *scil. Spiritu*, efficiam, ut in statutis meis ambuletis, & jura mea observetis, facientes ea. *Phil. 2. v. 13.* Deus est, qui efficit in vobis & ipsum velle, & ipsum agere. *Cap. 1. v. 29.* Gratia datum est vobis in Christum credere.

Effecta ejus sunt: Primum (a) Resipiscentia, alterum (b) Fides. *Marc. 1. v. 15.* Resipiscite & credite Evangelio.

(a) *Act. 5. v. 31.* Hunc (*Iesum*) Deus dextera sua sursum sublatum, constituit principem

THEOLOGICÆ DIDACTICÆ. 193
principem ac servatorem, ut det resipiscientiam Israeli, ac remissionem peccatorum.

(b) *Eph. 2. v. 8.* Fides Dei donum est.
Matt. 13. v. 11. Vobis datum est nosse mysteria regni cœlorum.

RESIPISCENTIA est dolor ex agnitione peccatorum, conjunctus cum fiducia Remissionis eorundem, mutationem animi à malo ad bonum producens.

Matt. 3. v. 2. Resipiscite, appropinquavit enim regnum cœlorum. *Cap. 9. v. 13.* Non veni vocatum justos, sed peccatores, ad resipiscientiam. *Cujus typus proponitur in prodigo, Luc. 15. cap.*

Proinde fidem partim antecedit, partim consequitur.

Antecedit, quoad agnitionem peccati & pœnæ, contritionem ex sensu utriusque, ac de proprijs viribus desperationem.

Esa. 66. v. 2. Intueor in pauperem & contritum spiritum, ac trepidantem ad

I

verbum

verbum meum. *Matt.* 5. v. 3. 4. 6. Beati pauperes Spiritu; beati qui lugent; beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam. *Mt.* 2. v. 37. His auditis, compuncti sunt corde, & dixerunt: Quid faciemus viri fratres?

Consequitur, quoad conversionem, sive mutationem à malo in bonum.

2 *Cor.* 7. v. 10. Quæ secundum Deum est tristitia, ea resipiscentiam efficit ad salutem, cujus nunquam poeniteat. *Mt.* 20. v. 21. Attestans, Iudæis simul & Græcis, conversionem ad Deum. *Sive, ut est cap.* 26. v. 18. A tenebris ad lucem, & à potestate Satanz ad Deum.

Media intervenit *Fid's*, (a) resipiscentem fiducia remissionis peccatorum erigens, ac (b) contritionem ei salutarem reddens.

(a) *Matt.* 11. v. 28. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, ego reficiam vos. 1 *Ioh.* 2. v. 1. 2. Filij, nè peccate. Quod si quis peccarit, advocatum apud Patrem habemus, Iesum Christum iustum. Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris.

[b] 2 *Cor.*

(b) 2 Cor. 7. v. 10. Quæ secundum Deum est tristitia &c. Matt. 27. v. 75. Recordatus est Petrus verborum Iesu, qui dixerat ei; Priusquam gallus vocem mitteret, ter me abnegabis. Et egressus extra, flevit amarè.

FIDES porrò est Christi redemptoris, ac salutarium ejus beneficiorum, prout illa Verbo Evangelij offeruntur, Sacramentisque obsignantur, non modo certa cognitio, sed etiam fiducialis apprehensio; quâ quisque fidelis ea sibi sigillatim adjudicat, & applicat.

Tit. 1. v. 1. Apostolus secundum fidem Electorum Dei, & agnitionem veritatis, quæ est secundum pietatem. Heb. 11. v. 1. Fides est illud, quo subsistunt quæ sperantur, & quæ demonstrat, quæ non cernuntur. 2 Tim. 1. v. 12. Novi cui crediderim, & mihi persuasum est, eum posse depositum meum in illum diem servare.

Efficiens ejus est [a] Deus per Sp.S. qui Spiritus fidei appellatur. In-

strumenta, [b] Euangelium (c) eiusque sigilla, Sacramenta. Administræ, (d) utrorumque dispensatores, in Ecclesia Christi.

(a) *Eph. 2. v. 8.* Fides Dei donum est. *Matt. 15. v. 17.* Caro & sanguis hoc tibi non revelavit, sed Pater meus, qui in coelis est. *2 Cor. 4. v. 13.* Habemus eundem Spiritum fidei. *1 Cor. 2. v. 10. 12.* Nobis retexit ea Deus per Sp. suum: & Spiritum non mundi accepimus, sed qui est ex Deo, ut sciamus, quæ Deus est nobis gratificatus.

(b) *Rom. 1. v. 16.* Euangelium est potentia Dei ad salutem omni credenti. *Cap. 10. v. 17.* Fides est ex auditu, scil. prædicationi Euangelij.

(c) *Rom. 4. v. 11.* Signum accepit circumcisionis, sigillum iustitiæ fidei, receptæ in præputio. *Matt. 28. v. 19.* & *Marc. 16. v. 15. 16.* Prædicate Euangelium, baptizantes in nomen Patris, Filij, & Sp. Sancti. Qui crediderit & baptizatus fuerit, servabitur.

(d) *1 Cor. 3. v. 5.* Quis Paulus? Quis Apollos? nisi ministri, per quos credidistis. Et *Cap. 4. v. 15.* In Christo Iesu per Euangelium ego genui vos.

Materia

Materia circa quam, seu obiectum, in genere, est (a) totum Verbum Dei, V. & N. Testamenti: In specie, est [b] Verbum Euangelij, (c) cum annexis Sacramentis: siue (d) Iesus Christus cum omnibus suis beneficijs, (e) Verbo Euangelij testatus & oblatus, (f) ac Sacramentis obsignatus.

(a) *Act.* 24. v. 14. Ita colo patrium Deum, ut credam omnibus, quæ in Lege & in Prophetis scripta sunt. *Cap.* 26. v. 27. Credis, Rex Agrippa, Prophetis?

(b) *Marc.* 1. v. 15. Credite Euangelio. *Rom.* 10. v. 8. 9. Hoc est verbum fidei, quod prædicamus: nempe. Si professus fueris ore tuo Dominum Iesum, & credideris in corde tuo, quod Deus eum suscitavit ex mortuis, servaberis.

(c) *Act.* 2. v. 38. Baptizetur unusquisque vestrum in nomen Iesu Christi, in remissionem peccatorum. *1 Cor.* 11. v. 25. Hoc poculum est Novum illud pactum, per meum sanguinem: hoc facite, quotiescunq; biberitis, ad mei commemorationem.

(d) 1 Cor. I. v. 23. 24. 30. Prædicamus Iesum Christum, Iudæis quidem offendiculum, Græcis vero stultitiam: ipsis autem vocatis, tum Iudæis, tum Græcis, Christum dei potentiā, ac dei sapientiam. Vt pote factum nobis à Deo sapientiā, iustitiam, sanctificationem, ac redemptionem.

(e) Act. 10. v. 43. Huic omnes Prophetæ testimonium dant, remissionem peccatorum accepturum per nomen ejus quemvis, qui crediderit in eum. 1 Cor. I. v. 6. Testimonium Christi confirmatum fuit in vobis. 2 Cor. 5. v. 20. Nomine Christi legatione fungimur.

[f] Gal. 3. v. 1. O amentes Galatæ, quis vos fascinavit, né obsequeremini veritati, quibus ob oculos Iesus Christus prius fuerat depictus, inter vos crucifixus. 1 Cor. 5. v. 7. Pascha nostrum pro nobis sacrificatum est, Christus.

Forma sunt actus Fidei circa objectum, hoc est, tum [a] certa cognitio, sive notitia, (b) cum firmo assensu: tum [c] fiducialis apprehensio Christi, ac beneficiorum
ejus,

ejus, in verbo Euangelij: qua (d) quisque fidelis illa sibi sigillatim adjudicat, & applicat.

[a] *Tit. 1. v. 1.* Fides electorum est agnitio veritatis. *Ioh. 17. v. 3.* Hæc est vita æterna, ut te cognoscant solum illum verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.

[b] *1 Tim. 1. v. 15.* Certus est hic sermo, & modis omnibus dignus qui recipiatur, Iesum Christum venisse in mundum, ut peccatores servaret. *Ioh. 3. v. 33.* Qui recipit ejus testimonium, is obsignavit Deum veracem esse.

(c) *Ioh. 1. v. 12.* Quotquot eum receperunt, dedit eis hoc jus, ut filij Dei sint facti, nempe ijs, qui credunt in nomen ejus. *Act. 26. v. 18.* Ut remissionem peccatorum, & sortem inter sanctificatos accipiant per fidem, quæ est in me. *Rom. 5. v. 17.* Exundantiam gratiæ & doni justitiæ recipiunt, scil. fide. *Cap. 4. v. 18. 19. 20. 21.* Abrahamus contra spem sub spe credidit, fore ut ipse fieret pater multarum gentium, secundum quod ei dictum fuerat: Ita erit semen tuum. Ac minime infirmus fide non consideravit suum ipsius corpus

jani emortuum, &c. nec emortuū uterum Saræ. Ad hanc promissionem autem Dei non addubiravit incredulitate: sed corroboravit sese fide, tributa gloria Deo, ac plenè persuasum habens, eum quod promiserat, posse etiam efficere.

(d) *Gal. 2. v. 20.* Vivo per fidem Filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. *Psf. 103. v. 2. 3.* Benedic anima mea Iehovæ, qui condonat omnes iniquitates tuas; qui medetur omnibus morbis tuis. *Rom. 8. v. 38. 39.* Mihi persuasum est, neque mortem, neque vitam, &c. posse nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro. *2 Tim. 4. v. 8.* Reposita est mihi iustitiæ corona, quam reddet mihi Dominus in illo die, iustus ille Iudex.

Finis est (a) gloria Dei, ac [b] salus animarum.

(a) *Rom. 4. v. 20.* Abrahamus corroboravit sese fide, tributâ gloriâ Deo. *Iob. 3. v. 33.* Qui recipit ejus testimonium, is obsignavit Deum veracem esse.

(b) *I Pet. 1. v. 9.* Reportantes mercedem fidei vestræ, salutem animarum. *Heb. 10. v. 39.* Nos non ij sumus, qui

nos subducamus ad exitium, sed qui credamus ad animæ salutem.

Effecta sunt [a] Spes, [b] Charitas, (c) Unio cum Christo, & (d) Communio in bonis ipsius.

(a) Tit. 1. v. 1. 2. Fides est agnitio veritatis secundum pietatem; ad spem vitæ æternæ. Rom. 5. v. 2. Per Christum fide adducti fuimus in hanc gratiam, per quam stamus, & gloriamur, sub spe gloriæ Dei.

(b) 1 Tim. 1. v. 5. Finis mandati est charitas, ex fide non ficta. Gal. 5. v. 6. Fides per charitatem efficax.

[c] Eph. 3. v. 17. Christus inhabitat per fidem in cordibus nostris. Cap. 5. v. 30. Membra sumus corporis ejus, ex carne ejus, & ex ossibus ejus.

[d] 1 Cor. 1. v. 9. Fidelis est Deus, per quem vocati estis in communionem Filij ipsius Domini nostri Iesu Christi. 1 Ioh. 1. v. 3. Quod vidimus, & audivimus, id annunciamus vobis, ut & vos communionem habeatis nobiscum: & communio nostra sit cum Patre, & cum Filio ejus Iesu Christo.

Subjectum, indefinitè specta-

tum, est homo, [a] electus in Christo, & (b) efficaciter vocatus, eoque (c) resipiscens à peccatis suis: Definè autem est, (d) mens illuminata, ac (e) voluntas renovata per Spiritum Sanctum.

(a) *Tit. 1. v. 1. Fides Electorum. Act. 13. v. 48. Crediderunt, quotquot erant ordinati ad vitam æternam.*

(b) *Rom. 8. v. 28. Qui secundum ipsius propositum vocati sunt. 2 Tim. 1. v. 9. Vocavit nos vocatione sanctâ, ex suo proposito & gratiâ.*

(c) *Matt. 11. v. 28. Venite ad me omnes qui laboratis &c. Cap. 5. v. 3. 4. 6. Beati pauperes Spiritu; quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Beati qui lugent; quoniam solamen recipient. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam; quoniam ipsi saturabuntur.*

[d] *Eph. 1. v. 18. Illuminatis oculis mentis vestræ, ad sciendum, quæ sit spes illa vocationis ipsius. Col. 1. v. 9. Ut impleamini agnitione voluntatis ejus, cum omni sapientia & intelligentiâ spirituali.*

[e] *Rom. 10. v. 9. 10. Si credideris in corde*

corde tuo &c. Nam corde creditur ad justitiam. *Act.* 15. v. 9. Fide purificatis cordibus eorum.

Adjuncta varia sunt: (a) Una est fides, (b) Sincera, (c) Constans; sed (d) gradibus distincta, & [e] cum hac vita desinens.

(a) *Eph.* 4. v. 5. Vna fides. *2 Pet.* 1. v. 1. AEquę pretiosam fidem nobiscum sortitis.

(b) *1 Tim.* 1. v. 5. Ex fide non fictâ. *Isa-*
cob. 2. v. 14. Quæ utilitas, fratres mei, si fidem dicat aliquis habere se, opera autē non habeat? num potest fides illa eum servare?

(c) *Luc.* 8. v. 15. Semen quod in bonam terram cecidit, ij sunt, qui in corde honesto ac bono auditum sermonem retinent, & fructum adferunt per tolerantiam. *Col.* 2. v. 5. Gaudens & cernens soliditatem vestræ in Christum fidei.

(d) *Matth.* 8. v. 10. Nè in Israele quidem tantam fidem inveni. & v. 26. Quid formidolosi estis, ô exiguâ fide præditi? *cap.* 15. v. 28. O mulier, magna est fides tua.

[e] *2 Cor.* 5. v. 7. Per fidem ambula-

mus, non per adsp̄ctum. 1 Cor. 13. v. 8.
 12. Prophetiæ evanescunt, & linguæ
 cessabunt, & cognitio evanescet. Cer-
 nimus nunc per ipeculum, & per enigma;
 tunc autem coram cernemus.

SEDES Loci hujus propria
 est, in V. T. Ps. 51. & 32. Ier.
 30. 31. 32. Ezech. 36. In N. T.
 Matt. 3. Luc. 15. Ioh. 3.
 Rom. 3. 4. 8. 10. 2 Cor. 7.
 Eph. 1. 2. Heb. 11.

capp.

LOCVS

LOCVS DECIMVS
SEPTIMVSDe
JUSTIFICATIONE.

SECUNDUS Gradus est (a) JUSTIFICATIO, quâ [b] Deus gratis, propter Christum, homini peccatori, credenti in eum, remittit peccata & imputat justitiam, ad vitam æternam.

(a) *Rom* 8. v. 30. Quos vocavit, hos etiam justificavit. *I Cor.* 1. v. 30. Christus factus est nobis sapientia à Deo, justitiæque &c.

(b) *Rom.* 3. v. 24. 25. Iustificamur gratis, id est, ejus gratiâ, per redemptionem factam in Iesu Christo: quem præstituit Deus, ut esset placamentum per fidem in sanguine ipsius, ad demonstrationem justitiæ suæ. *Cap.* 5. v. 21. Gratia regnat per justitiam, ad vitam æternam, per Iesum Christum Dominum nostrum.

Huius

Hujus *Efficiens* Principalis est
 (a) Deus iudex universorum, solus justificans. Impulsivæ sunt, partim [b] gratuita ejus misericordia, nullis operum nostrorum meritis conciliata, partim (c) satisfactio ac meritum Christi Iesu. Instrumentalis interna est [d] sola Fides in Christum; externæ sunt (e) Verbum Evangelii, (f) Sacramenta, [g] horumque Ministri.

(a) *Esa.* 43. v. 12. Ego, ego ipse deleo defectiones tuas, propter me, & peccatorum tuorum non recordor. *Marc.* 2. v. 7. Quis potest remittere peccata, nisi solus Deus? *Rom.* 8. v. 33. Deus est qui justificat; quis est qui condemnet?

[b] *Rom.* 3. v. 24. Iustificamur gratis, id est, ejus gratia. *cap.* 5 v. 15. Multo magis gratia Dei & donatio per gratiam, quæ est unius illius hominis Iesu Christi, in multos exundavit. *Cap.* 11. v. 6. Si per gratiam, non jam ex operibus; alioquin gratia jam non est gratia. *Tit.* 3. v. 4. 5. 7.

Post

Postquam benignitas, & erga homines amor apparuit Servatoris nostri Dei, non ex operibus justis quæ fecerimus nos, sed ex sua misericordia servavit nos; ut iustificati illius gratia, hæredes efficeremur secundum spem vitæ æternæ.

(c) *Rom.* 3. v. 24. 25. Iustificamur gratis, id est, ejus gratia per Redemptionem factam in Iesu Christo *et c.* *cap.* 8. v. 3. 4. Quæ Legis erat impotentia, cum viribus esset destituta in carne, Deus suo ipsius filio misso in forma consimili carni peccato obnoxia, idque pro peccato, condemnavit peccatum in carne; ut jus illud Legis compleatur in nobis. *2Cor.* 5. v. 21. Fecit Deus eum, qui non novit peccatum, pro nobis peccatum, ut nos efficeremur justitia Dei in ipso.

(d) *Rom.* 3. v. 28. Colligimus fide iustificari hominem, absque operibus Legis. *Gal.* 2. v. 16. Scientes non iustificari hominem ex operibus Legis, sed per fidem Iesu Christi. *Phil.* 3. v. 9. Comperiar in eo non habens meam justitiam, quæ est ex lege, sed eam, quæ est per fidem Christi, id est, justitiam, quæ est ex Deo per fidem.

[e] *Rom.* 1. v. 16. 17. Evangelium est
poten-

potentia Dei ad salutem omni credenti. Iustitia enim Dei per illud retegitur ex fide in fidem; sicut scriptum est, Iustus ex fide sua vivet. *Cap. 3. v. 21. 22.* Nunc absque lege iustitia Dei manifesta facta est, comprobata testimonio Legis ac Prophetarum; Iustitia, inquam, Dei, per fidem Iesu Christi, in omnes & super omnes, qui credunt. *Cap. 10. v. 8. 9.* Hoc est verbum illud fidei, quod prædicamus &c.

(f) *Rom. 4. v. 11.* Signum accepit circumcisionis, sigillum iustitiæ fidei. *Act. 2. v. 38.* Baptizetur unusquisque vestrum in nomen Iesu Christi, in remissionem peccatorum. *Matt. 26. v. 28.* Hoc poculum est sanguis meus, Novi federis, qui pro multis effunditur in Remissionem peccatorum.

(g) *Dan. 12. v. 3.* Erudientes & iustificantes multos, splendebunt, ut stellæ, in sempiterna secula. *Iob. 20. v. 23.* Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis. *2 Cor. 5. v. 19. 20.* Deus in nobis posuit sermonem illum reconciliationis. Itaque nomine Christi legatione fungimur, & velut Deo vos rogante per nos, oramus Christi nomine, reconciliamini Deo.

Materia est [a] eadem Christi satisfactio, idem meritum; sive (b) obedientia humiliationis ipsius; quâ factus est Patri obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

(a) *Esā. 53. v. 11.* Servus meus iustus cognitione sui justificabit multos, quorum iniquitates ipse bajulaverit. & v. 4. 5. 6. Morbos nostros ipse pertulit, & dolores nostros bajulavit. Dolo afficitur à defectionibus nostris, atteritur ab iniquitatibus nostris; castigatio pacis nostræ imponitur ei, & tumice ejus fit curatio nobis. Facit Iehova ut incurrat in eum iniquitas omnium nostrum. *Rom. 8. v. 3. 4.* Quæ Legis erat impotentia &c. *2 Cor. 5. v. 21.* Fecit Deus eum, qui non novit peccatum &c. *Gal. 3: v. 13. 14.* Christus nos redemit ab exsecratione legis, dum pro nobis factus est exsecratio &c. ut in gentibus benedictio Abrahami exster, in Christo Iesu; & ut promissum illum Spiritum acciperemus per fidem.

[b] *Rom.*

(b) *Rom.* 5. v. 19. Per unius obedientiam iusti constituentur multi. *Phil.* 2. v. 8. Ipse Christus se submitit, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Heb.* 10. v. 5. 7. 10. Sacrificium & oblationem noluit, corpus autem adaptasti mihi. Ecce adsum ut faciam, Deus, voluntatem tuam. Quâ voluntate sanctificati sumus, per oblationem corporis Iesu Christi semel factam.

Forma Justificationis posita est in Remissione peccatorum, & Imputatione Justitiæ.

Dan. 9. v. 24. Septimanæ septuaginta decisæ sunt, ut cohibeat *Messias* transgressionem illam, & ut obsignet peccata, & ut expiet iniquitatem, & ut adducat justitiam sempiternam. *Rom.* 4. v. 6. 7. David declarat beatum eum hominem, cui Deus imputat justitiam absque operibus, dicens: Beati, quorum remissæ sunt iniquitates.

Remissio Peccatorum est, qua reatus & pœna peccati credenti propter Christum condonatur.

Psal. 32. v. 2. 3. *Rom.* 4. v. 7. 8. Beati, quorum

quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum oblecta sunt peccata. Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum. *Matth.* 13. v. 38. 39. Notum igitur sit vobis, fratres, annunciari vobis remissionem peccatorum per istum, *scil. Christum*: Et ab omnibus, à quibus non potuistis per legem Moysi justificari, per hunc credentem quemvis justificari.

Imputatio Iustitiæ est, qua idem in Christo justus censetur ac pronuntiatur.

Rom. 4. v. 5. 6. Ei qui non operatur, sed credit in eum, qui justificat impium, imputatur fides sua ad justitiam. Sicut etiam David declarat beatum cum hominem, cui Deus imputat justitiam absque operibus. *2 Cor.* 5. v. 21. Fecit Deus eum, qui non novit &c. *Phil.* 3. v. 9. Comperiatur in eo non habens meam justitiam &c.

Finis Ultimus est (a) gloria Dei, tam (b) Justitiæ, circa Christum, quam (c) misericordiæ ac gratiæ, quoad nos. *Proximus* est (d) consolatio ac (e) salus peccatoris credentis.

[a] *Esa.*

(a) *Esa. 43. v. 12.* Deleo defectiones tuas propter me, id est, gloriam meam. *1 Cor. I. v. 31.* Ut qui gloriatur in Domino gloriatur.

(b) *Rom. 3. v. 25. 26.* Ad demonstrationem justitiæ suæ, propter dissimulationem peccatorum quæ antecesserunt, Deo illa tolerante: ad demonstrationem, inquit, justitiæ suæ præsentis tempore: ut sit ipse justus, & justificans eum, qui est ex fide Iesu.

[c] *Eph. 1. v. 6. 7.* Ad laudem gloriæ suæ gratiæ, qua nos gratis sibi acceptos effecit in illo dilecto. In quo habemus Redemptionem per sanguinem ipsius, remissionem, inquam, lapsuum ex divite ipsius gratia.

[d] *Rom. 5. v. 1.* Iustificati fide pacem habemus erga Deum. *Cap. 8. v. 33. 34.* Quis intentabit crimina adversus electos Dei? Deus est, qui justificat: quis est qui condemnet? Christus est, qui mortuus est.

[e] *Rom. 4. v. 7.* Beati quorum remissæ sunt iniquitates. *Cap. 5. v. 21.* Ut gratia regnaret per justiciam, ad vitam æternam.

Effecta varia sunt; potiora autem

tem

tem [a] adoptio, (b) libertas spiritualis, [c] conscientia tranquillitas, (d) accessus ad Deum, [e] timor filialis, [f] nova obedientia, (g) certitudo gratia presentis & futura.

(a) *Tit. 3. v. 7.* Ut justificati illius gratia, hæredes efficeremur secundum spem vitæ æternæ.

(b) *Rom. 6. v. 14.* Non estis sub lege, sed sub gratia. *Gal. 3. v. 25.* Postquam venit fides, non amplius sub prædago sumus.

(c) *Rom. 5. v. 1.* Iustificati fide pacem habemus. *Heb. 10. v. 22.* Adspersione purgatis cordibus à conscientia malâ.

(d) *Eph. 3. v. 12.* In quo habemus loquendi libertatem, & aditum cum fiducia, per fidem ipsius.

[e] *Psal. 130. v. 4.* Apud te est condonatio, ut timearis, sive, reverenter colaris.

(f) *Rom. 6. v. 1. 2. 4.* Permanebimus in peccato, ut gratia auctior fiat? Absit. Imo in nova vita ambulemus.

[g] *Rom.*

[g] *Rom. 5. v. 11.* Si cum inimici essemus reconciliati fuimus Deo per mortem Filij ejus, multo magis reconciliati servabimur per vitam ipsius. *Cap. 8. v. 38. 39.* Mihi persuasum est, neque mortem, neque vitam, neque Angelos, neque principatus, neque præsentia, neque futura posse nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu, Domino nostro.

Subiectum Justificationis est Homo, (a) in se peccator & iræ filius; in Christo autem [b] electus, & credens in ipsum.

[a] *Rom. 4. v. 5.* Iustificat impium. *cap. 5. v. 6.* Christus, cum nullis adhuc viribus essemus, præstituto tempore pro impijs mortuus est. *Eph. 2. v. 3.* Eramus naturâ filij iræ, ut etiam reliqui.

[b] *Rom. 8. v. 33.* Quis intentabit crimina adversus electos Dei? Deus est qui iustificat. *Act. 13. v. 38. 39.* Notum sit vobis, per hunc credentem quemvis iustificari. *Rom. 3. v. 22.* Iustitia Dei per fidem Iesu Christi in omnes, & super omnes, qui credunt.

Adjuncta statuuntur: quod [a]
vitæ

vitz hujus propria est, (b) perfecta, (c) æqualis sive communis omnibus credentibus, (d) quantumvis sensu dispar.

[1] *Act.* 3. v. 19. Resipiscite, convertite vos, ut deleantur peccata vestra, postquam venerint tempora refrigerationis à conspectu Domini, *scil. ut vos etiam eam sentiat.*

[b] *Rom.* 8. v. 1. Nulla est condemnatio ijs, qui sunt in Christo Iesu. 1 *Ioh.* 1. v. 7. Sanguis Iesu Christi filij ejus purificat nos ab omni peccato.

(c) *Act.* 15. v. 11. Per gratiam Domini Iesu Christi credimus nos servatum iri, quemadmodum & illos, *scil. Patres nostros.* *Rom.* 3. v. 30. Deus unus est, qui justificabit circumcisionem ex fide, & præputium per fidem.

(d) *Pf.* 42. v. 6. 12. Quid deijcis te, anima mea, & perstrepis in me? Spera in Deo. *Rom.* 7. v. 24. 25. Miser ego homo, quis me eripiet ex isto corpore mortis? Gratias ago Deo meo per Iesum Christum.

SEDES

SEDES Loci hujus propria est,
in V. T. Ps. 32. 51. Esa. 53.
Ier. 31. Dan. 9. in N. T. Luc.
15. 18. Rom. 3. 4. 5. Gal.
2. 3. 4. Phil. 3.
capp.

LOCVS

LOCVS DECIMVS
OCTAVVS

De

SANCTIFICATIONE.

Tertius Gradus est (a) SANCTIFICATIONIO, qua [b] Deus per Sp. S. naturam corruptam hominis, fide justificati, renovat ad imaginem suam: ut deinceps moriatur peccatis, & vivat justitiæ, ad salutem in Christo.

(a) Rom. 8. v. 30. Quos justificavit, eos etiam glorificavit, nempe inchoatione gloriæ. 1 Cor. 1. v. 30. Christus factus est nobis sapientia à Deo, justitia, sanctificatio &c.

(b) Ezech. 36. v. 23. 26. 27. Ego Iehova sanctificabo me in vobis. Et dabo vobis cor novum, & Spiritum novum ponam in medio vestri; & amovens cor lapideum à carne vestra, indam vobis cor carneum: & Spiritum meum ponam in medio vestri; quo faciam, ut in statutis meis ambuletis, & iura mea observetis, facientes ea.

K

Efficie-

Efficiens Sanctificationis *Principalis* est (a) Deus, per Spiritum Sanctum fide iustificatos sanctificans, atque renovans. *Impulsivæ* sunt (b) misericordia ipsius, & (c) Christi mors ac resurrectio. *Instrumentalis* interna [d] fides: externæ (e) Verbi & Sacramentorum ministerium; nec non (f) iudicia & castigationes divinæ.

[a] I *Thess.* 5. v. 23. Deus pacis sanctificet vos totos. *Tit.* 3. v. 5. 6. Servavit nos per lavacrum regenerationis, renovationis Spiritus Sancti: quem effudit super nos copiosè. *Ioh.* 3. v. 5. 6. Nisi quis fuerit genitus ex aquâ & Spiritu, non potest introire in regnum Dei. Quod genitum est ex Spiritu, spiritus est.

[b] I *Pet.* 1. v. 3. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui ex multâ suâ misericordiâ regenuit nos in spem vivam. *Tit.* 3. v. 5. Ex suâ misericordiâ servavit nos per lavacrum regenerationis.

(c) *Rom.* 6. v. 4. 5. 6. Consepulti sumus

ei, *Christo*, per Baptismum in mortem: ut sicut suscitatus est Christus ex mortuis in gloriam Patris, ita & nos in novâ vitâ ambulemus. Nam si cum eo plantati coaluimus assimilatione mortis ejus, nimirum etiam resurrectionis assimilatione cum eo coalescemus. Illud scientes, veterem illum nostrum hominem cum eo crucifixum esse, ut aboleatur corpus peccati, nè nos amplius serviamus peccato. *I Pet. 1. v. 3.* Regenuit nos in spem vivam, per Resurrectionem Iesu Christi ex mortuis.

(d) *Gal. 3. v. 14.* Vt promissum illum Spiritum acciperemus per fidem. *Cap. 5. v. 6.* Fides per charitatem efficax, *sive operans.*

(e) *Ioh. 17. v. 17.* Sanctifica eos tuâ veritate: sermo ille tuus veritas est. *Iac. 1. v. 18.* Progenuit nos sermone veritatis. *Eph. 5. v. 25. 26.* Christus dilexit Ecclesiam, & exposuit semetipsum pro eâ: ut eam sanctificaret, ab eo purificatam lavacro aquæ per verbum. *Tit. 3. v. 5.* Servavit nos per lavacrum regenerationis. *I Cor. 4. v. 15.* In Christo Iesu per Evangelium ego genui vos.

[f] *Psal. 119. v. 71.* Bonum est mihi,
K 2 quod

quod afflictus sum; ut discerem statuta tua. Heb. 12. v. 9. 10. 11. Deus Pater spirituum castigat nos ad commodum nostrum, ut participes simus sanctimonie ipsius. Omnis autem castigatio in præsens quidem non videtur esse gaudij, sed tristitiæ; ac postea fructum tranquillum justitiæ reddit ijs; qui per eam fuerint exercitati.

Materia circa quam est (a) Homo peccator, jam (b) fide justificatus à reatu peccati, sed (c) renovandus insuper ab inhærente naturæ suæ ejusdem pravitate.

(a) Tit. 3. v. 3. 5. Eramus quondam & nos amentes, rebelles, errantes, servientes cupiditatibus, &c. sed ex suâ misericordia servavit nos, per lavacrum regenerationis. Eph. 2. v. 5. Etiam nos, cum in offensis mortui essemus, unâ vivificavit cum Christo.

(b) Rom. 8. v. 30. Quos justificavit, eos etiam glorificavit. 1 Cor. 1. v. 30. Christus factus est nobis justitia, & sanctificatio. Rom. 6. v. 1. & seqq. Quid igitur dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia scil. justificationis, auctior fiat? Absit, &c.

[c] Tit.

(c) *Tit. 2. v. 14.* Christus dedit semetipsum pro nobis, ut redimeret nos ab omni iniquitate, & purificaret sibi ipsi populum peculiarem, accensum studio bonorum operum. *Rom. 7. v. 24. 25.* Miser ego homo, quis me eripiet ex isto corpore mortis? Gratias ago Deo per Iesum Christum Dominum nostrum.

Forma est [a] ipsa spiritualis naturæ humanæ, peccato corruptæ, renovatio in justificatis; constans (b) mortificatione veteris, & vivificatione novi hominis.

(a) *Rom. 12. v. 2.* Transformamini per renovationem mentis vestræ, ut probetis, quæ sit voluntas Dei, bona illa, placens ac perfecta. *Tit. 3. v. 5.* Lavacrum regenerationis, renovationis Spiritus Sancti.

(b) *Rom. 6. v. 2. 3. 4. 5.* Qui mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in eo? An ignoratis, nos, quotquot baptizati sumus in Christum Iesum, in mortem ejus esse baptizatos? Consepulti igitur sumus ei per Baptismum, &c. *Eph 4. v. 22. 23. 24.* Deponite quod ad pristinam conversationem at-

tinet, veterem illum hominem, qui de
deceptricibus cupiditatibus decipitur.
Renovamini verò Spiritu mentis vestræ;
Et induite novum illum hominem qui ses-
cundum Deum conditus est, ad justitiam &
sanctimoniam veram.

Mortificatio veteris hominis est,
quâ corruptio naturæ ex peccato
paulatim in ipsis minuitur atque ab-
oletur.

Rom. 6. v. 6. Scientes, veterem illum
hominem cum eo crucifixum esse, ut abs-
oleatur corpus peccati, nè nos amplius
serviamus peccato. Cap. 7. v. 4. Itaque,
fratres mei, vos quoque mortificati estis
Legi in corpore Christi: ut essetis alte-
rius, eius videlicet, qui ex mortuis susci-
tatus est, ut fructum feramus Deo. Et v.
6. Nunc liberati sumus à lege, mortuo
eo in quo detinebamur, ut serviamus in
novitate Spiritus, ac non in vetustate li-
teræ.

Vivificatio novi hominis est, quâ
eadem natura corrupta ad Dei i-
maginem in Christo magis ma-
gisque instauratur. Eph.

Eph. 2. v. 5. Deus nos, cum in offensis mortui essemus, unâ vivificavit cum Christo, cujus gratiâ estis servati. *Cap.* 4. v. 24. Induite novum illum hominem, qui secundum Deum conditus est, ad justitiam & sanctimoniam veram. *Col.* 3. v. 10. Induti sitis novo illo homine, qui renovatur in agnitionem congruentem imagini ejus, qui ipsum condidit.

Finis Supremus est [a] gloria Dei; *Subalternus* (b) nostra cum Christo conformitas, [c] communio, & (d) salus æterna.

[a] *Rom.* 6. v. 11. Ita etiam vos colligite, vos tum mortuos esse peccato, tum verò vivere Deo per Iesum Christum. *Matt.* 5. v. 16. Ita splendeat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, glorificentque Patrem illum vestrum, qui est in cœlis.

[b] *Rom.* 6. v. 5. Si cum eo plantati coaluimus, assimilatione mortis ejus, nimirum etiam resurrectionis assimilatione cum eo coalescemus.

(c) *Phil.* 3. v. 10. Ut cognoscam eum, & vim resurrectionis ipsius; & communionem perpeffionû ejus, dum conformis fio ipsius morti.

[d] *I. Pet.*

(d) 1 Pet. 1. v. 3. 4. Regenuit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis: *id est*, ad hæreditatem, quæ nec corrumpi potest, nec contaminari, nec marcescere, vobis in cœlis servatam.

Effecta sunt [a] omnia Sanctificationum bona opera: quæ generationim [b] vitâ Christianâ ac precatione comprehendi queunt.

(a) Eph. 2. v. 10. Ipsi sumus opus, conditi in Christo Iesu ad bona opera, quæ præparavit Deus, ut in eis ambulemus. Gal. 5. v. 22. Fructus Spiritus, nempe Sanctificantis, sunt charitas, gaudium, pax, iræ cohibitio, benignitas, bonitas, fides, lenitas, continentia.

(b) Psal. 50. v. 14. 15. Sacrifica Deo gratiarum actionem, & redde excelso vota tua. Et invoca me tempore angustiar, eripiam te, ut glorifices me: & v. 23. Qui sacrificat gratiarum actionem, glorificat me; & qui componit viam suam, faciam ut is fruatur salute Dei.

Vita Christiana est, qua Sanctificati, (a) imitantes Christum, (b)
per

per eum Deo novam obedientiam præstare student: (c) præcipuè (d) abnegando seipsos, (e) tolerando crucem suam, & [f] quæ vocati-
onis propriæ sunt operando.

(a) *Matt. 11. v. 29.* Discite à me quod lenis sim, & submissus corde. *Phil. 2. v. 5.* Is sit affectus in vobis, qui fuit & in Christo Iesu.

(b) *Rom. 6. v. 11.* Ita etiam vos colligite, vos tum mortuos esse peccato, tum vero vivere Deo, per Christum Iesum Dominum nostrum. *Heb. 13. v. 15.* Per ipsum, Christum, assiduè offeramus Deo sacrificium laudis, id est fructum labiorum celebrantium nomen ejus.

(c) *Matt. 16. v. 24. Luc. 9. v. 33.* Si quis vult pone me venire, abneget seipsum, tollat crucem suam quotidie, & sequatur me.

(d) *Matt. 10. v. 37.* Qui amat patrem aut matrem supra me, non est me dignus: & qui amat filium aut filiam supra me, non est me dignus. *Gal. 5. v. 24.* Qui sunt Christi, carnem crucifixerunt cum affectibus & cupiditatibus.

(e) *2 Tim. 3, v. 12.* Omnes qui volunt

piè vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur. *Cap. 2. v. 11. 12.* Si cum eo mortui sumus, cum eo etiam vivemus: Si toleramus, *scil. cum eo*, etiam cum eo regnabimus.

(f) *1 Theff. 4. v. 10. 11.* Precamur vos, fratres, ut ambitiosè contendatis quieti esse, & res vestras agere, ac operari proprijs manibus vestris. *2 Theff. 3. v. 11. 12.* Audivimus quosdam ambulare inter vos inordinatè, nihil agentes, sed inaniter satagentes: Iis mandamus, &c. ut cum quiete operantes, suo pane vescantur.

Precatio est, quâ (a) in nomine Christi, [b] ex fide, (c) bona necessaria petunt à Deo, mala deprecantur, & pro acceptis beneficijs ei gratias agunt.

(a) *Ioh. 16. v. 23.* Amen amen dico vobis, quæcunque petieritis à Patre in nomine meo, dabit vobis. *Cap. 14. v. 13.* Quicquid petieritis in nomine meo ego faciam.

(b) *Iac. 1. v. 6.* Postulet is, qui à Deo petit sapientiam, cum fide, nihil ambigens. *Rom. 10. v. 14.* Quomodo invocabunt eum.

eum, in quem non crediderint? Heb. 10. v. 22. Accedamus cum vero corde, & certâ persuasione fidei.

[c] I Tim. 2. v. 1. Adhortor ante omnia, ut fiant deprecationes, preces, interpellationes, gratiarum actiones, pro quibusvis hominibus. Phil. 4. v. 6. De nullâ re solliciti estote: Sed omni in re, precibus & deprecatione, cum gratiarum actione, petitiones vestræ innotescant apud Deum.

Subjectum Recipiens proximum est hominis fide justificati (a) anima & corpus, (b) illius potentia omnes, [c] huiusque membra.

(a) I Thess. 5. v. 23. Deus pacis sanctificet vos totos: & integer vester Spiritus, & anima, & corpus, inculpatè in adventum Domini nostri Iesu Christi conserventur. I Cor. 6. v. 20. Glorificate Deum in corpore vestro, & in Spiritu vestro, quæ sunt Dei.

(b) Col. 1. v. 9. Non desinimus orare pro vobis, & petere, ut impleamini omni agnitione voluntatis ejus, cum omni sapientia

scientia & intelligentia spirituali. *Phil. 2. v. 13.* Deus is est, qui efficit in vobis & ipsum velle, & ipsum agere, pro gratuita sua benevolentia. *Gal. 5. v. 24.* Qui sunt Christi, carnem crucifixerunt cum affectibus & cupiditatibus.

(c) *Rom. 6. v. 12.* Nè regnato peccatum in mortali vestro corpore, ut auscultetis ei in cupiditatibus corporis. *v. 19.* Sistite membra vestra serva justitię ad sanctimoniam. *I Thess. 4. v. 3. 4.* Hęc est voluntas Dei, nempe sanctificatio vestri, ut abstinatis à seortatione: ut sciat vestrum unusquisque suum vas possidere in sanctificatione & honore.

Adjuncta sunt: quod (a) necessaria est ad salutem, (b) imperfecta in hac vitâ, (c) gradibus tamen augefcens, & (d) ad perfectionem contendens.

(a) *Ioh. 3. v. 5.* Nisi quis fuerit genitus ex aquâ & Spiritu, &c: *Heb. 12. v. 14.* Sine sanctimonia nemo videbit Dominum.

[b] *I Cor. 13. v. 9: 10.* Ex parte cognoscimus, ex parte prophetamus. Postquam autem advenerit quod perfectum est, tunc quod

quod est aliquatenus, ut inutile tolletur.
1 Ioh. 1. v. 8. Si dixerimus nos peccatum
 non habere, nos ipsos fallimus, & veri-
 tas in nobis non est.

[c] *2 Cor. 4. v. 16.* Etiam si externus ho-
 mo noster corrumpitur: internus tamen
 renovatur indies. *Eph. 4. v. 16.* Ex vi-
 intus agente, pro mensura uniuscujusq;
 membri, incrementum capit corpori
 conveniens, ad sui ipsius exstinctionem,
 per charitatem.

[d] *2 Cor. 7. v. 1.* Dilecti, purificemus
 nos ab omni inquinamento carnis & spi-
 ritus, ad finem perducentes sanctimoniam
 in timore Dei. *Phil. 3. v. 12. 14.* Non quod
 jam metam apprehenderim, aut jam sum
 consummatus; sed persequor, experi-
 ens an quoque apprehendam, &c: Vnum
 autem ago: ea quidem quæ a tergo sunt
 obliviscens, ad ea vero quæ a fronte sunt
 contendens, scopum versus feror, ad
 præmium supernæ vocationis Dei, in
 Christo Iesu.

SEDES hujus Loci propria est in
V.T. Ps. 51. & 87. Ier. 31. 32. Ezech.
36. in N.T. Ioh. 3. Rom. 6. 7. 8. 12.
13. Eph. 4. 5. & 1 Pet. 1. cap.

LOCVS DECIMVS
NONVS

De

PERSEVERANTIA.

Quartus ac ultimus gradus est
 (a) PERSEVERANTIA, quâ
 [b] Deus fide iustificatos ac sancti-
 ficatos invictâ constantiâ donat;
 ut certantes contra peccata & æ-
 rumnas hujus seculi, vel etiam à
 lapsibus per resipiscentiam resur-
 gentes, persistant in gratia semel
 donata, usque in diem redemptionis
 suæ.

[a] Rom. 8. v. 30. Quos iustificavit, eos
 etiam glorificavit, *videlicet, non minus con-*
summatione quam inchoatione gloriæ. I Cor. 1.
 v. 30. Christus factus est nobis sapientia à
 Deo, iustitiaque, sanctificatio, & redemptio.

[b] Ier. 32: v. 39. 40. Indam illis cor
 unum, & viam unam, ad reverendum me
 omnibus.

omnibus diebus &c. Et pangam ipsis fedus perpetuum, fore, ut non avertam me à prosequendis ipsis, benefaciendo ipsis: & reverentiam mei indam animo ipsorum, ut non recedant à me. 1 Pet. 1. v. 5. Virtutis Dei præsidio custodimini per fidem, ad salutem. Psal. 37. v. 24. Quum cadit *justus* non dejicitur; quia Iehova sustentat manum ejus.

Efficiens Perseverantiæ principalis est [a] Deus (b) Pater æternâ dilectione, [c] Filius continuâ eâque efficacissimâ intercessione, (d) Sp. S. perpetuâ gubernatione atque oblatione. His subordinantur (e) causæ administræ & instrumentales, eadem quæ prius.

(a) Phil. 1. v. 6. Deus, qui incepit in vobis opus bonum, perficiet usque ad diem Iesu Christi. 1 Cor. 1. v. 8. Deus confirmabit vos usque ad finem inculpatos, in diem Domini nostri Iesu Christi.

(b) Ier. 31. v. 3. Dilectione perpetuâ diligo te. Rom. 8. v. 38. 39. Nihil nos potest separare à charitate Dei, quæ est in

Chri-

Christo Iesu Domino nostro.

[c] *Heb.* 7. v. 25. Servare perfectè poterit eos, qui per ipsum accedunt ad Deum, semper vivens, ut interpellet pro eis. *Rom.* 5. v. 10. Si quum inimici essemus, reconciliati fuimus Deo per mortem Filij ejus, multò magis nunc reconciliati servabimur per vitam ipsius.

[d] *Ioh.* 14. v. 16. 17. & 16. v. 13. Ego rogabo patrem, & alium advocatum dabit vobis, qui maneat vobiscum in æternum; nempe Spiritum illum veritatis, qui ducet vos in omnem veritatem. *Eph.* 1. v. 13. 14. Posteaquam credidistis, obsignati estis Spiritu illo promissionis Sancto; qui est arrhabo hæreditatis nostrę.

(e) *1 Pet.* 1. v. 23. Regeniti, non ex semine corruptibili, sed incorruptibili, id est, per sermonem Dei vivi, & manentis in æternum. *Eph.* 4. v. 13. Donec perveniamus omnes in unitatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum adultum, ad mensuram plenę stature Christi. *cap.* 5. v. 26. 27. Vteam, scil. Ecclesiam, sanctificaret, ab eo purificatam lavacro aquę per verbum: ut sifteret eam sibi gloriosam, non habentem maculam aut rugam; aut quicquam ejusmodi. *Ps.* 119. v. 71. Bonum mihi est, quod afflictus

afflictus sum, ut discerem statuta tua.

Materia circa quam, sive *objectum*, est gratia vocationis, Justificationis, & sanctificationis, semel donata.

Act. 13. v. 43. Persuaserunt eis, ut permanerent in gratiâ Dei. *Inde* v. 3. Decertetis pro fide, quæ semel tradita est sanctis. *Apo.* 22. v. 11. Qui justus est, justificetur adhuc: & sanctus sanctificetur adhuc.

Forma est (a) permansio ac perduratio in hac ipsâ gratiâ; ita quidem ut (b) firmo animi proposito, ac serio constantique studio, vel (c) strenuè decertent contra peccata & æumnas hujus seculi; vel (d) lapsi infirmitate per renovatam resipiscentiam resurgant, ac (e) deinceps diligentius sibi caveant; sicque (f) ad vitæ usque finem, si-ve in diem redemptionis suæ, perseverent.

(a) *Act.*

(a) *Act.* 13. v. 43. Persuaserunt eis ut &c. *Cap.* 2. v. 42. Perdurabant in doctrinâ Apostolorum, & communicatione, & fractione panis, & precibus. *Gal.* 5. v. 1. In libertate, quâ Christus nos liberavit, perstate, & nê regredientes implicamini servitutis iugo.

(b) *Act.* 11. v. 23. Hortatus est eos, ut proposito cordis permanerent cum Domino. *Psal.* 51. v. 12. Spiritum firmum renova in me. *2 Pet.* 1. v. 5. Omni præterea collato studio adjicite fidei vestre virtutem.

[c] *Iudæ* v. 3. Decertetis pro fide, quæ semel tradita est sanctis. *Heb.* 12. v. 4. Nondum ad sanguinem usque restitistis, adversus peccatum decertando. *1 Pet.* 5. v. 9. Cui, *Diabolo*, obstitite firmi per fidem, ut qui noveritis, easdem afflictiones à vestrà, quæ in mundo est, fraternitate peragi.

(d) *Prov.* 24. v. 16. Ut septies cadat justus, resurgit tamen. *Luc.* 17. v. 3. 4. Si peccaverit in te frater tuus, objurga eum, & si resipuerit, remitte ei. Etsi septies in die peccaverit in te, & septies in die revertatur ad te, dicens; resipui, remitte ei.

[a] *Psal.*

(e) *Psal.* 18. v. 22. 23. 24. Custodivi vias Iehovæ, nec improbè averti me à Deo meo. Omnia jura ejus è regione mei fuerunt, & statuta ejus non removi à me. Denique integer fui coram eo; & cavi mihi, nè iniquè agerem. *Psal.* 39. v. 2. Dixeram, observabo vias meas, nè peccem lingua meâ, servabo circa os meum capistrum.

(f) *Matt.* 10. v. 22. & 24. v. 13. Qui perseveraverit ad finem usque, is servabitur. *Apoc.* 2. v. 10. Esto fidelis usque ad mortem; & dabo tibi coronam vitæ. *Eph.* 4. v. 30. Per Spiritum Sanctum obsignati estis, in diem redemptionis.

Finis Supremus est [a] Dei gloria; *Subalternus* (b) Electorum salus.

(a) *Eph.* 1. v. 14. Qui, scil. Spiritus S. est arrhabo hæreditatis nostræ, ad obtinendam redemptionem, ad laudem gloriæ ipsius. *1 Pet.* 1. v. 3. 5. Benedictus esto, Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui ex multâ suâ misericordiâ regenuit nos &c: qui virtutis Dei præsidio custodimini per fidem, ad salutem.

(b) *Matt.* 24. v. 13. Qui perseveraverit &c:

rit &c. 2^a Tim. 2. v. 11. 12. Si cum eo mor-
tui sumus, cum eo etiam vivemus. Si sub-
fiterimus, *five toleraverimus*, etiam cum eo
regnabimus. cap. 4. v. 7. 8. Certamen illud
præclarum decertavi, cursum consum-
mavi, fidem servavi. Quod reliquum est,
reposita est mihi justitiæ corona; quam
reddet mihi Dominus in illo die, justus
ille iudex.

Effecta communia sunt cum fi-
de, justificatione, & sanctifica-
tione; inprimis [a] securitas in
Deo, (b) timor, & (c) invo-
catio nominis ipsius, (d) au-
gmentum gratiæ, [e] demon-
stratio fidei nostræ, (f) con-
firmatio fratrum, & (g.) id ge-
nus alia.

(a) Rom. 8. v. 31. 33. 35. 38. 39. Si Deus
pro nobis, quis contra nos? Quis inten-
tabit crimina adversus electos Dei? Quis
nos separabit à charitate Christi? Mihi
persuasum est, neque mortem, neque vi-
tam &c: posse nos separare à charitate
Dei, quæ est in Christo Iesu.

(b) Phil.

[b] Phil. 2. v. 12. Cum timore ac tremore vestram ipsorum salutem operamini. 2 Cor. 7. v. 1. Ad finem perducentes sanctimoniam in timore Dei.

[c] Eph. 6. v. 18. Omni prece & deprecatione, orantes omni tempore per Spiritum Sanctum, & illi ipsi rei excubantes, cum omni perseverantia.

[d] Matt. 13. v. 12. Quisquis habet, dabitur ei, & amplius habebit. 2 Pet. 3. v. 18. Augescite in gratiâ.

(e) 1 Pet. 1. v. 7. Ut exploratio fidei vestrę, nempe per tentationes, multo pretiosior exploratione auri, quod perit, & tamen per ignem exploratur, inveniatur vobis esse laudi, honori & glorię, quum revelabitur Iesus Christus.

(f) Luc. 22. v. 32. Et tu conversus confirma fratres tuos.

(g) Luc. 8. v. 15. Fructum adferunt per tolerantiam.

Subiectum recipiens sunt Homines [a] electi, vocati, iustificati, & sanctificati: cæterum [b] multis adhuc infirmitatibus & tentationi-

tionibus obnoxij.

(a) *Matt.* 24. v. 24. Excitabuntur Pseudo-Christi & Pseudo-Prophetæ, & edent signa magna & prædigia, ita ut seducant (si fieri possit) etiam electos. *Rom.* 8. v. 30. Quos prædestinavit, eos etiam vocavit. Quos autem vocavit, eos etiam justificavit. Quos verò justificavit, eos etiam glorificavit.

(b) *Rom.* 7. v. 23. 24. Cerno aliam legem in membris meis, belligerantem adversus legem mentis meæ, & captivum reddentem me legi peccati, quæ est in membris meis. Miser ego homo; quis me eripiet ex isto corpore mortis? 2 *Tim.* 3. v. 12. Omnes qui volunt piè vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur.

Adjuncta sunt: quod est [a] patiens, (b) certa, [c] inæqualis quoad nos, [d] Apostasiam tamen, si ve [e] totalem, si ve (f) finalem excludens.

(a) *Heb.* 12. v. 1. Per tolerantiam propositum nobis stadium decurramus. *Luc.* 21. v. 19. per tolerantiam vestram possidete animas vestras.

[b] 2 *Tim.*

[b] 2 Tim. 1. v. 12. Novi cui crediderim, & mihi persuasum est, eum posse depositum meum in illum diem custodire. Rom. 8. v. 38. 39. Mihi persuasum est &c.

[c] 1 Cor. 10. v. 12. Qui sibi videtur stare, videat nè cadat. Rom. 11. v. 20. 22. Tu per fidem stas; nè effertor animo, sed time. Nisi permanferis in benignitate, & tu excideris.

[d] 2 Tim. 2. v. 18. 19. Circa veritatem aberrarunt à scopo &c. Solidū tamen fundamentum Dei stat, habens sigillum hoc, Novit Dominus eos qui sunt sui. Heb. 10. v. 39. Nos non ij sumus, qui nos subducamus ad exitium, sed qui credamus ad animæ salutem.

[e] 1 Ioh. 3. v. 9. Quisquis natus est ex deo, peccato non dat operam: quoniam semen ipsius in eo manet; nec potest peccare, eò quod ex Deo natus est. Esa. 59. v. 21. Spiritus meus qui est in te, & verba mea quæ posui in ore tuo, non recedent ex ore tuo, aut ex ore seminis tui, aut ex ore seminis seminis tui, ait Iehova, ex hoc tempore usque in seculum.

[f] 1 Pet. 1. v. 5. Virtutis Dei præsidio custodimini &c. Ioh. 10. v. 28. 29. Ego vitam æternam do eis, scil. omnibus meis; neque peri-

que peribunt in æternum, neque rapi-
eas quispiam è manu meâ. Pater ille
meus, qui mihi eas dedit, major est
omnibus: neque quisquam potest eas
rapere è manu Patris mei.

SEDES Loci hujus propria
est, in V.T. *Psal.* 1. 23. 27. 125.
Esa. 54. *Ier.* 31. 32. In N.T.
Ioh. 10. 14. 15. 16. 17. *Rom.*
8. 9. 11. *Eph.* 1. *Phil.* 1.
1 *Pet.* 1. cap.

LOCVS

LOCVS VIGESIMVS &
VLTIMVS

De

GLORIFICATIONE.

Superest *Modus Applicationis*,
Squi ad vitam futuram pertinet;
& GLORIFICATIO sive RE-
DEMPTIO FINALIS usitate ap-
pellatur.

Rom. 8. v. 30. Quos justificavit, eos
etiam glorificavit. 1 Cor. 1. v. 30. Chri-
stus factus est nobis redemptio. Luc. 21. v.
28. Attollite capita vestra, quoniam ap-
propinquat redemptio vestri.

Ea pro subjecti recipientis con-
ditione vel est (a) animæ separa-
tim; vel [b] totius hominis con-
iunctim.

(a) 2 Cor. 5. v. 1. Scimus, si terrestres
hujus domus nostræ tabernaculum disso-
lutum fuerit, ædificium ex Deo habitu-
ros nos, domicilium videl; non manu
factum,

factum, æternum in coelis.

(b) 1 Cor. 15. v. 52. Mortui excitabuntur incorrupti, & nos mutabimur.

Glorificatio ANIMÆ est, quâ Electi in fide mortui, [a] statim à morte, (b) secundum animam à corpore separatam, (c) plenè sanctificantur, ac [d] ministerio Angelorum in cœlum transferuntur, (e) victuri istic usque ad consummationem seculi.

(a) Luc. 23. v. 43. Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso. *Apoë.* 14. v. 13. Beati ab hoc tempore mortui illi, qui in Domino moriuntur.

(b) *Eccl.* 12. v. 9. Redeunte ipso pulvere, id est corpore pulvere, in terram, quemadmodum fuerat; spiritu autem redeunte ad Deum, qui dederat illum. *Apoë.* 6. v. 9. Vidi sub altari animas eorum, qui mactati fuerant propter verbum DEI.

[c] *Heb.* 12. v. 23. Spiritus iustorum consummatorum; qui videl. jam ad finem perduxerunt sanctimoniam, ex 2 Cor. 7. v. 1. *deposu*

depositio corpore peccati, ex Col. 2. v. 11. & *corpore mortis*, ex Rom. 7. v. 24. 1 Cor. 13. v. 10. Postquam advenerit quod perfectum est, tunc quod est aliquatenus tolletur.

(d) Luc. 16. v. 22. Factum est, ut moreretur mendicus, & asportaretur ab angelis in sinum Abrahami. Act. 7. v. 59. Domine Iesu, recipe spiritum meum, scil. in cælum.

[e] Apoc. 6. v. 11. Datæ sunt singulis, videl: animabus *mactatorum*, stolæ albæ, & dictum est eis; ut requiescerent adhuc paululum temporis, usque quò complerentur etiam conservi eorum, & fratres eorum, qui occidendi sunt sicut & ipsi. Cap. 14. v. 13. Beati mortui illi, qui in Domino moriuntur, ab hoc tempore: Etiam dicit Spiritus; ut requiescant à laboribus suis: & opera eorum sequuntur eos.

Glorificatio TOTIUS HOMINIS est, quâ electi, in fide mortui, [a] in consummatione sæculi, [b] secundum animam & corpus, [c] perfectæ beatitudinis ac gloriæ consortes reddentur.

(a) Matt. 13. v. 40. 41. 43. Ita erit in

consummatione seculi hujus. Mittet Filius hominis Angelos suos, qui colligent ex ipso regno omnia offendicula. Tunc iusti effulgebunt ut sol, in regno Patris sui.

(b) *Iob. 19. v. 26. 27.* Rursum circumdabor hac pelle meâ, & in carne meâ videbo Deum: Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius.

(c) *1 Cor. 13. v. 10.* Postquam advenerit quod perfectum est &c: *Pf. 17. v. 15.* Cum iustitiâ videbo faciem tuam: quum evigilavero, saturabor similitudine tuâ.

Hujus *gradus* in Scripturâ memorantur tres; Resuscitatio mortuorum, Ultimum Judicium, & Vita æterna.

Dan. 12. v. 2. Multi ex dormientibus in pulverulentâ terrâ expergiscentur: hi ad vitam æternam, illi ad opprobria, & contemptum æternum. *2 Cor. 5. v. 10.* Omnes nos manifestos fieri oportet coram tribunali Christi; ut unusquisque reportet, quæ in corpore fecerit, congruenter ad id quod fecerit, sive bonum, sive malum.

RESUSCITATIO Mortuorum est, quâ (a) Deus, (b) Verbo suo omnipotente, [c] electos in fide mortuos in vitam revocabit, [d] corporibus eorum è terrâ restitutis, & (e) rursus animabus suis conjunctis, ac [f] glorioso corpori Christi conformatis.

(a) *Ezech.* 37. v. 12. 14. Sic ait Dominus Iehova: Ecce ego aperiens sepulchra vestra, deducam vos è sepulchris vestris, popule mi &c. Et indam Spiritum meum vobis, ut reviviscatis. *Ioh.* 5. v. 21. Sicut Pater suscitatur mortuos, & vivificat; Sic & Filius quos vult vivificat; & v. 28. 29. Qui in monumentis sunt, audient vocem ejus, & prodibunt.

[b] *Matt.* 22. v. 29. Erratis, neque Scripturas scientes, neque potentiam Dei. *Ioh.* 5. v. 28. 29. Qui in monumentis sunt, audient vocem ejus, & prodibunt: Nempe, pro vi illâ efficace, qua potest subjicere sibi omnia; ut est *Phil.* 3. v. 21.

[c] *Ioh.* 6. v. 39. Hæc est voluntas Patris, qui misit me, ut quicquid mihi dederit,

derit, non perdam ex eo, sed suscitem illud in ultimo illo die. Et v. 40. Hæc est voluntas ejus, qui misit me, ut omnis qui conspicit filium, & credit in eum, habeat vitam æternam; Ego vero suscitabo illum ultimo illo die.

(d) *Dan.* 12. v. 2. Multi ex dormientibus in pulverulentâ terrâ expergiscentur. *I Theff.* 4. v. 16. Dominus cum hortationis clamore descendet è cœlo: & qui mortui fuerint in Christo resurgent primum. *I Cor.* 15. v. 53. Oportet corruptibile istud induere incorruptibilitatem, & mortale istud induere immortalitatem.

(e) *Ezech.* 37. v. 5. 6. Sic ait Iehova ossibus istis; Ecce ego inducturus sum in vos Spiritum, *id est, animam*, ut vivatis. Nam addam vobis nervos, & obducam vobis carnem, & superindam vobis cutem, ponam in vobis spiritum, & vivetis; ut cognoscatis me esse Iehovam. *I Reg.* 17. v. 21. 22. Iehova, Deus mi, revertatur quæso anima pueri hujus in medium ejus. Et auscultavit Iehova voci Eliæ; ita ut reversa anima pueri in medium ejus, revixerit.

(f) *Phil.* 3. v. 21. Christus transfigura-
bit corpus nostrum humile, ut conforme
fiat

fiat ejus corpori glorioso. *I Cor. 15. v. 42-43.* Seritur corpus cum corruptione, suscitatur cum gloria; seritur virium omnium expers, suscitatur potens; seritur animale, suscitatur spirituale.

Resuscitationi mortuorum analogâ erit vivorum superstitum **I M M U T A T I O**, quâ momento oculi ad ultimam tubam renovati, pro corruptione ac mortalitate incorruptibilitatem ac immortalitatem in Christo consequentur.

I Cor. 15. v. 51. 52. 53. Ecce mysterium vobis dico: Non omnes quidem obdormiemus, sed omnes vivemus, momento & jactu ultimam tubam, [canet n. tuba,] i excitabuntur incorrupti, & nos vivemus. Oportet n. corruptibile istud induere incorruptibilitatem, & mortale istud induere immortalitatem. *I Thess. 4. v. 16. 17.* Qui mortui fuerint in Christo, resurgent primum; deinde nos vivi, qui reliqui erimus, rapiemur simul cum eis in nubes, in occursum Domini, in aëra.

ULTIMUM JUDICIUM est, (a) quo Christus [b] Judex universorum, [c] electos resuscitados colliget (d) per Angelos suos ex toto mundo, [e] eosdem separabit à reprobis infidelibus, & (f) publica ac solenni sententiâ vitæ æternæ, [g] mox adeundæ, hæredes declarabit.

[a] *Ioh. 5. v. 22.* Pater non judicat quenkumque, sed omne iudicium Filio dedit: & *v. 57.* Potestatem ei dedit, etiam iudicium exercendi: quia Filius hominis est.

(b) ✓ Iustus iudex viventium &

(c) ✕ Mittet Angelos suos cum electis ejus, & cogent eos, à coelorum extremo ad eorum extremum. *Cap. 25. v. 31. 32.* Quum venerit Filius hominis cum gloria sua, & omnes sancti Angeli cum eo, tunc sedebit in throno gloriæ suæ, & congregabuntur coram eo omnes gentes.

(e) *Matt.*

(e) *Matt. 25. v. 32.* Separabit eos, alteros ab alteris, ut pastor separat oves ab hædis. *Cap. 13. v. 41. 42. 43.* Mittet Filius hominis Angelos suos, qui colligent ex ipsius regno omnia offendicula, & eos qui dant operam iniquitati, projicientq; eos in fornacem ignis. Tunc iusti effulgebunt ut sol, in regno Patris sui.

(f) *Matt. 25. v. 34.* Tunc dicet Rex eis, qui ad dextram ejus erunt: Adeste benedicti Patris mei, possidete regnum, paratum vobis à jacto mundi fundamento. *Apoc. 20. v. 12.* Vidi mortuos parvos & magnos, stantes in conspectu Dei; & libri aperti sunt, & alius liber apertus est, qui est liber vitæ. judicatique sunt mortui ex ijs, quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum.

(g) *Matt. 25. v. 46.* Et abibunt iusti ad vitam æternam. *Cap. 13. v. 43.* Tunc iusti effulgebunt ut sol, in regno Patris sui.

VITA ÆTERNA est consummata beatitudo Electorum resuscitatorum in cœlis, fruendum pleno sensu favoris Dei, nec non perfe-

ULTIMUM JUDICIUM est, (a) quo Christus [b] Judex universorum, [c] electos resuscitados colliget (d) per Angelos suos ex toto mundo, [e] eosdem separabit à reprobis infidelibus, & (f) publica ac solenni sententiâ vitæ æternæ, [g] mox adeundæ, hæredes declarabit.

[a] *Ioh. 5. v. 22.* Pater non judicat quenquam, sed omne iudicium Filio dedit: & *v. 57.* Potestatem ei dedit, etiam iudicium exercendi: quia Filius hominis est.

(b) *A*
rum &

stus iudex vivo-

(c) &
suos cum
lectos eju

Mittet Angelos
a, & cogent e-
ventis, à coelorum

extremo ad eorum extremum. *Cap. 25. v. 31. 32.* Quum venerit Filius hominis cum gloria sua, & omnes sancti Angeli cum eo, tunc sedebit in throno gloriæ suæ, & congregabuntur coram eo omnes gentes.

(e) *Matt.*

(e) *Matt. 25. v. 32.* Separabit eos, alteros ab alteris, ut pastor separat oves ab hædis. *Cap. 13. v. 41. 42. 43.* Mittet Filius hominis Angelos suos, qui colligent ex ipso regno omnia offendicula, & eos qui dant operam iniquitati, projicientq; eos in fornacem ignis. Tunc iusti effulgebunt ut sol, in regno Patris sui.

(f) *Matt. 25. v. 34.* Tunc dicet Rex eis, qui ad dextram ejus erunt: Adeste benedicti Patris mei, possidete regnum, paratum vobis à jacto mundi fundamento. *Apoc. 20. v. 12.* Vidi mortuos parvos & magnos, stantes in conspectu Dei; & libri aperti sunt, & alius liber apertus est, qui est liber vitæ. judicati que sunt mortui ex ijs, quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum.

(g) *Matt. 25. v. 46.* Et abibunt iusti ad vitam æternam. *Cap. 13. v. 43.* Tunc iusti effulgebunt ut sol, in regno Patris sui.

VITA ÆTERNA est consummata beatitudo Electorum resuscitatorum in coelis, fruuentium pleno sensu favoris Dei, nec non perfe-

etâ communione imaginis ipsius, in
secula seculorum.

Ps. 16. v. 11. Notam facis mihi semitam
vitæ, satietas gaudiorum est coram facie
tua; amœnitates sunt ad dexteram tuam,
in æternũ. *Ps. 36. v. 10. 9.* Penes te est fons
vitæ: in luce tua fruemur luce: uberri-
mè explentur pinguedine domus tuę, &
de torrente deliciarum tuarum bibendũ
das eis. *I Cor. 13. v. 10. 12.* Postquam ad-
venerit quod perfectum est, tunc quod
est aliquatenus tolletur: tunc coram cer-
nemus facie ad faciem, tunc amplius co-
gnoscam prout amplius edoctus fuero.

*Efficiens vitæ æternæ est [a] De-
us Pater, [b] Filius, & (c) Sp. S. (d)*
immediata virtute eam conferens
ac donans omnibus beatis.

[a] *I Ioh. 5. v. 11.* Vitam æternam dedit
nobis Deus: & hæc vita in Filio ejus est.
Luc. 12. v. 32. Placuit Patri, dare vobis
regnum illud.

(b) *Ioh. 10. v. 28.* Ego vitam æternam
do eis. *Cap. 11. v. 25.* Ego sum resurrectio
& vita; Vnde princeps vitę *Act. 3. v. 15.* &
auctor salutis æternæ vocatur *Heb. 5. v. 9.*

(c) *Rom.*

(c) *Rom. 8. v. 11.* Vivificabit mortalia corpora vestra, per inhabitantem ipsius Spiritum in vobis, qui vitæ Spiritus dicitur v. 2.

(d) *I Cor. 15. v. 28.* Deus erit omnia in omnibus. *Apoc. 21. v. 22. 23.* Nec templum vidi in eâ, Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, & agnus. Neque civitas ista eget Sole & Luna, ut luceant in eâ: nam gloria Dei illustrat eam, & lucerna ejus est agnus.

Materia, sive Subjectum Recipiens sunt (a) omnes electi, [b] resuscitati, ac admissi ad vitam: idque secundum [c] animam & (d) corpus, omnesque [e] tum illius potentias, tum hujus partes & membra.

(a) *Matt. 20. v. 16.* Multi vocati, pauci electi, scil. ad vitam æternam. v. 23. Dabuntur ijs, quibus paratum est à Patre meo. *Cap. 25. v. 34.* Adeste benedicti Patris mei.

(b) *Ioh. 5. v. 28. 29.* Omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem ejus; & prodibunt, qui bona fecerint, in res-

surrectionem vitæ. *Matt.* 25. v. 46. Iusti abibunt ad vitam æternam.

[c] *Heb.* 10. v. 39. Credimus ad animæ salutem. *1 Pet.* I. v. 9. Reportantes mercedem fidei vestræ, salutem animarum.

(d) *Phil.* 3. v. 21. Christus transfigurabit corpus nostrum humile, ut &c. *2 Cor.* 5. v. 1. Scimus, si terrestris hujus domus nostræ habitaculum &c.

[e] *1 Thess.* 5. v. 23. Deus pacis sanctificet vos totos, & integer vester spiritus, & anima, & corpus inculpate in adventum Domini nostri Iesu Christi conserventur. *Rom.* 6. v. 19. 22. Sistite membra vestra serva justitiæ ad sanctimoniam &c: cuius finis vita æterna.

Forma constat (a) partim pleno sensu favoris Dei, conjuncto [b] cum acquiescentia in ipso, & (c) gaudio ineffabili; partim (d) perfectâ communione imaginis ipsius, [e] pro subjecti modo; unde (f) cœlestis gloria beatorum refulget.

(a) *Psf.* 16. v. 11. Satietas gaudiorum est coram te. & 36. v. 10. 9. Penes te est

font

6. In- fons vitæ &c: *Matt.* 5. v. 3. 4. 6. 8. Beati
 d ani- pauperes spiritu; quoniam ipsorum est
 tantes regnum cœlorum. Beati qui lugent;
 anima- quoniam ipsi consolationem accipient.
 sfigu- Beati qui esuriunt ac sitiunt iustitiam, quo-
 2 Cor. niâ ipsi saturabuntur. Beati qui sunt muni-
 omus di corde, quoniam ipsi Deum videbunt.
Rom. 5. v. 5. Charitas Dei effusa est in
 cordibus nostris per Sp. S. qui datus est
 nobis.

[b] *Pf.* 73. v. 25. Quis est mihi in cœ-
 lis præter te? Et præter te non delector
 quoquam in terrâ. *Ioh.* 6. v. 68. Domine,
 ad quem abibimus? Verba vitæ æternæ
 habes.

[c] *Esa.* 65. v. 15. Gaudete, & exul-
 tate in æternum, quos ego recreo. *Apoc.*
 19. v. 7. Gaudeamus & exultemus, &
 demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ
 Agni, & Vxor ejus paravit se.

(d) *Pf.* 17. v. 15. Quum evigilavero,
scil. à somno mortis, saturabor similitudine
 tuâ. *2 Pet.* 1. v. 4. Ut efficeremini divini
 consortes naturæ. *1 Ioh.* 3. v. 2. Scimus
 fore, ut quum ipse Christus factus fuerit
 manifestus, similes ei simus, quoniam vi-
 debimus eum sicuti est.

(e) *Rom.* 8. v. 29. Prædestinavit con-
 L 7 formam

formandos imagini Filij sui; ut is sit primogenitus inter multos fratres; & inter omnes primas teneat. *ut est Col. 1. v. 18.*

(f) *Matt. 13. v. 43.* Tunc iusti effulgunt ut Sol, in regno Patris sui. *Eph. 5. v. 27.* Ut sifteret eam sibi gloriosam, id est, Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam, aut quicquam ejusmodi, sed ut sit sancta & inculpata.

Finis est Dei Patris, Filij & Sp. Sancti sempiterna laus ac gloria.

Apoc. 7. v. 11. 12. Procubuerunt ante thronum in facies suas, & adorarunt Deum, dicentes: Amen, benedictio, & gloria, & sapientia, & gratiarum actio, & honor, & potestas, & vires, Deo nostro in secula seculorum! Amen. *Cap. 19. v. 1. 2.* Haleluja, salus, & gloria, & honor, & virtus Domino Deo nostro: quia vera & iusta sunt iudicia ejus. *v. 5.* Laudate Deum nostrum omnes servi &c. *Sic passim toto libro.*

Effecta sunt (a) actiones Beatorum, relatæ ad illum finem; & que (b) tum continuæ sine interruptione, (c) tum perpetuæ absque fine.

[a] *Apoc.*

(a) *Apoc.* 7. v. 15. Sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Et cap.* 22. v. 3. Sedes Dei & agni in eâ erit, & servi ejus colent eum.

(b) *Apoc.* 4. v. 8. Die ac nocte sine intermissione dicebant; Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus ille omnipotens, qui erat, & est, & venturus est.

(c) *Esa.* 66. v. 23. Eritque de novilunio in novilunium alterum, & de Sabbato in Sabbatum alterum, ut veniat omnis caro ad incurvandum se coram me, ait Iehova.

Subjectum Loci est (a) cœlum illud supremum sive tertium, quod Christus (b) domum Patris sui, nemque [c] Paradisum nuncupat.

(a) *Es.* 66. v. 1. Cœlum ipsum, (*nempe cœlorum, sive summum, ex 1 Reg.* 8. v. 27.) solium meum est. *2 Cor.* 12. v. 2. Raperis in tertium usque cœlum.

[b] *Iob.* 14. v. 2, 3. In domo Patris mei habitationes multe sunt, & proficiscor paraturus vobis locum; & ubi paraveram vobis locum, rursum veniam, & assumam vos ad me ipsum; ut ubi ero ego, & vos sitis.

(c) *Luc.*

(c) *Luc. 23. v. 43.* Hodie mecum eris in paradiso.

Adjuncta sunt; quod vita est (a) æterna finis expers, (b) perfecta, (c) socialis, sed in ipsis beatis (d) gradu inæqualis.

(a) *Ioh. 8. v. 51.* Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in æternum. *1. Pet. 1. v. 3. 4.* Regenuit nos ad hæreditatem, quæ nec corrumpi potest, nec contaminari, nec marcescere, vobis in coelis servatam.

(b) *1 Cor. 13. v. 10.* Postquam advenit quod perfectum est &c. *Heb. 12. v. 23.* Spiritus justorum consummatorum.

(c) *Matt. 8. v. 11.* Dico vobis, multos ab oriente & occidente venturos, & discubituuros cum Abrahamo, Isaaco & Iacobo in regno coelorum. *Heb. 12. v. 22. 23.* Accessistis ad myriadas Angelorum, conventum universalem & concionem primogenitorum, qui conscripti sunt in coelis, & spiritus justorum consummatorum.

[d] *1 Cor. 15. v. 41. 42.* Alius decor folis, & alius decor lunæ, & alius decor stellarum, stella enim stellæ præstat decore.

decor
rum.
bunt
cante
seculi
S

est.

24

THEOLOGIE DIDACTICÆ. 257

decere. Ita erit & resurrectio mortuorum. *Dan.* 12. v. 3. Erudientes splendebunt quasi splendor expansi, & iustificantes multos, ut stellæ, in sempiterna secula.

SEDES Loci hujus propria est, in *V.T. Psal.* 16. & 50. *Esa.*

24. 25. 65. 66. *capp. Ezech.* 37.

Dan. 7. & 12. In *N.T. Matt.*

25. *Luc.* 16. *1 Cor.* 15.

1. Thess. 4. *2 Pet.* 3.

Apoc. 21. 22.

capp.

DEO GLORIA.